

Божественост

Петър Дънов - Учителя
Емил Стефанов - съставителство

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

I. Естество човека

Чуждо, външно
Себичност
Ненамеса
От себе си
Сам
Вътрешни сили
Азът
Отваряне, възприемчивост
Вътрешна причина
Вътрешно ръководство
Душа
В себе си
Вътрешен живот
Саморабота, самовъзпитание
Самостоятелно
Господар
Вътре-вън
Ум-сърце-душа-Дух; мисли-чувства-воля
Вътрешни условия
Отличителни качества, основна черта, добра черта
Специфично, свой път, предназначение
Особено
Необикновено
Образец, пример
Изобилие, богатство
Ближен
Даване, добро
Цели
Верую, идеал
Правилно
Разумност
Клетки
Себепознание
Разбиране
Всичко в човека
Идея
Будност
Вгълбяване
Съществуване
Реалност-щастие.
Тониране
Храна
Сън
Повдигане в мисълта

Самоопределяне
В хармония
Оправяне, изправяне
Карма
Приготвяне
Мълчание, тайна
Смирение
Живот за общото, за Цялото

II. Бог в нас

Азът
В себе си
Вкоренен
Съвършенство
Учител
Глас
Говор
Вслушване
Вглъбяване
Посока
Вътре
Дух
Рай
Царство Божие
Небе
Син
Същност
Същество
Връзка
Образ
Мозък
Център
Изгрев
Слънце
Извор
Реалност
Опитване
Приемане
Дарби
Нова светлина, свещица
Размишление
Душа
Стаица
Вселяване
Отношения
Един
Божествено и човешко
Жертва
Оправяне, изправяне
Проява
Бог-ближен
Даване

Служене
Воля Божия
Проводник
Съзнателно
Идеал
Великото
Богатство
Дихарма
Зрение, виждане
Интуиция
Истина
Първична материя
Дълбоко
Предци
Вяра
Красив, умен, добър
Изложба
Ненамеса
Отваряне
Концентрация
Щастие
Дух-Бог-Господ
Изфинване
Живот и смърт
Любов
Христос
Божественото
Христово съзнание
В себе си
Един
Отношения
Център
Приемане, възприемане
Учение
Рождество
Основа
Глас
Език
Чистене
Мисъл
Идея
Богатство
Воюване
Проникване
Вътрешно движение
Внимаване-прилагане
Мистицизъм
Навсякъде
Изпит
Архив
Виделина

III. Единение с Богом

Пришествие Любви

Вяра

Дух

Душа- Дух

Ум-Сърце

Космично съзнание, Божествено съзнание, Свръхсъзнание

Колективно съзнание

Виждане

Сетиво

Сетива

Дух-Любов-Мъдрост-Истина

Реалност

Изгрев

Слънце

Светлина

Извор

Възкресение

Божествено дърво

Ръководство

Божията мисъл

Божият глас

Божественото

Божествено състояние

Рай

Разумност

Истина

Идея

Съществуване

Благодарност

Причина

Бог в нас

Енергия

Богатство

Фокус

Път

Основна идея

Освобождение

Отваряне

Обръщане

Съединение

Единство

Едно

Заедно

Духовно тяло

Възприемане

Разбиране

Пробуждане, будност

Образ

Божествени качества

Поглед

Присъствие
Контакт
Проводник
Помощ
Жертва
Работа
Трепет
Стремеж
Красота
Щастие
Вгълбяване
Влизане
Изпълване
Допирна точка
Оправяне, изправяне
Скришно
Проникване
Лице
Вдъхновение
Отвътре
Слава
Тил
Близост
Искане
Повдигане
Общение
Дете
Запознаване
Учене
Търсене
Образец
Знание
Откриване
Намиране
Изява
Проекция
Тяло
Глава
Приготвяне
Проучване
Служене
Зачитане
Сърце
Жадуване
Даване
Спасение
Доволство
Познаване
Послушание
Подхранване
Съприкосновение

Представа, понятие
Разчитане
Изпълнение
Разрешение
Съгласуване
Божествен план
Божествено чувство
Божията мисъл
Непреривност
Изпитания
Разгърсване
Постъпки
Дарби
Топло-студено
Ограждане
Примирение
Усмивка
Канализация
Радио
Молитва
Разговор
Помощ
Ум-сърце-хармония
Връзка с Бог
Тайна молитва
Дишане
Работа
Хранене
Прося, Търся, Хлопам
Оживяване
Един за друг
За другите
Воля Божия
Знание
Молитва и сън
Радио
Дух
Стаичка, душа
Любов
Релаксация, концентрация, тониране
Пеене
Добри влияния
Изфинване
Навреме
Вътрешно общение, вглъбяване
Единение
Позитивност, чистота
Кондиция
Енергия
Постоянство, настойчивост
Благодарност

Равновесие
Мир
Непреривност, постоянна молитва
Ухание
Призоваване
Ограждане
Отзивчиви същества, приятели
Дете
Обмен
Инсталация
Огледало
Поза
Кабала
Колективна молитва
Съработници
Поети
Кратки напътствия и молитви
Нагоре
VI.Генезис
Бог
Познаване
Проявление
Разумно начало
Без форма, навсякъде, всичко
Време-пространство
Монада
Живот за Цялото
Извор
Бог - Господ
Дух - Душа
Царство Божие
Слънце
Среда
Основа
Лице
Идея, идеал
Реалност
Любов
Любов, Мъдрост, Истина
Божествен свят
Същина
Есенция
Енергия
Четири качества
Материална изява
Допирна точка
Правилни прояви
Присъствие
Потенциал
Причина
Учител - ученик

Отваряне
Помощ
Художник
Образ
Красота
Усмивка
Огледало
Снизхождение – коригиране
Щастие
Механично, органично, психично
Минало, настояще, бъдеще
Четири елемента
Превръщане
Фактор
Светлина, виделина
Мислене
Живот
Живот – мисъл
Смисъл
Съзнаване
Съединение
Нови дрехи
Филтър
Ближен
Свобода
Христос
Естество
Дух
Син
Слово – Дело
Христос в нас
Възкресение, безсмъртие
Бог – контакт
Христос – Дух, душа, тяло
Син
Връзка с Христос
Христос – връзка с Бог
Мисъл за Бог
Отношения
Връзка
Любов
Библиография

От съставителя

„Аз ви давам суров материал, който вие трябва да проучите, разработите и приложите.“

[Учителя]

Оригиналът на всички неща е вътре – Великата Реалност. Ние можем да вземем всичко, за което копнее душата ни от Оригинала вътре.

I. Естество човека

Чуждо, външно

Всичко чуждо, неестествено в човека, произвежда реакция в организма, от която той заболява. Това е едно от обясненията на болестите. [Нач на мъдр, с.61]

Задачата на ученика е да се освободи от всички странични влияния в своя живот, насадени в него било по наследство, било от въздействието на окръжаващата среда. Той трябва да се освободи от чуждото в себе си и да остане само с онова, което Първата Причина е вложила в него още при създаването му. Върху тази основа той трябва да гради своя по-нататъшен живот, да разработи своите заложби, та един ден да е господар на положението си. [Възм постиж, с. 16-17]

Наследствените черти са наистина от майката и бащата, получени от тях като присадка. Те не са от първичния, божествения живот на човека. Следователно, задачата на човека е да отдели по алхимически начин всички елементи, които са внесени отпосле в неговия живот и да дойде до първичните елементи – своите мисли и желания, с които някога е живял. [Ще упр всички нар, с. 175]

Съвременните хора трябва да работят върху себе си, да се освободят от всички лоши чърти, наследени от памтвека още. [Отец ме люби, с.29]

На научен език казано: първият човек бил създаден от най-фини елементи, свързани помежду си с различни сили. Всеки от тези елементи има свои специфични качества, на които човек още не може да бъде господар. [Синове, с.165]

Някой е вързан.

Връзвате се, понеже търсите нещата вън от себе си. [Из Словото]

Вие не трябва да се плашите от чужди влияния, но усиливайте мисълта си, пречиствайте чувствата си, да преодолеете на всичко, което иде вън от вашето съзнание. [Из Словото]

... хората не успяват в желанията си, защото не са техни. Те са наемници, служители на чужди желания. [Великите усл, с.41]

Да се пазите да не се изврати волята ви, да не я давате под наем да извърши някакво зло, било за някакъв ваш личен приятел или за друг някой. Който я даде, изкуплението за този грях е голямо. [Из Словото]

Ако желанието произтича от вас, то не може да ви връзва. Обаче чуждите желания могат да връзват човека. Никой не може да ви връзва с ваше въже, но с чуждо въже всеки може да ви връзва и ограничава. За да не изпадате в противоречия, вие трябва да различавате вашите мисли, чувства и желания от чуждите. Вие познавате желанията си по това, че свободно разполагате с тях. Кой ще ви съди, ако свободно отидете в градината си и си откъснете няколко плода? Никой няма да ви съди. – Защо? – Защото сте работили, употребили сте труд, енергия за обработване на градината и отглеждането на плодните дървета. Следователно, вие можете да бъдете свободни при реализиране на едно свое желание само тогава, когато умът ви е взел участие при създаването на това желание; ако умът ви не е работил при реализиране на желанията ви, не можете да бъдете свободни. Свободата е свързана със знанието. Който знае нещата, само той може да бъде свободен. [Методи на самов, с. 26]

Причината не е нито у мъжете, нито у жените, тя е навсякъде. Тя се дължи на онези физически отношения, които съществуват в света. От тях се изкушава мъжът, от тях се изкушава жената, от тях се изкушават господарите и слугите, от тях се изкушават царете. Всеки се изкушава от външните условия. [Вземи детето, с. 194]

... и разбъркването на обществения живот не е само наше дало, но в него са се намесили същества извън човешката еволюция, по чийто ум човек се е повел. Слънцето се занимава с оправянето на Земята, а нашата задача е съвсем дребна – да изправим нашия живот, да разрешим противоречията и мъчнотиите в нашия личен живот. Но за да разрешим противоречията, трябва да мислим, а мислят само умните. Само умният човек може да разрешава противоречията, които съществуват в живота; защото противоречията са вътре в нас – те съществуват в нашия ум, в нашето сърце и в нашата воля. [Вл П 3, с.37]

Човек трябва да върши нещата с любов, а не чрез закони и правила. Дето управляват законите, там всякога се раждат противоречия. Като прилагат законите отвън, хората са дошли до положението да се изнасилват, да се измъчват, да се борят със себе си. Тия методи не допринасят нищо. [Бес Хармоничен избор, с. 132]

Всички обществени системи трябва да бъдат само помагала, упътвания на човечеството, а не ограничения, понеже с последните не се постига нищо положително. ...при ограниченията се разрастват известни енергии, които не се оползотворяват, вследствие на което те рушат формите, които ги ограничават. [В царс на живата прир, с.46]

Казано е в Писанието: "Проклет онзи човек, който се надява на човека." Според мене, не е проклет онзи, който се надява на човека, но който се надява на човешките системи. [Живият Господ, с.205]

Престанете да мислите за хората около себе си, за да не изгубите и това, което имате. [Хигиена на здр, с.257]

Някои казват: дяволът е много силен. Да, но той е много страхлив. Той е силен само в мрежата си. Скъсаш ли му мрежата, няма го, слаб е вече. Тази мрежа е заблудението, в което вие седите. Дяволът ви казва: „Ти си много слабо същество, ти си роден така, такива са условията на живота, няма смисъл да живееш, от тебе има по-учени, по-силни, ти си беден човек, тегли си един куршум.“ [Св мисли 1, 1, с. 202]

Човек може да създаде и небето и ада в себе си, от него зависи. Като влезеш в противоречия, ти създаваш ада. Като влезеш в хармония със себе си, ти създаваш рая. [Сеятелят, с.124]

Като се говори за музиката, казвам: животът може да бъде хармоничен, музикален, а същевременно да бъде и дисхармоничен, немусикален. В това отношение задачата на човека е да превърне немусикалния живот в музикален. Ще каже някой, че това зависи от държавата, от църквата, от обществото, от морала и т.н. Да оставим настрана тези неща. Държавата, религията, обществото, морала са условия за човека. Човешкото съзнание е съществувало преди създаването на тези неща. Човек не е създаден за тях, но те са създадени за неговото развитие и усъвършенстване. [Изново, с. 74-75]

Няма по-голямо благо за човека от това, да влезе в другия свят подмладен, пречистен като дете. Ето защо, докато сте още на Земята, работете върху себе си, да се освободите от старите възгледи и разбираня. [Сеятелят, с. 108]

Себичност

Йоан казва, че когато видял всичко, което му се открило, паднал на земята. Това показва, че земният живот не може да издържи на вибрациите на чистия и възвишен духовен живот. Трябваше да се яви Христос, да положи ръката си върху него, да го вдигне от земята и да му каже: „Не бой се, аз съм жив.“ Всеки човек трябва да падне на земята като мъртъв, да мине през това, което Йоан е преживял. Докато не паднете мъртви като Йоана, докато вашето лично аз, т.е. вашият егоизъм не умре, вие никога не може да кажете като Христа: „Аз съм жив.“

Всичко лично, всякакъв егоизъм трябва да падне на земята мъртъв, не да изчезне, но да се подчини на Божественото, да се впрегне като вол, да служи за развитието на бъдещата култура. [Да възл Госп, с.271]

Радвайте се, ако чрез големия цирей се освободите от всички прояви на личния егоизъм и се пригответе за Божествения живот.

И тъй, започнете да работите върху себе си, да се освободите от материалистичното разбиране на живота и от личния егоизъм, за да влезете в Божествения живот. [Грите живота, с.12]

...когато вие се индивидуализирате и кажете, че ще живеете за себе си, вие отричате Любовта, Мъдростта и Истината. [Разумният живот, с.96]

Христос казва: „Който не се отрече от себе си, не може да бъде мой ученик.“ Отричането от себе си подразбира отричане от стария ред на нещата. [Да възл Госп, с. 148]

И до днес още има между хората паразити. Светът има нужда от добри хора, от красиви цветя, които надалеч разнасят своето благоухание. [Все що е писано, с.55]

На съвременния човек са дадени добри условия за развитие, но въпреки това, малко успява. – Защо? – Той е влюбен в себе си: мисли само за себе си, работи само за себе си. [Възм за щастие, с. 246]

Който много говори за себе си, губи. [Из Словото]

Има неща, които според окултните закони, по никой начин не се позволяват. Това е да говориш за себе си. Това е опасно нещо. Ще се отучиш да говориш за себе си и за другите, за когото и да е. Ще се отучиш да се хвалиш. И хваленето и хуленето са зло. [Хигиена на здр, с. 266]

Ненамеса

Време е човек да се освободи от дисциплината, която му се налага отвън. Всяка външна дисциплина е резултат на временния порядък в живота. Сега идва нов порядък в света, който ще се ръководи от Любовта. Любовта е вътре в човека, а не отвън.

Следователно, истинската дисциплина не идва отвън, тя е вътре в самия човек. Той сам ще си наложи какво да прави. [Божеств и чов свят, с. 132-133]

Докато се занимавате с погрешките на хората, с безверието, със съмнението и подозрението, вие сте актьори, не живеете свой собствен живот. Докато се занимавате с въпросите кой е създал света, защо светът е създаден по този начин, кое верую е най-право, вие сте актьори. Вие трябва да слезете от сцената, да влезете в реалния живот, дето ще намерите доброто, любовта, истината, мъдростта, свободата, които са общи за всички хора. Животът се заключава в общите положения, а не в специфичните. Специфичните са временни. Животът в своята същина не може да се занимава със специфични неща. [Божият глас, с.146-147]

Хич не се заблуждавайте, че някого може да оправите, ако той няма желание да се оправи. Нито добър може да направите някого, нито умен, нито търпелив. Всеки си е със себе си. [Св д 3, с.83]

Един окултен ученик трябва да се занимава само със себе си, със своите погрешки, да учи и да ги изправя. Опасно е за него да се занимава с чужди погрешки, опасно е да се съмнява и да критикува. Занимава ли се с погрешките на другите, ще привлече обратните сили към себе си, ще си напакости. [Св д, 2, с. 346]

Не се месете в чужди работи. Ако някой ви поиска съвет, дайте му съвет и повече не се занимавайте. Нищо повече. [Мисли 92-93, с.27]

Една от мъчнотиите в човешкия живот се дължи на факта, че всеки иска да постави другите хора на местата им. Това не е твоя работа. И те ще искат да те поставят на твоето място. [Той създава, с. 140]

Аз не мога и не искам да ви заповядвам. Защото хората са на Господа. Нямам право на това. Имам право да бъда господар само на своите мисли и желания, на тях мога да заповядвам. Но на всичко, което е извън мене, трябва да слугувам. Така и вие трябва да правите. [У за образ, с.81]

Да обичате човека, това значи никога да не пристъпвате неговата свещена ограда. Как се разбира това? Никога да не ядете хляба, който той яде; никога да не пиете водата, която той пие; никога да не хвърляте завидно око на дрехите, обувките и шапката, които той носи; никога да не пресичате пътя, по който той върви; никога да не взимате местото, на което той седи. Това значи Любов. [Бъдещето вер на човеч, с.32]

Казвате: Това е революция, там всичко се прощава. – Не е така. Коренен преврат трябва да стане в хората, а не революция. Всички трябва да се проникнат от мисълта никого да не убиват. Същественото е: да не причиняваме страдание на никого, да не се измъчваме, а да дойдем до пълно разбирателство помежду си. [Новият човек, с. 143]

Вие като обикнете някого, искате да го владеете, а това е невъзможно. ... Ще знаете, че оригиналът на всичко е вътре във вас, а отвън е само копие. Затова няма да обичате външното като нещо свое. Туй, което имате, то е у вас. Пък като се изгуби отвън, ще кажете: аз имам оригинала му, ще го намеря в себе си. Ти можеш отвън само да му се радваш. [МОК 4 г. т. 1, с. 21]

Ученикът не критикува никого, не морализира никого, не се занимава с никакви операции. Абсолютно не се занимава с погрешките на хората; те не съществуват за него. За ученика

съществува само правилният живот – живота на Любовта. Той знае че всяко противоречие представлява една велика задача в живота му, която той трябва да разреши. [Пътят на ученика]

Наместо да отправите погледа си към Бога, към Слънцето, към звездите, които крият безброй възможности за човешкото развитие, вие се занимавате с дребнавостите на живота. ... Защо правите всичко това? За да угодите на хората. [Из Словото]

Като зная какво се изисква от мене, приемам всички хора и не се питам кой как постъпва и в какво вярва. За мене е важно как аз постъпвам и в какво вярвам. [Ликвидация на века, с.9]

Родителите често се нагърбват да решават задачите на децата си и с това ги отклоняват от пътя им. [Из Словото]

Оставете всеки сам да носи товара си, както и последствията на своя живот. Друго нещо е, ако някой иска вашата помощ, търси вашия съвет. Но не се притичайте на помощ, щом той нищо не иска от вас. [Ценната дума, с.407]

Един йога има такава задача: без примес! Само така може да се освободи от влиянието на един народ. Когато съзнанието няма никакви примеси, тогава ние го наричаме божествено. Когато съзнанието налага своите ограничения, то е хармонично. Когато друг налага своите ограничения, те са дисхармонични. [Св д 2, с.25]

Съвременните хора се стремят към свобода. Всеки иска да бъде свободен, но само за себе си.

Той не позволява да се месят в работите му, но сам се меси в чуждите работи. Като види, че някой не постъпва правилно, той веднага го изобличава, прави му бележки. Вместо да оправи погрешката му, той повече го обърква.

Всеки иска да бъде учител на другите, да ги учи как да постъпват. Не бъдете учители на хората. Не давайте мнението си, преди да са го поискали. Бъдете учители само на себе си. [Доброто оръжие, с. 256]

... не изнасилвайте собствената си душа, не я товарете с неща, които тя не може да направи. Не изнасилвайте душата на своя ближен. Човек трябва да бъде свободен, да прави това, което душата му желае. Дето съществува насилие, там животът е неразбран. Дето съществува свобода, там е разбирането. [Ценната дума, с.286-287]

Любовта оправя нещата. Следователно, не се бъркай в Божиите работи. Бог има предвид нуждите на всички същества и ще ги задоволи на времето им. Той има предвид всички хора и когато дойде времето сам ще ги оправи. Не си поставяйте задача да оправяте хората. Оставете ги да се проявяват такива, каквито Бог ги е създал. Нека всеки човек прави това, което е вложено в него. Ако искате вие да го изправите, може да се опитате, но ще знаете, че както постъпвате с другите, така ще постъпват и с вас. [Ценната дума, с.287-288]

Днес всички хора се нуждаят от нова философия за живота. Те не знаят как да си почиват. Животът на сегашните хора е крайно интензивен, вследствие на което умът, сърцето, волята, тялото им се изтощават. Мнозина мислят, че с много работа, с много мислене ще преобразят света. Вярно, че човек може да преобрази света, но кой свят? – Своя. – Как може човек да преобрази своя свят? – Като работи върху ума, сърцето, тялото си. По този начин той ще ги координира с външните сили. Като не разбират как да координират силите на своя организъм, хората се отклоняват от своята пряка задача и започват едни други да се морализират. Всеки се счита за авторитет, намира, че неговите близки не постъпват както трябва. Въпреки това, никой не може да покаже как трябва да се постъпва. Отвън никой никого не може да коригира. [Божеств и чов свят, с.32]

От себе си

Човек определя както своя живот, така и живота на семейството и обществото. Каквото е състоянието на индивида, такова е и на цялото общество. Индивидите образуват обществата, обществата образуват народите, а народите – цялото човечество. Човечеството пък има връзка с ангелския свят. Следователно, всичко зависи от индивида. Под „индивид“ разбирам Божественото начало в човека – неговата душа.

... индивидът, в който живее душата, е единица – в нея се крият всички условия и възможности за създаване на цялото човечество. Житното зърно крие в себе си условие за създаване на стотен житни зърна. [Великите усли, с. 58-59]

Един човек е миниатюр на цялото човечество. Следователно, един народ в своето развитие представлява човечеството в по-малка форма. Затова, когато говорим за индивида, подразбираме човека като една семка. Когато говорим за едно общество, разбираме, че тази семка е започнала да расте. Когато говорим за народа, разбираме, че тази семка е започнала да израства и когато говорим за човечеството в неговата пълнота, разбираме, че тази семка се разклонява, дава цветове и плодове. Като разбираме така живота, ще познаем, че всеки от нас е необходим фактор в природата. [Из Словото]

За всичко, което става, всеки един от хората е отговорен. Каквото и да правиш, ти засягаш целия организъм на природата. [Мисли 93-94, с. 25]

Всеки народ заслужава управлението, което има. – Като се измени човекът, ще се измени народа, ще се измени и управлението. [Из Словото]

Не може да промениш нищо, преди да си променил себе си. [Из Словото]

Кога ще се оправи светът? - Когато човек работи върху себе си. [Божеств и чов свят, с.79]

Поправете себе си, ако искате да поправите другите. [Из Словото]

За да се оправи светът, всеки трябва да оправи себе си, своя свят. [Св д 3, с.104]

Ако в човека не стават промени и в света не могат да стават. [Божеств и чов свят, с.142]

Докато човек търси погрешките въвн от себе си, никога не може да ги намери. Човек да почне от себе си. Изпитите на различните хора са различни. Няма двама души, които да имат еднакви изпити. [Из Словото]

Според християните, законът, по който ще се подобри светът работи в своя микроскопически мащаб. Не е така. Този закон е верен колкото в малките прояви, толкова и в големите. За да работи този закон в голям мащаб, всеки човек трябва да бъде чист като водата. Капката вода трябва да бъде чиста, за да бъде чисто и морето. [Живият Господ, с.4]

Всеки от вас още днес може да започне нов живот. Като измени своя живот, с това ще измени и живота на своя народ, на своето общество и на своя дом, с което ще принесе благо на цялото човечество. [Осма сер, Стана път, с.22]

Разчитайте на своя ум, а не на чуждите умове. Като слуша първо своя ум, а после ума на другите, човек дохожда до заключение, че това, което сам направи, е по-добро от онова, което другите могат да му направят. [Божеств и чов свят, с.25]

Като не разбират истината, те (хората) очакват първо светът да стане добър, а после хората. Няма защо светът да става добър. Светът представлява съвкупност от хора. Когато всеки човек поотделно стане добър целият свят ще стане добър. [Отец ме люби, с.36]

... нашата задача не седи в това да изменяме живота на хората; но всеки трябва да разрешава задачите си при обстановката, в която е поставен и при възможностите и условията, които отговарят на неговото естество. За да бъдеш човек, не е нужна специална обстановка. Обстановката не изменя човека. [За съдба,б. Работникът и неговата прехрана, с.24]

Най-първо трябва да се създаде друга една философия, а после да се махнат затворите. Ние трябва да започнем оттам, отдето наистина да се оправи светът. Светът ще се оправи, когато всеки сам се поправи. [Из ново, с. 14]

Като ученици, вие не трябва да се интересувате от въпроса кога ще се оправи светът. За всеки човек е важно да живее добре, а кога ще се оправи светът, това не е негова работа. [Ценната дума, с. 415]

Спасението на света зависи от всеки човек поотделно. Не прави ли същото и житното зърно? Малко е едно зърно, но поставено при добри условия в продължение на 12 години то може да изхрани целия свят. [Из Словото]

Много от сегашните хора не успяват в работите си, защото гледат отрицателно на всички. Когато видят, все ще кажат нещо за него. Ако всички хора са лоши, отде ще дойде спасението?

Всеки човек трябва да мисли, че Бог е вложил в ближния му възможности да бъде разумен, добър и силен и условия, за да се прояви. [Из Словото]

Приложете младостта и старостта, т.е. любовта и мъдростта в живота си, за да се проявите. Това е задача всеки човек. Човек не мисли за задачата си, а върху това как ще се оправи светът. Ако всички хора, всички християни проявят истината, в която влизат любовта и мъдростта, светът моментално ще се оправи. Направете опит, всеки от вас да предаде своята любов поне на един човек, той на втори, вторият - на трети, ще видите, че в една година светът ще бъде оправен. Любовта е огън, който от една искра може да обхване целия свят. [божеств и чов свят, с239]

Разумният свят се нуждае от разумни и добри работници, а не от такива, които искат само да управляват. [Божеств и чов свят, с. 242]

Вие имате известна опаковка наоколо и искате да станете велики в света, богати, да имате къщи, да имате знания, сила, да ви обичат всички, каквото пожелаете, с един замах да го направите. Е добре, но туй с лотария не става. Трябва да научите този божествен закон и отвътре, от себе си да започнете. И ако, примерно, вземете този стих за бисера и в годината или в месеца прекарате само в 10 дена в дълги размисления върху него, знаете ли какви тайни щяхте да научите от него?

Както един учен, като вземе няколко призма и ги постави в известно съчетание, може да види под тях най-малките, микроскопически животни, които с просто око не може да види, така и вие, ако поставите в известно съчетание призмите, които съществуват във вашия ум, ще видите много работи, които с просто око не се виждат. Както ученият, като разгледа една капка вода под микроскоп, ще види вътре цяло движение, цял живот, цял свят, така и онзи, който се ползва от божествената мъдрост, може да вижда всичко, което другите не могат. [Значение на изсл, с.56-57]

... ученикът никога не трябва да се влияе от окръжаващата среда. Постъпи ли веднъж в училището, той трябва да учи за себе си, да се стреми да свърши с успех. Дали другарите му ще се учат или не, това да не го смущава. Като учи добре, с това той косвено помага и на другите. Ако не учи, той ще влияе зле и на околните. [Форми в прир, с. 152]

Като греша, ученикът причинява вреда не само на себе си, но и на цялото Битие. Като живее добре, неговият живот се отразява върху цялото битие. [Св д 3, с. 243]

Ученикът казва: Задачата може да се разреши така и така. Но след като ученикът е казал как трябва да се разреши задачата, тя още не е решена. Следователно, ученикът сам трябва да излезе и да започне разрешението на задачата. [Значение на изсл, с.116-117]

От знанието, което добия, най-първо трябва да се ползвам аз, да видя каква полза ще принесе на мене, и след като направя първия опит и получа добри резултати, тогава ще приложа този опит и върху близките си. Най-първо знанието си трябва да приложа върху себе си. [Разумн живот, с. 196]

Всяка работа прилича на своя господар. Каквото човек е пишал с ръката си, напълно прилича на него. Житото на разумния човек е хранително, едро, доброкачествено. Като знае това, за своите успехи и неуспехи човек трябва да считате виновник себе си и никого друго. Каквото е изработил, такива ще бъдат и плодовете на неговата работа. [Ключът на живота, с. 98]

Помнете следното: никога не казвайте, че онова, което вие мислите е най-право. Никой човек не може да е мярка за другите. Всеки може да е абсолютна мярка за себе си, но не и за другите. [б. Отец ме люби]

По-трудно учение е служене на ближния, а най-трудно е служенето на себе си. Да служиш на себе си значи да влезеш в един напълно неуреден свят дето ти минаваш за господар, който поема всички грижи за уреждането на този свят. Въпреки това, човек започва живота си с най-трудното учение – служене на себе си. От хиляди години насам той изучава това учение и още не го е научил. [Козативни сили, ООК]

Не е нужно да разрешиш социалните въпроси. Разреши само тия въпроси, които имат отношение към твоя личен живот. [Новата мисъл, с. 59]

Сега и ние искаме да подобрим света. Този свят трябва да се подобри вътре във вас, във всеки едно поотделно, всеки за себе си да го пресъздаде. [Осм сер, Бъдете свършени, с. 13]

Правят се две грешки: онези, които не знаят, не искат да учат, а пък онези, които знаят, не искат да прилагат и вследствие на това няма резултати. Те казват, че светът ще се оправи, че Господ ще оправи света. „Ще го оправи!“ Като че не е оправен! Те самите своя свят трябва да оправят! [Към обетов земя, с. 67]

Щом мисленето, дишането и храносмилането в човека не стават правилно, и в обществата не стават правилно. Ето защо, за да се изправят семействата, обществата и народите, първо трябва да се изправи отделният човек, да си създаде здрав организъм с прави мисли, чувства и постъпки.

И тъй, искате ли да помогнете на семействата, обществата и народите, изправете мисълта си. Правата мисъл всичко оправя. – Какво мога да направя аз, малкият човек? – Много можеш да направиш. Достатъчно е да бутнеш едно копче и цялата стая ще се освети и отопли. Ако не можеш да направиш това, друг някой ще го направи. Но трябва да знаете, че силата на човека се заключава в това, което той сам може да направи, било за себе си или за другите, а не в това, което хората правят за него. Надпреварвайте се във взаимни услуги, за да се усъвършенствате. Никога не очаквайте само на вас да правят добро, да ви услужват, а вие нищо да не правите. [Път към живота, с. 175-176]

... правете само това, което зависи от вас. Не се грижете за неща, които не зависят от вас. Тях Бог ще направи. [Божеств и чов свят, с. 154]

Няма защо да очаквате да се оправи светът. Който е създал света, Той има грижа за него. Вашата задача е да оправите света, който е във вас. Щом оправите вашия свят, и външният свят ще се оправи. [Реалности и сенки, с.40]

Може да кажете, че човечеството трябва да прогресира. Обаче, прогресът на човечеството е прогрес на всяка душа. [Усл за растене, с. 166]

Закон е: Който не уреди материалните си сметки, не може да уреди и духовните и обратно. [Из Словото]

Човекът на новото трябва да знае как да се отнася със себе си, със своите ближни и с Първата Причина. Ако човек не знае как да се отнася със себе си, най-малко от другите може да очаква да се отнасят добре с него. [Божеств и чов свят, с. 177]

Всички хора искат да бъдат щастливи, но не могат. – Защо? – Защото търсят щастието въвн от себе си. [Божеств и чов свят, с. 62]

Докато човек не обича себе си, и другите не могат да го обичат. И докато той сам не обича, и хората няма да го обичат. Каквото вложиш, това ще получиш. [Да ви даде, с.21]

Ти да обичаш – това е силата. А дали другите те обичат, това си е тяхна работа. [Св д 2, с. 340]

Помнете, всеки човек, който се стреми да се повдигне, той едновременно помага и на цялото човечество! Всеки човек, който не иска да се повдигне, той спъва цялото човечество! Та въпросът е, никой не живее за себе си.. Ти като служиш на Бога, служиш на цялото човечество. А като не служиш, спъващ и себе си. [Към обетов земя, с. 82]

Задачата на човека е да се грижи за своето усъвършенстване. Щом работи върху себе си, той едновременно работи и за всички останали. От това не се подразбира, че човек трябва да бъде индиферентен към всичко около него, но първо той трябва да определи отношението си към Бога и към своя ближен. [Из ново, с. 75]

Като обичаш, ти правиш добро на себе си. И като се стремиш към Истината, ти пак повдигаш себе си. А като повдигаш себе си, ти ставаш стълб на човечеството. [Осма сер, Ще бъде жив, с. 23]

Невъзможно е човек да бъде щастлив или да вярва отвън. Истински щастлив е онзи, който носи щастието си отвътре. Докато търсите щастието, любовта отвън, вие сте на крив път. Следователно, докато мислите, че светът може да се оправи по външен път, отвън само, вие сте на крив път. Хората искат да оправят света и да господаруват над него. – Не, светът не е създаден за господари. Той не е създаден даже за майки и бащи. Светът е създаден за ония души, които са готови да живеят братски помежду си. Светът е създаден за души, които са готови да учат. [Царс път на душата, с. 175-176]

Вярно е, че Бог ще оправи света, но чрез хората. Що се отнася до изправянето на света, човек е пряко заинтересуван, а Бог косвено. Светът е създаден за човека да учи, да се възпитава и забавлява. [3 Словото, с. 97]

Истината е мярка за свободата. Човек не може да бъде свободен, докато не е намерил мярката на истината в себе си. Свободата е вътрешна, а не външна проява. ... Как може човек да придобие свободата си? – Чрез вътрешна работа върху себе си – сам да извоюва свободата си. Свободата, която човек търси, не може да дойде отвън. [Отец ме люби, с. 10-11]

Свободата се придобива при условията, при които човек се намира. ... Докато човек не създаде вътрешна, интимна връзка между духа и душата си, той не може да бъде свободен. Тази връзка наричаме връзка с Бога, с Първата Причина на нещата. Без тази свещена връзка, човек не може да очаква онова вътрешно единство в себе си. От това единство зависи бъдещето на човека. От вътрешното единство на човека зависи придобиването на ония блага, към които той се стреми. Така трябва да се разбира истината. [Отец ме люби, с. 11]

Които не разбират истината, те очакват първо светът да стане добър, а после хората. Няма защо светът да става добър. Светът представя съвкупност от хора. Когато всеки човек по отделно стане добър, целият свят ще стане добър. [Отец ме люби, с. 11-12]

Не търсете Христа отвън, но отвътре. Това значи: Вие обичайте Христа, а не чакайте Той да ви обича. Заблудение е човек да очаква от другите да го обичат. Дали хората те обичат, това е тяхна работа. Дали ти обичаш, това е твоя работа. [Царс път на душата, с. 189]

Хората очакват да дойде Царството Божие отвън и тогава да влезе в тях. Те го очакват по някакъв духовен начин – да дойде отвън и отведнъж да придобият право на гражданство за това царство. – Не, това никога няма да стане. Царството Божие е в човека, а не вън от него. Казано е в Писанието: „Търсете първо Царството Божие и Неговата правда и всичко друго ще ви се приложи.“ Къде ще търсите това Царство? – В себе си. Забелязано е, че всички горделиви, всички честолюбиви хора търсят Царството Божие отвън. [Царс път на д, с. 174]

Най-голямото доказателство, че Христос е възкръснал е, когато всеки сам възкръсне. [Вл П 3, с.110]

Господ ще уреди нещата, това е механическо разбиране. Всеки човек трябва да уреди първо своите работи, нищо повече. В света нищо няма да се уреди, докато всички хора не дойдат до това съзнание – всеки да уреди своите работи и своя живот, а не да очаква на този, на онзи – това е едно механично разбиране, механично уреждане.

... Бог никога няма да се намесва да урежда твоя живот, защото ако Той се намеси, това вече не е твой живот, това е Негов живот. [Изново, с. 6]

Сам

Всеки човек сам трябва да мисли и да чувства, да не се обляга на други хора. [Из Словото]

От прост войник, от ефрейтор Наполеон стана император. Глава имаше той! Сократ от прост овчар се издигна до положението на виден философ. Всички велики хора сами си пробиват път. [Служ поч и об, с. 323]

Човек е създал много неща, от които сега сам страда. Следователно, не плачи от това, което си създал, но измени го. Не се моли на своите произведения, но ги измени. Човешкият дух е в състояние да измени всички вярвания и системи, които сам е създал. Следователно, човек може сам да измени живота си, да възкръсне, да научи истината. [Новият човек, с. 179]

Всеки сам трябва да извоюва свободата на своята душа. Това е велик процес. В придобиване на свободата си човек се превъзпитава, израства, придобива великия морал на живота, при който злото не е в сила да свързва ръцете хи краката му с въжета.

Само по този начин новият живот ще влезе в света, и ще можете да реализирате всичко, което душата и духът ви желаят. [Ключът на живота, с. 39]

... човек първо започва с противоречието, с дисхармонията в живота и постепенно върви към хармонията. Човек сам вижда противоречията в себе си и сам ще ги примири. Никой друг не може да види неговите противоречия, нито може да ги примири. Щом примири противоречията в себе

си, едновременно с това той се справя и с външния свят. Той започва да вижда хармонията във външния свят, която по-рано не е виждал. [Ключът на живота, с. 153]

Вътрешни сили

За да се справи с препятствията си, човек трябва да се обърне към себе си, към силите, вложени в неговия организъм. [Да ви даде, с.30]

Колкото повече вярвате в своите вътрешни сили, толкова по-бързо ще се развиете. [Из Словото]

Преди да бъде добър, човек трябва да бъде силен, да уповава на себе си. Отвън може да му съдействат, но той трябва да уповава на себе си, на своите вътрешни сили. [Методи за псамов, с. 108]

В един атом се крие такова количество енергия, с което може да се вдигне земята във въздуха. За да се прояви тази енергия, нужно е знание.

Мнозина искат да бъдат силни, но търсят силата вън от себе си – в парите, в знанието; те не подозират, че силата е в тях. Човек трябва да се вгълби в себе си, да види, че всичко се крие в него – и богатство, и знание, и сила. [Дали може, с. 128]

Докато разчиташ на хората, ти си в старото разбиране. Щом разчиташ на себе си, ти си в новото разбиране. Разчитай на своите сили, за да се обновиш. Този е естественият път на живота. [Великата разумност, с. 36]

Не разчитайте на външните условия, нито на приятелите си, но на силите, които са вложени у вас. [Мисли 79-80]

Докато не осъзнае силите, които са вложени в него, човек не може да прояви нито знанието, нито добротата си. Щом ги съзнае, той се проявява като учен и добър човек. [Из Словото]

Какво означава триъгълник с точка в него? Че силата на човека трябва да бъде в самия него. [МОК, 4 г, т 1, с. 140]

Търсете щастието не по външен начин, а по вътрешен. Вътрешният начин подразбира проява на вътрешните възможности. Вярвайте в себе си, т.е. във вътрешните възможности, които са вложени във вас. Ако срещнете стар човек, не казвайте, че ще остарее като него; ако срещнете болен, не казвайте, че ще се разболеете; ако срещнете слаб, хилав човек, не казвайте, че и вие ще станете като него. Не допускате нищо отрицателно в себе си.

Дръжте в ума си само положителни мисли и казвайте: Вярвам в младостта, която изключва старостта и смъртта; вярвам в мъдростта, в светлината и знанието, които изключват глупостта, тъмнината и невежеството. [Възможности за щастие, с. 148]

...реално е само това, което никога не се изменя и не хвърля сянка. Това, което се изменя във вас, не е реално. То хвърля сянка в живота ви. Съмнението, подозрението, неразположението са сенки. На тях не може да се разчита. – На какво разчита житното зърно? – На силата, която е вложена в него. На същото трябва да разчитате и вие. Силата, която е вложена във вас, е реалното в живота. Разчитате ли на неща, които са вън от вас, това показва, че уповавате на сенките. Какво сте имали в миналото, това не е важно; какво ще имате в бъдеще и това не е важно. За вас е важно това, с което разполагате в настоящия момент. [Ценната дума, с. 32-33]

Всички хора искат да изправят живота си, да развият ума и сърцето си, но не знаят по какъв начин, затова очакват външна помощ. Те разчитат на парите си – това е външно условие; разчитат на имотите си – и това е външно условие; разчитат на хората – това е последното условие. Преди всичко човек трябва да разчита на своето тяло – на главата, на очите, на носа, на ушите, на езика, на ръцете, на краката, на сърцето, на дробовете, на стомаха си – да благодари за това, което му е дадено. Това са пътищата, по които човек се въздига и постига своите желания. [Възм за щастие, с. 196]

Праведният носи силата в себе си. Докато не е развил своите вътрешни сили, човек работи само по външен път; цитира различни автори, привежда примери от живота на светиите и т.н. [Божият глас, с.58]

Някой си напълнил главата с правила, знания и преживявания, а те не живеят в него. Той казва: „Да се любим, да се обичаме, да бъдем милосърдни!“ Е, добре, но всичко това са качества, а не правила. [Великата майка, с.190]

Когато ние се разочароваме от живота, това значи, че нямаме същественото. Обезсърчението идва от това, че нямаме почва, върху която да градим. [Св д 3, с.105]

Човек трябва да бъде изоставен от всички, за да се освободи от заблужденията. Докато има поне един човек, на когото да разчита, човек не може да се освободи от заблужденията си. [Св д 3, с. 92]

Ние сме още в началото на своето развитие. Значи у човека се крие нещо по-възвишено и по-благородно. Не мислете, че нещата у вас тепърва ще се създадат. Човешката душа е богата и чака условия да се развие. Всички хора са създадени даровити потенциално. Всички хора трябва да се развият даровити кинетически. [Из Словото]

...вашиите скрити способности трябва да се пробудят. Без тях нищо не можете да разберете. [Живият Господ, с. 54]

Никой не може да внесе в човека някаква нова дарба, след като той се е родил вече. Роденият човек носи в себе си само онова, с което се е родил. Него трябва да развива. [Заветът на Любовта, 2, с. 6]

Да търсиш щастието си вън от себе си, това значи да вземеш пари с полица, да си направиш къща с тях, но при най-малкото затруднение в изплащане на полицата, да си застрашен да изгубиш къщата си. Като знаете това, не търсете щастието си вън от себе си. Знайте, че щастието се крие в разработване на вашите дарби и способности. Щом разчитате на вашите на вашите дарби, лесно можете да си построите къща и да я изплатите. [Методи за самов, с. 161]

За да има успех в живота си, човек трябва да притежава следните качества: такт, твърдост, наблюдателност, разсъдливост, интуиция. Има ли тези качества, каквато работа започне, той ще има добри резултати. Развивайте всичките си чувства и способности, за да постигнете желанията си. Като работите върху себе си, вие се натъквате на мъчности, които можете да понесете със самообладание. Ето защо, човек трябва да има самообладание, лесно да се справя с гнева, с обидите и униженията. Който може да се владее, той е постигнал много неща. [Методи за самов, с. 162-163]

Старият има възможност да прояви всичко, което носи в себе си от младини, но в никой случай не може да прояви това, което не е вложено в него. Колкото по-дълго време живее на земята, той все повече ще се проявява, но нищо ново няма да прояви, т.е. той не може да прояви нищо повече от това, което носи в себе си. Като знаете това, обработвайте дарбите и способностите, които са вложени във вас и не очаквайте да дойде нещо ново в живота ви. [Мисли 93-941 с. 71]

Всеки човек може да бъде богат. Как? Като разработи, като развие своите таланти. Ако успее да развие само един от своите таланти, той ще може да подобри живота си. [Из Словото]

Човек трябва да работи върху себе си, да развива всички дарби и способности, вложени в него, без да има нужда да си ги доставя отвън. Той трябва да има силата на вълка, без да е вълк. Той трябва да има добротата на овцата, без да е овца. [Жива реч, с. 168]

Всеки от вас, каквато и малка дарбица да има, да не я пренебрегва. Тя ще се развие, тя е отлична. [Из Словото]

Всеки от вас има в себе си по един извор на любовта, един извор на мъдростта и един извор на истината. ... Следователно, дръжте се за онези извори, които са у вас, за да се свържете с тези души, с които си хармонирате. За да расте и да се развива правилно, човек всеки ден трябва да се свързва поне с една напреднала душа. Връзката на човека с напредналите души е първото условие за растене. [Отец ме люби, с. 15]

Няма лоши условия. Това, което хората наричат лоши условия, не е нищо друго, освен стимули, чрез които им се дава възможност да работят върху себе си, да открият дарбите, които природата е вложила в тях. Само по този начин човек може да се импулсира. [Методи за самов, с. 160]

Казвате: Астрологически условията тази година не помагат. – Те ако не помагат, вие можете да си помогнете. Има един Юпитер у вас, който може в даден случай, когато външният Юпитер не

помага, вътрешният да помогне. Има един Сатурн вътре у вас: външният не помага, вътрешният помага. Има една Венера вътре у вас: външната не помага, вътрешната Венера помага. Има два зодиака, един вътрешен, който всякога помага и т.н.

Всичките мъчнотии човек може да ги преодолее, макар и да се поохлузи малко кожата му. [Из Словото]

В мозъка на човека има само едно слънце, около което се движат всички планети. [Из Словото]

Трябва да знаете, че вашето щастие, което търсите се намира най-първо във вашия ум, после във вашето сърце, а след това във вашата воля. От хармоничното съчетание на тия три сили в живота ви зависи и вашето щастие. [Разумният живот, с. 218]

Няма защо да разчиташ на приятеля си; ще разчиташ на своя ум, на своето сърце и на своята воля. И приятелят ти разчита на същото. Щом и двамата разчитат на едни и същи сили, ще се съединят и ще работят заедно. Ако човек не разчита първо на своя ум, на своето сърце и на своята воля, нищо не може да постигне. Също така всички хора трябва да разчитат на своя ум, на своето сърце и на своята воля и да се обединят за реализиране на една обща идея. Каква е общата идея, за която трябва да работят всички хора? Да създадат по-красиви и по-здрави тела от тия, които имат днес. [Божеств и чов свят, с. 237]

Ти ако не съзнаваш в себе си новото, новият човек не е роден. Не е въпрос имаш ли душа или не. Ти мислиш, че душата е вън от теб. Всяко нещо, което е вън от теб, то не е реално. [Вземи детето, с. 12]

...щом можем да разглеждаме душата и духа като нещо отделно от себе си, те са материални неща. Щом разглеждаме ума като нещо отделно от себе си, значи и той е нещо материално.

Тогава какво нещо е човекът? Какво нещо е Любовта? Ние говорим за Любовта и я разглеждаме извън себе си, затова и тя е нещо материално. Говорим за Истината извън нас, затова и тя е нещо материално. Говорим за Мъдростта извън нас, и тя е нещо материално. Какво тогава е духовното? – Туй, за което не можем да мислим е духовно. Щом можем да мислим за нещо, то е материално. Това са антиподи, противоположности. Трябва да има нещо в нас, с което ние да разглеждаме същината на проявения живот. Значи в този смисъл под думата „Истина“ ние не разбираме самата Истина. Под думата „Мъдрост“ не разбираме самата Мъдрост. Под думата „душа“ не разбираме самата душа. Ние разбираме съвсем други неща. [Значение на изсл, с. 4-5]

Ти се безпокоиш например, че къщата ти не е хубава, че стените не са хубави, че този стол не е хубав. Казваш: „Този креват креват ли е? Човек не може да спи!“ Креватът е там, в главата. И столът и всичко е там. С други думи казано, всичко това зависи от човешкия ум. Вие сте пратени от невидимия свят. Вие сте имали всички удобства в невидимия свят, защо дойдохте на земята? За печалба. Ти си бил на Небето. Там не можеш да печелиш. Ти може да си един царски син, но ако живееш само с идеята, че си такъв, че скъпа кръв тече в жилите ти, че другите те обичат, какво ще те ползва всичко това? Ти трябва да събудиш в себе си знание, всички ония сили и способности, които имаш. Ето за какво могат да те уважават хората. [Към обетов земя, с. 33]

Един ден, когато човек научи законите да владее клетките си, да разширява и смалява тялото си; да го разпръсква в пространството и пак да събира частиците му, той ще минава през всички пропасти без препятствия. Чрез силата на волята си той ще може да лети във въздуха като птица, да минава океани, да пътува от Земята до Слънцето. [Петимата братя, съборни]

Спасението ще дойде отвътре, а не отвън. Онзи, който спасява, той действа в нашите умове, сърца и воля. Отвън има само подбудителни причини, обаче спасението идва отвътре. Светлината, влагата са отвън, а силите, които възрастват семето, са вътре в него. Ако силите не действат отвътре, нещата остават нереализирани. [Мисли, 92-93, с. 120]

Азът

Старите гърци са казвали, че човек трябва да познае себе си. Христос пък е казал: „Възлюби ближния си като себе си!“ Думите „себе си“ подразбират мярка, с която се определят всички неща. Азът е мярката, с която човек определя любовта към своя ближен. Следователно, когато любиш

близкия си, ти трябва да мислиш за себе си. Когато искаш да познаеш себе си, ти трябва да мислиш за Бога. Казано е в Писанието: „Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и сила.“ Значи Бог е мярка. За какво? – За познаване на себе си. При това положение любовта към Бога се осмисля. [Добри навици, с. 40]

Когато в човека се роди „Азът“, той не живее само в своя личен живот и не търси само своето лично щастие. След като той е щастлив, той работи за щастieto на всички същества, които са около него. „Азът“ е това, чрез което човек съзнава, че е човек. В различните времена и школи са го кръщавали с различни имена: свещена идея, висше „Аз“, Бог, вътрешна същина и пр. „Азът“, който се ражда в човека, ще обнови света – тази светлина, която ще излезе от „Аза“, ще повдигне човешката душа. Защото всяка душа се издига от „Аза“, който се развива и работи в нея; душата сама по себе си не може да се издигне, ако не роди „Аза“.

В раждането на „Аза“ и душата и духът вземат еднакво участие. „Азът“ е това, което наричаме още Божествено съзнание в нас или туй, което определя нашето битие като човек. В него вземат участие умът и сърцето, те са негови слуги. Това, което спасява и въздига човека, това е неговия „Аз“, роден в неговата душа, а външните отношения между мъжете и жените са временни отношения, които имат стойност на условия. Ако човек няма брак в себе си между душата и духа, външният брак е само залъгалка. Когато се роди „Азът“ животът на човека се осмисля и той съзнава, че има нещо, за което той трябва да живее, и чувства една непреодолима радост, която никакви страдания не могат да отнемат. [Вл П 1, с. 5-6]

Велико нещо е да разбере човек „Аза“ в себе си. Той е лъчът, който иде от Бога. Човек отива при Бога със своя „Аз“, наречен новият, малкият човек. [Нач на Мъдр, с. 114]

Онова, което ще осмисли живота ни, това е вътрешният Божествен живот. Човек ще стане силен, когато придобие това съзнание. И великата наука може да се преподава само на този, в който е роден „Азът“. И когато се роди „Азът“ във всички хора, т.е. когато с“ пробуди тяхното съзнание и схванат единството на живота, ще дойде спасението на света. Това е нещо реално, и всички ще го опитате. [Вл П 1, с. 7]

И това дете – „Азът“ – през вечността трябва да си остане дете – то ще бъде вечният и непостижим идеал. Всяко нещо, което може да се постигне, ще бъде баща и майка, еа непостижимото ще бъде детето. Това е реализиране на безсмъртието. Нашият живот за в бъдеще ще се осмисли, понеже целият свят е разумен и всичкото битие има стремеж да се пазят децата. [Вл П 1, с. 6-7]

И когато Христос казва: „Ако се не родите изново“, разбира раждането на „Аза“, на туй Божественото в душата. Раждането на това Божествено дете в душата няма да бъде една проста мисъл или чувство, или постъпка – това ще е нещо велико и мощно. При него човек е готов на всякаква разумна жертва за общото благо, той разбира смисъла на любовта и взаимопомощта. Всеки ще познае своя възлюбен сама във време на изпитание, когато слезе в кладенеца на живота и няма кой да му помогне; и който му помогне, той е негов възлюбен и близък. Това е онзи близък, на когото можеш да разчиташ. Той е човекът, който е родил „Аза“ в себе си.

В този смисъл всеки трябва да стане майка, да роди Божественото дете в себе си, за да може да даде ход на Любовта. [Вл П, 1, с. 6]

Когато се роди „Азът“, всички видими противоречия ще се превърнат в блага за вас и тогава ще се проучава великата наука, която ще ни даде законите и методите на безсмъртния живот, който е идеалът на всеки човек. [Вл П, 1, с. 7]

...когато говорим за раждането на Христа, освен историческия факт, ние вземаме Христа като един символ, като една идея, отнасяща се до човека, за онова Божественото, което трябва да се роди във всяка душа. Душата един ден ще роди дете, тя ще бъде майка. Всички хора трябва да заченат и да родят „Аза“ в себе си, който е истинският човек. [Вл П, 1, с. 5]

И всеки трябва да зачита „Аза“, роден в една душа. В противен случай ти се излагаш на страдание и ще изчезнеш от лицето на земята, защото бъдещето принадлежи на това дете. [Вл П, 1, с. 6]

Реалността има три качества: тя носи живот, светлина и свобода. Реално е само това, с което в даден момент разполагаме, а не това, с което ще разполагаме в бъдеще, или това, с което сме разполагали в миналото. Реалността, това е настоящето, туй, което никой не може да ни го вземе и с което всякога можем да разполагаме. Това е Божествената реалност, с която ние можем да разполагаме. Тази реалност е вътре в човека, това е човешкият „Аз“, тогава се ражда Христос вътре в тебе – това е новият човек. Сега мислят, че душата е вън от човека. Всяко нещо, което е вън от човека не е реално по отношение на човешкото битие. [Вл П, 1, с.3-4]

Благото на човешката душа се определя от неговия вътрешен живот. Вътрешният живот пък се характеризира с вътрешно единство. Единство на нещата съществува само там, дето се върши Волята Божия. Който върши Волята Божия, той е свързан с Цялото, с Единицата. Нещастieto на съвременния човек се заключава в това, че той е лишен от вътрешно единство в себе си. Той търси щастieto си вън от Първата Причина, вън от себе си. Обаче, по този начин щастieto не може да се намери. Всяко нещо, което е вън от човека, вън от Първата Причина, представлява сянка на нещата. Хората тичат подир сенките, защото те се виждат. Същината, реалността никой не може да види. [Царс път на д, с. 111]

Вие не виждате всички в огледалото своите възвишени мисли и благородни чувства, които всъщност представят човека. [Царс път на д, с. 111]

Когато говорим за себе си, ще говорим тъй, както Бог ни е създал. Ще кажем: Зная положително, че Бог е вложил в моя ум много хубави работи. Зная положително, че Бог е вложил в моето сърце много хубави работи. Зная положително, че Бог е вложил в моята душа и в моя дух велики работи. И сега моето силно желание е да разработя всичко това, което Бог е вложил в мене и да бъда верен на всички блага, които ми е дал. Като говорим така на себе си, ще можем да говорим същото и на своите братя. ...Това е красивото в света! Да бъдем запознати с човешката душа, да бъдем запознати с човешкия ум, да бъдем запознати с едно човешко сърце, това са най-красивите положения, които можем да придобием в живота си. Това са най-хубавите екскурзии, които можем да направим навсякъде по света. Какво ни интересува месечината, ако не можем да намерим на нея едно разумно същество, едно разумно сърце, един разумен ум? Какво ни интересува едно грамадно светло тяло, което пламти като пещ и свети като слънце, ако няма на него нито едно живо същество? Какво красиво има на слънцето, ако отидем там и не срещнем нито едно от неговите разумни същества, нито разберем тяхната култура, нито възприемем нещо от тяхната доброта, от техните знания и мъдрост? Но видим ли тия разумни същества на слънцето, разберем ли тяхната култура, придобием ли нещо от техните знания и мъдрост, това е най-хубавото нещо. [Съборни, 26 г, с. 92-93]

Отваряне, възприемчивост

Не чакайте да се подобрят външните условия. Откак светът съществува условията всякога са били добри, но човек не е готов да се ползва от тях – кранът на сърцето му е тесен, малко дава и малко възприема. [Възм за щастие, с. 8]

Отвори широко ума си, за да възприемеш изобилно светлина. Отвори широко сърцето си, за да възприемеш изобилно благата на живота и на природата. Прояви разумната си воля, за да успяваш във всички добри предприятия. Ако очакваш само на външните блага – на богатство, на големи библиотеки, на автомобили и файтони, не само че няма да бъдеш силен и учен човек, но ще умреш с непостигнати желания. [Възм за щастие, с. 8-9]

Помощта е не отвън, а отвътре. [Св д 2, с. 30]

Ти и сега си в оня свят, но той не е в тебе. Всички хора живеят в Божествения свят, но не са допуснали Божествения свят в себе си. Като знаете това, не търсете оня свят вън от себе си, но отворете се за него. [Вечно подмл, с. 10]

Който иска да живее, трябва да даде място на Любовта в себе си, да се прояви тя като строителен процес. Да живееш, това значи да те обичат и да обичаш. Следователно, живеи и люби, за да преустроиш своя организъм, да станеш нов човек, годен за новите условия и за новия живот. [Утр 1943, с. 171]

Ако се откажеш от Любовта, от Мъдростта, от Истината, ти внасяш злото в цялото Битие. Който иска да се повдигне и с това да помогне на човечеството, ще даде път на Любовта, Мъдростта и Истината в своя живот. [Св д 3, с. 66]

И днес още очакват Христа да дойде отвън някъде. Религиозните се запитват помежду си, кога ще дойде Христос на Земята. Христос няма да дойде по този начин, по който го очакват. [Царс път на д, с. 177]

Понеже не Го приеха навремето, в бъдеще Христос ще дойде само тогава, когато всички хора отворят сърцата си и Го приемат отвътре, а не отвън. Отварянето сърцата на хората и приемането на Христа означава идването Му на Земята. Не Го ли приемат по този начин, ще дойдат бури, земетресения, циклони, сиромашия, глад, болести, кризи и т.н. Докога ще продължават тези неща? Докато хората не напуснат стария живот – живота на външните вярвания. [Царс път на д, с. 177-178]

Вътрешна причина

Един човек е миниатюр на цялото човечество. Следователно, един народ в твоето развитие представлява човечеството в по-малка форма. Затова, когато говорим за индивида, разбираме човека като една семка. Когато говорим за едно общество, разбираме, че тази семка е почнала да расте. Когато говорим за народ, разбираме, че тази семка е почнала да израства, и когато говорим за човечеството в неговата пълнота, разбираме, че тази семка се разклонява, дава цветове и плодове. Разбираме така живота, ще познаем, че всеки от нас е необходим фактор в човечеството. [Учителя, с. 442-443]

За да запазите мира си, търсете причината за всяка несполука в себе си. Никога не обвинявайте другите хора, преди да сте се вгълбили в себе си, в своите постъпки. Причината за всички нещастия се крие във вас, в самия човек. Той е господар на положението, в което се намира. Щом намери причината в себе си, лесно ще изправи последствията. Някой казва, че без причина страда. Лъже се. Причината е в него. Неблагоприятните условия са вън от вас, но причината за всичко е във вас. Природата допуска противоречията в живота, защото има предвид разумните хора, разумните общества, на които тя иска да помогне. Значи противоречията се допускат в човешкия живот като благо за онези, които ги преживяват. Който разбира това се ползва от благата. Който не ги разбира, се мъчи и страда. [Из Словото]

Мнозина се спъват, понеже се увличат в живота си от външни неща. Външното е отражение на нещо друго. Например, физическият свят е отражение на Божествения, красотата на физическия свят е отражение на божествената красота. Ето защо, ако срещнете една красива жена, знайте, че тя е отражение на божествения принцип, който живее в човешката душа. Жената е символ на сърцето, чрез което се изявява Любовта. Душата е свързана с Любовта, която се изявява чрез сърцето. Сърцето върши една от главните служби в организма; то движи кръвта и я изпраща по цялото тяло. В сърцето се крие капитанът на парахода, който наблюдава посоката на движението му и следи, да не се удари в някоя канара и потъне в морето или океана. [Божеств и чов свят, с. 222]

От тебе зависи да се подмладиш. Ако не допускаш нито една отрицателна мисъл в ума си, в три месеца можеш да се подмладиш. Когато се влива в организма нова енергия, той се обновява. Тялото постепенно се изправя, засилва и човек се чувства млад. Обновяването на организма не е органичен процес. То има отношение към духовното естество на човека. Ако си беден, не се обезсърчавай, но си кажи: Парите са в джоба ми, в кръвта ми, в моите мисли и чувства. Така е. Който няма злато в кръвта, в мислите и в чувствата си, той не може да бъде богат.

Помни: Вътрешното всякога отговаря на външното. Следователно, можеш да имаш отвън само това, което имаш вътре в себе си. И обратно, не можеш да имаш отвън това, което нямаш вътре в себе си. Не можеш да бъдеш външно богат, ако нямаш вътрешно богатство. Трябва да имаш злато в кръвта си, за да бъдеш външно богат. Срещате бедна, но красива мома. Дето отиде, тя получава блага: пари, дрехи, скъпоценности. Ще кажете, че тя продава красотата си. Красотата не се продава. Защо? – Защото ще се изгуби. Но красотата има сила да заповядва. Ако умът ти е

светъл, сърцето ти топло и волята ти е силна, те заповядват на условията. Сила се крие в тях. За да дойдеш до това положение, ти трябва да не допукаш за никого нито една лоша мисъл, нито едно лошо чувство. [Събуждане, с. 283-284]

Вътрешно ръководство

III. Единение с Богом

Пришествие Любви

Дойде ли Любовта, с нея дохожда всичко: богатство, чест, здраве, знание, способности. Аз не говоря за онази любов, която носи смърт на хората, нито за тая, която създава спорове, състезания, огорчения. Без Любовта, свободата се превръща в робство, знанието – в невежество, радостта – в мъчение. Като дойде Любовта в човека, слънцето ще грее другояче и той ще почувства връзката си с Бога. Тогава ангелите, светиите и добрите хора ще посещават дома му, за да се разговарят с него и ще го поучават. Тогава хората от целия свят ще го посещават, за да видят Любовта. [171; 206]

Когато човек долови само един лъч от Любовта, в него настава такова разширение, че той веднага разбира отношенията си към хората и не се страхува от нищо. Дойде ли Любовта в човека, той казва: „Сега вече аз мога всичко да направя.“

Любовта укротява злото и поощрява доброто. Омразата разрушава, Любовта гради. [171; 205]

Когато човек се свърже с Първата Причина на нещата, преди да е поискал нещо, нуждите му ще бъдат задоволени. Когато обичате някого, вие задоволявате нуждите му, преди той да се е обърнал към вас. Не го ли обичате, нищо не давате. [15; 125]

... първият закон в света е законът на Любовта. Туй в индуската философия се нарича закон за татвическата енергия, от която праната е едно видоизменение, което иде от Слънцето, едно механическо течение. Има две противоположни течения: вливане към Земята и изгичане от Земята. Туй течение иде периодически, някога се усилва, а някога отслабва. Във всички закони има периодичност, и тази периодичност зависи от вътрешните закони на Битието. Известни неща се преповтарят в определени епохи, времена, дни, месеци, години, векове, периодически идат. И съвременната наука започва да съзнава периодичността на елементите. Известни неща ще се случат точно в известни Времена. [145; 74]

Когато вашата мисъл отслабне, вие ще прокарате вашия ум към ония велики закони на живота – към Слънцето и ще възприемете тази първична прана. Ще създадете едно абсолютно спокойствие на ума си. Знаете ли какво нещо е да бъде човек спокоен? Каквото и да ви кажат, вас да не ви трепне окото, и сърцето ви да не трепне. [145; 74]

... ако извадите от себе си Божествения елемент, т.е. връзката си с Божествения свят, вие ще обезсмислите живота си. [90; 147]

За да бъдеш щастлив, не е нужно да носиш голям товар на гърба си. Човек страда, защото е обременен с нещо. Страданието е път към Любовта. Дойде ли до най-голямото страдание, той се приближава до Любовта, към която душата му се стреми. Мине ли границата на Любовта, душата започва да живее в дълбок вътрешен мир, във вечния живот. Докато е вън от Любовта, човек живее във временното, в преходното. – Защо са нужни голямата скръб и голямото страдание? – Чрез тях душата влиза в областта на великото, незначителното, във вечния живот – в живота на Любовта. Така разбрани, скръбта и страданието осмислят живота. Само така човек може да използва богатството, скрито в недрата на неговия живот. [153; 69-70]

Казано е в Писанието, че Бог е възлюбил истината в човека. Оттук дохождаме до извода: за да намери и познае истината, човек трябва да възлюби Бога. Да възлюби човек Бога, това значи, да възлюби ближния си, защото Бог живее в ближния на човека. Първото отношение, към което човек трябва да се стреми, е да възлюби ближния си заради Бога, Който живее в него. Щом възлюби ближния си, и ближният му ще го обича. Не може ли човек да обича ближния си, и ближният му няма да го обича. Не може ли човек да обича Бога и Бог няма да го обича. [174; 186-187]

Ако обичаш приятеля си, кажи: В името на своя приятел аз обичам всички живи същества без разлика. Това е свещено правило. Кажеш ли, че не обичаш всички, ти отваряш в себе си врата за злото, врата за твоето падане. [48; 122-123]

Ще обичате хората заради Бога в тях. Докато не дойдете до тази Любов, всякога ще бъдете далеч един от друг. [140; 25]

Запример, докато живеете в закона на Любовта, никой не може да отнеме радостта ви. В който ден се усъмните в този закон и кажете, че никой не ви обича, вие изгубвате радостта си и се намирате в закона на подпушването. [95; 88]

Дето Любовта отсъства, там никакъв живот не съществува. Докато близките ви желаят да живеете, вие ще живеете. Щом те пожелаят да умрете, вие загубвате живота си. Това е един от вътрешните закони на Битието. Като знаете това, дръжте връзките си с Бога. [12]

Бог не може да ви бъде приятел, докато нямате любов към Него и да трепти сърцето ви към Него. Той ще ти нареди живота, ако Го обичаш. Защото, ако не го обичаш, нещата ще се сложат тъй, както не си очаквал. [8; 76]

Съвременните хора са още далеч от Бога. Техните сърца не са изпълнени от Божията Любов. Любовта осмисля живота и му дава израз. Човекът на Любовта има творчески дух. Той е винаги радостен и готов на подвизи. Няма мъчнотия, която той не може да преодолее. Човек на Любовта се отличава със здраве и красота: очи, уста, нос – всичко в него е красиво. Движенията му са хармонични и пластични. Дето мине, всички се обръщат да го гледат. От него лъха свежест и аромат. [76; 20]

Пред вас, пред всички народи се открива велико бъдеще. Велико е бъдещето на човечеството поради Любовта, която ще се изяви. Тази Любов е влязла в света и работи. Вие се приготвяте тепърва за Любовта. Бъдещето е на Любовта. [171; 243]

Досега слабите хора са проявявали Любовта, затова винаги са били нещастни. Сега силните хора ще проявят Любовта. Те ще пуснат всичката топлина и светлина на Любовта, за да просветят цялото човечество. [171; 433]

Живот

Първичната Причина на нещата не е тази, за която говорят съвременната религия и култура. Тя е нещо подобно на „еликсира на живота“, който някога алхимиците са търсили и изучавали. [67; 24]

Не искайте от Господа дрехи, обувки, шапки, - започнете с основното, с живота. Дрехи, обувки, шапки ще дойдат сами по себе си. Дойде ли Божественият живот във вас, всичко ще придобиете. Красив е този живот! Той носи свобода за вашите души. Като станеш сутрин радостен, знай, че това е Божието лице в тебе. Няма по-голямо благословение от това, да видиш лицето на Господа радостно и весело. [78; 34-35]

Божественият живот – това е смисълът на сегашния живот. Ако го постигнете, тогава всички наболели въпроси, които имате, каквито и да са те, ще се разрешат. Следователно, трябва да започнете с най-мъчния въпрос. [74; 317]

Вяра

Смисълът на живота стои в това да познаеш Бога. Какъв е смисълът на целокупния живот? – Да станем като Бога. – После? – Да влезем в безграничния живот, който е без начало и без край, без никакви ограничения. Този живот крие в себе си безконечни възможности, които се проявяват във вечността. Връзката с Бога осмисля живота. Тогава за всичко, което върши, човек се допитва до своя ръководител, с когото е свързан. Да уповаваш само на Бога, да любиш само Бога – ето смисъла на живота.

Смисълът на живота се заключава в общение с Бога. Под Бог разбирам живота. Животът се разбира само при онази абсолютна вяра, която човек трябва да има към Бога, Който е цел и смисъл на Разумния живот. [76]

Разумност се иска от хората. Само разумният може да възстанови своята първоначална вяра в Бога. Вярата в Бога, това е магията на живота. [49; 140]

Достатъчно е човек да възприеме Бога в душата си с Любов и да почувства тази Любов, за да победи смъртта. Достатъчно е човек да служи на доброто и на разумността в живота, за да победи смъртта. Усъмни ли се в Любовта, смъртта взима надмощие над него и той умира. Следователно, искате ли да живеете, не трябва да се съмнявате в Любовта. [44; 60]

Никакво съмнение, никакво колебание не се позволява по отношение на Бога. Няма по-велик, по-силен, по-мошен от Него. Достатъчно е да проектира мисълта си към дадено същество, малко или голямо, за да се уредят работите му моментално. Мощна е Божията мисъл! Тя всичко твори и пресъздава. Тази мисъл слиза и до най-нискостоящите същества – камъните и растенията. Приемат ли я и те започват да растат и да се развиват. [44; 303]

Сега е краят на века, ликвидация със сметките на миналото. За да ликвидира правилно, човек трябва да има вяра и упование първо на Бога, а после на хората. [169; 253]

Искате ли Бог да ви лекува, ще вложите в Него пълно доверие, абсолютна вяра. Щом се обръщате към Бога, никакво съмнение не трябва да имате. Вложете Любовта, вярата си в Първата Причина на нещата и за нищо друго не мислете. [104; 226]

Само при трудните условия на живота си човек може да се докосне до дрехата на своя Учител и всички несподи моментално ще изчезнат. Тогава той ще чуе гласа на своя Учител, Който му казва: „Дързай, твоята вяра те спаси!“ Ако се съмнява, човек ще си каже: Този ли е Учителят или не? Дали се докосвам до неговата дреха или до друга някоя. Това е човешкото честолюбие. ...

Следователно, ако ти вярваш, че първите лъчи на изгряващото Слънце идат от Бога, в живота ти непременно ще стане някаква промяна. Ако не вярваш, че тези лъчи идват от Бога,, ти ще се лишиш от тяхното благословение. Значи, ако вярваш и се докоснеш до първите слънчеви лъчи, ти ще получиш Божието благословение и ще оздравееш. В това седи тайната на живота. [150; 34]

Какво се иска от вас? – Да гледате оптимистично на живота, не само на думи, но и на дела. Каквото и да ви се случи в живота, отправете ума си към Бога. Знайте, че има една реалност, една велика разумност в света, която оправя всички работи. Ние живеем в разумен свят, дето Бог управлява. На косъм да виси животът ви, да знаете, че сте в реалния свят, дето Бог е господар. За да се свърже с Бога, от човека се искат две неща: Да слуша Господа и да Му служи. Който слуша Господа и Му служи, никога не пита, защо работите се нареждат по тоя или оня начин. Ще възприемеш нещо и после ще го приложиш. Ако бързаш да постигнеш нещо изведнъж, сам ще си причиниш пакост. ... В Божествения свят не е позволено да чоплите нещата. Там се иска вяра, а не суеверие. ... Ако вярваш без никакво съмнение, твоят приятел ще ти върне парите навреме; усъмниш ли се в него, парите ще закъснеят.

Вярата е Божествен закон. Щом вярваш, ти вярваш в Бога. Той няма да остави да бъде поруган. [163; 36-37]

... всички вие трябва да отворите сърцата си за разумните същества, да влезете във връзка с тях. Това може да стане само, ако възстановите вярата си в Бога. Направите ли това, вие ще отворите всичките си прозорци, през които ще прониква Божествената светлина. Дойде ли тази светлина у вас, , вие ще се ползвате от благословието на Божествения свят. Вие ще бъдете в положението на царски син. Може ли царският син да бъде гладен и гол? Докато е свързан с баща си, той има на разположение всичко. Обаче, ако царският син ходи гладен, гол и бос, това показва, че той е скъсал връзката си с баща си, а оттам и с източниците на живота. [49; 137]

Дух

В 1914 година на двадесети век цялата Слънчева система е навлязла в нова зона на Духа. Понеже съществата на Слънцето са много по-напреднали от хората на Земята, това нещо оказва влияние върху нашата Земя. Значи ние сме влезли във връзка с една чиста, неопетнена материя, с Духа. Този Дух индусите го наричат Брама или Големият Космически Човек, или Адам Кадмон, или както евреите го наричат - Йехова. [139;120]

Под „Дух“ в широк смисъл разбирам възвишените същества – ангелите. Те са пряко заинтересувани от нашето положение. Тяхното бъдещо развитие зависи от връзката им с нас. Като направят тази връзка, те се повдигат на една стъпка по-високо. Ако не я направят, тяхното развитие ще се спъне. Същото се отнася и до нас; ако и ние не направим връзка с ангелите, и нашето развитие на Земята ще се спъне. Значи тази връзка е необходима, за да се разшири нашето съзнание, да минем от една фаза в друга. Много хора виждат, че в света има нещо ново. Това е духовно виждане. [81; 35-36]

Съвременната окултна наука е стигнала дотам да познава и проучва проявите на Божествения Дух, т.е. на проявения Бог, който включва в себе си ангелските йерархии и тяхната дейност. Но над Божествения Дух има още много, за което окултната наука знае, че съществува, без да го познава конкретно. ...

Според езотеричното знание, извън границите на първото космическо поле се знае за съществуването на шест космически полета с божествени същества. Съществата, които живеят там, заедно с Божествения Дух, който принадлежи към тях, образуват Великото Всемирно Братство, глава на което е Абсолютният Дух, който ръководи разволя на цялата безгранична вселена. Божественият Дух е проява на Абсолютния Дух в първото космическо поле. [26]

... основен принцип в Битието е Любовта, която е проява и същина на Духа, който е вътрешното единство на Битието. Като обективни прояви на Духа в човешкия свят се явяват животът и умът. Умът не може да се прояви без живота, без сърцето; и човешкият дух не може да се прояви без Любов. Ние познаваме Духа чрез Любовта. [6; 66]

Любовта разкрива Бога в нас. Духът Му осъществява тази Любов. [140; 102]

„И ще им дам нови сърца и ще вложа Духа си.“ Щом вложи Духа си, чрез тази Любов, Бог ще ни научи на своите закони, как да живеем и как да Му служим, как да обичаме. ... Да обичаш, то е изкуство, наука – Божия наука. [5; 286]

В човека, при сегашното му състояние, има три течения. Аз ги определям тъй: животинско, човешко и ангелско течение, а Божественото течение идва сега. То засяга повърхността на човешкия живот. Когато в нас заговори Божественото, то трябва да бъде събудено от Божествения Дух. Никоя друга сила не може да събуди Божественото. Божественото само по себе си ще се прояви. [5; 194]

Когато се казва, че трябва да имаме Христовия Дух, това не подразбира, че ще го придобием изведнъж, но постепенно. Идването на Духа е процес на пробуждане на съзнанието. От хиляди години Христовият Дух работи в света, в душите на хората и в момента, когато човек съзнае това и образува вътрешна връзка с Духа, Той напълно прониква в него. [69; 29]

„Иде час, когато истинските поклонници ще се покланят в дух и истина, а няма да се покланят в Йерусалим, нито в Самария.“ Туи аз го тълкувам: Йерусалим, това са всички съвременни религии, Самария, това е светът на науките и изкуствата. [175; 170-171]

Божият Дух не може да работи там, където има криво разбиране, яд и свада. [175; 274]

Божият Дух не влиза в кочина. [175; 274]

Те /хората/ мислят, че животът им произлиза от самите тях и могат да разполагат с него, както искат. – Не, животът на хората произтича от Божия Дух. Като знаете това, разчитайте на Божия Дух, Който твори и създава нещата. Следвайте Духа, Който работи във вас и не разваляйте това, което Той създава. Развалите ли това, което Той съгражда, положението ви ще е безизходно.

[44; 7]

Отправете ума, сърцето, духа и душата си към Божествения Дух, който обхваща всичко в света и пожелайте съдействие от Него за реализиране на всичко възвишено и благородно у вас. [76]

Дух – душа

Свободата се придобива при условията, при които човек се намира. ... Докато човек не създаде вътрешна, интимна връзка между духа и душата си, той не може да бъде свободен. Тази връзка наричаме връзка с Бога, с Първата Причина на нещата. Без тази свещена връзка човек не може да очаква онова вътрешно единство в себе си. От това единство зависи бъдещото развитие на

човека. От вътрешното единство на човека зависи придобиването на ония блага, към които той се стреми. Така трябва да се разбира истината. [176; 11]

Кого търси душата? – Духа. Като се радва и скърби, душата търси духа, т.е. реалността. Като слезе на земята, душата влиза в света на промените. Тук тя търси начин, по който да се освободи от ограниченията на живота. Тя има една задача - да намери своя Учител – Великото Начало – Духа. [106; 272-273]

„Аз и Отец ви ще дойдем и ще направим жилище у вас.“ – Това ще стане, когато в човека се събуди съзнанието на неговия дух и на неговата душа. Засега е събудено само съзнанието на ума и с това съзнание той иска да разреши всички въпроси. Това е невъзможно. Когато говорим за пробуждане на човешкото съзнание, ние имаме предвид връзката на човека с Бога. Ако човек не мисли за Бога, нищо няма да излезе от него. Бог трябва да съществува като мощна идея в ума и в съзнанието на човека. Ако човек не може да мисли за природата, като за предметно учение, отде ще почерпи той онези материали, с които може да работи? Отде ще придобие духовна светлина в себе си? Човек живее в безпределното пространство, отдето от всички небесни тела получава безчет подаръци, като от една велика майка. [76]

Господ живее в твоята душа и в твой дух, в твоето възвишено съзнание, което носи светлина. Призови този Господ и тогава ще може да направиш нещо. Подобни сме на Бога в това, че можем да мислим, да чувстваме и да обичаме като Него. [171; 151]

Ум - сърце

Господи, стопли сърцето ми с Твоята Любов! Господи, просвети ума ми с Твоя Дух! Дай ми виделина чрез Твоя Дух! [15;119]

Космично съзнание, Божествено съзнание, Свръхсъзнание

Докато вие живеете във вашето съзнание и самосъзнание, ще сте изложени на всички противоречия на живота – болести, безпокойства, страдания, сиромашия, смърт. А когато влезете в подсъзнанието и свръхсъзнанието, вие ще влезете във връзка с Първичната Причина, с всички разумни същества в света, които споделят и живеят с една обща и основна идея – за единството. Те съзнават себе си като части и органи на Великото Цяло. И всички живеят в Цялото и за Цялото. Тогаз, в каквото и трудно положение да се намирате, тези ваши братя ще ви се притекат и ще ви помогнат и тогаз няма да бъдете един изгнаник в света, а ще бъдете във връзка с всички разумни хора в него. И когато съзнавате във вашата душа, че има кой да застане заради вас и да вземе вашата страна, вие ще имате сила и смелост. Тогаз смело ще може да носите новите идеи и ще бъдете готови на всяка жертва и ще дадете израз на великата човешка любов.

Този е пътят на единството на цялото човечество, на всички народи. Това не значи, че народите и индивидите трябва да изчезнат, но всеки ще намери и заеме своето място във великото единство. Ако в 25 години всички майки и бащи, всички мъже и жени живеят с новите идеи на братство и единство и са носители на Любовта и всички добродетели, то ще се създаде едно ново поколение с нова култура. И тогаз 2000 години ще се съкратят на 25 години. [6; 36]

Ако в дадения момент човек може да вярва, че съществува едно висше съзнание, което прониква през умовете на хората и отправя мисълта си към него, всичките му мъчнотии и страдания ще изчезнат. [76]

Когато намериш Господа, т.е. Любовта, твоето свръхсъзнание ще се пробуди, и ти ще минеш от физическия свят в духовния и от духовния в Божествения. [109; 278]

Сега някои казват: „Дали наистина съществува Божествен свят?“ Най-малкото колебание по този въпрос е прекъсване на вашето радио с Бога. Не е достатъчно човек да вярва само с ума си, но цялото му същество трябва да е пропито от вяра в Бога и да каже: „Зад всички явления в света стои Бог, Божественото съзнание.“ Не схващайте Бога като някаква форма, но знайте, че зад безграничността стои едно Възвишено Съзнание, което във всички случаи бди за вас. ...

Божественото съзнание всякога ни нашепва какво трябва да правим. Някога хората прекъсват течението на хубавите мисли в себе си, но Божественото в тях ги запитва: „Защо прекъсна хубавото,

красивото в себе си?“ – Какво да направим, Господи? – Престанете да прекъсвате течението на хубавите мисли в себе си, и аз ще поправам всичко. ... Не прекъсвай инсталацията, която аз съм направил! Внимавай да не прекъснеш нейде жиците ѝ! ... С тия и ред други опитности вие ще проверите как работи Божественото съзнание в света. То работи моментално и се проявява чрез ума и сърцето на човека. [66; 26, 27]

Бог включва в себе си всички светове, всички вселени. [11; 25]

Как е възможно да съществуват необитаеми места, щом се казва, че Бог е вездесъщ? [161; 64]

У новия човек се събужда космичното съзнание, т.е. усетът към общия миров живот, за единството на живота; чувство за братство с всички същества. [16; 58]

Не може да работите на Бога и на Мамона. Човек не може да работи едновременно и на себе си и на Бога. Вие не можете да примирите тия две положения в себе си. ... Ние ще живеем за Бога, а Бог ще живее за нас.

Да живее човек за Бога, това още е частичен живот, а да живее в Бога и за Бога, това е целокупния живот, в който той минава живота на всички същества. [76]

Божественото съзнание е всякога тихо и спокойно и щом човек се докосне до това съзнание, се пречиства, недоволството се премахва, животът се осмисля. [140;126]

Вие сте дошли на Земята не като фактори, но като умове на едно Велико Съзнание – да свършите работата си както трябва. Ще я свършите, ако бъдете в хармония с това Велико Съзнание, тогава силите му ще потекат във вас. Изгубите ли вярата в него, ще изгубите смисъла на своя живот.

[15; 129]

... човек трябва да регулира силите в своя организъм. Това може да се постигне чрез връзка с космичното съзнание. Само по този начин човек може правилно да се лекува. [104; 101]

Един ден нашето съзнание и подсъзнанието ще се слее в свръхсъзнанието и тогава ще станем едно – тялото, сърцето, умът ще се слеят с Христос, ще се слеем с Бога и ще образуваме хармония в Него, защото Бог е жив в нас и ние ще живеем в Него. Само по този начин ние можем да примирим нещата в света. [158; 14]

Всички трябва да станем проводници на Божественото, да се пробуди свръхсъзнанието у всички, за да дадем път на Христа да се прояви в нас и да ни бъде път, по който да вървим към високия идеал на съвършенството. И Той казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът.“ Любовта е път за живота; Вярата е път за силата; Надеждата е път за човешката воля, за реализирането на всички материални блага, които са ни потребни за живота. [8; 88]

Колективно съзнание

Благото на всички хора е и наше благо и нещастieto на всички хора е и наше нещастие. За в бъдеще това ще се чувства още повече. Светът ще се оправи, когато хората се сдружат и заживеят в любов. [91]

Казвам: Човешката душа трябва да се стреми към великото, да се свърже с Бога, да роди нещо разумно. Само така човек може да излезе от своята личност. Личността на човека е маска, а индивидуалността – неговото висше проявление, на което той трябва да се спре. Не е важно какви са отношенията на човека към хората; важно е какви са отношенията му към Бога и към възвишените същества. Вторите отношения определят първите. Когато свириш в оркестър, никой няма да обърне внимание на красивото ти лице и на меките ти ръце. Всеки ще гледа как свириш, дали се хармонизираш с главните музиканти. Да мислиш, да чувстваш правилно, това значи да свириш добре. Да свириш добре, това значи да бъдеш красив. Всеки може да бъде красив, при условие, че чувства най-фините вибрации на Любовта. Като мисли добре, човек укрепва, усилва здравето си. Само здравият може да бъде радостен и весел. [39; 38]

Виждане

Някой пита: ти вярваш ли? Не, аз виждам нещата. Вярата е принцип приложим само за онези неща, които още не съм опитал. Следователно, онази област, която още не съм опитал, аз поставям

в областта на вярата, а онази област, която съм опитал, спада към областта на човешката интелигентност. [180; 26-27]

От вас се иска само стремеж за послушание към Бога на всичката пълнота. Този Господ, за когото говорях ви вижда, защото има милиони очи и уши. Той ви вижда чрез котките, чрез мухите, вижда ви, когато ги гоните. Господ вижда всичко, защото има много тайни места, през които наблюдава. Господ не е нито в котките, нито в мухите, но вижда чрез тях. Като ви види, че минавате покрай някоя круша или гледате някое цвете, Той знае вече намерението ви. Всичко ще известно на Бога. Когато пиете малко вода, Той чрез нея знае каква е вашата вътрешност. [17; 48]

Сетиво

Какво е нужно на слепия? – Да развива зрението си. ... В човека има едно особено сетиво, особено чувство, чрез което той може да възприема Божията Любов и Божиите блага. [81; 67]

Казано е, че Бог създаде небето и земята и намери, че всичко беше добро. Хората изопачиха добрия живот, вследствие на което те сами трябва да го изправят. Всяко нещо, което човек е изопачил, сам трябва да го изправи. Докато реката тече по своя естествен път, няма какво да изправи. Отклони ли се от пътя си, тя трябва да се върне назад. Казват, че първоначално реката Нил е текла през Сахара, но отпосле хората са я потбили от пътя ѝ. Днес реката Нил се влива в Средиземно море. Благодарение на отбиването ѝ, старата египетска култура изчезнала. Оттук можем да извадим следното заключение: Благодарение на отклоняването си от правия път, човек е изгубил ценното в себе си. – Кое е ценното в човека? – Божественото Начало. Той трябва да се върне назад, да отвори път на Божественото в себе си и да изправи живота си. Човек може да изправи живота си, само когато намери Бога и Го признае за свой Баща. Обърнете се към Бога като към свой Баща, обяснете Му в какво положение се намирате и Той веднага ще ви отговори. ... Обаче човек трябва да има усет към Него, да Го чувства пи да трепти за Него. Няма ли този усет, никакъв отговор не получава. ... вие трябва да имате сетиво, чрез което да се свързвате с Невидимия свят. Няма ли такова сетиво, колкото и да го викате, ни глас, ни усещане. [177; 10-11]

Сетива

Съчетанието между Слънцето и човека се обуславя от пет сетива. Ние можем да влезем в съчетание със Слънцето чрез нашите очи. Ако повредим очите си, ще се лишим от това благо. Ако повредим обонянието си, няма да влезем във връзка с миризмата на плодовете, които Слънцето създава. Вкусът ни ако е повреден, няма да разберем това вътрешно благо, което се съдържа в плодовете. [17; 32]

Забележете, че от всички човешки сетива окото заема едно от високите места. Окото си служи с виделина и с нея се докосваме до предметите. Сетивността в ухото се предава чрез известни вибрации на въздуха. При обонянието също чрез вибрациите на въздушните частици се предават миризмите. Но щом се дойде до вкуса и осезанието, трябва да си служим с чисто физически средства – с доближаване до езика или с пипане с пръстите. Следователно, окото има чисто умствено значение. [17; 59]

Съвършенство

Когато използва влиянието на всички слънца в космоса, човек достига съвършенство. [104; 118]

Пътят към Бога се намира в съвършенството. Съвършеният човек има само една идея – към Бога! Без съвършенство Бог остава непонятен за нас. Щом човек се стреми към съвършенство, той ще познае Бога като Любов.

И тогава той ще чувства пулса на всички живи същества в света. А няма по-голямо блаженство от това да чувства човек този пулс.

Тогава човек ще разбере великия смисъл на ония върховни думи, които Христос е изрекъл: „Аз живея в Бога и Бог живее в мене.“ ...

Дай абсолютна свобода на Бога в себе си. И тогава пред тебе ще се разкрие един необятен свят. [172; 51-52]

Човек трябва да се стреми към реализиране на своите стремежи, към постигане на известно съвършенство. Да постигне човек някакво съвършенство, това значи, да изработи една красива форма, с която да привлече вниманието на разумния свят. Човек иска да бъде обичан, без да се запитва за какво трябва да го обичат. Всеки иска да бъде обичан от Бога, да се ползва от Неговите блага. За какво може да ви обича Бог, ако нямате ум, който да възприема Неговите мисли? За какво ще ви обича, ако нямате сърце, което да възприема Неговите чувства? За какво ще ви обича, ако нямате воля, която да реализира Неговите желаниа? За какво ще ви обича, ако не сте готови да се жертвате за Него? Бог иска от човека или всичко или нищо. [49; 18]

Дух - Любов - Мъдрост - Истина

Божественият Дух спасява хората. Любовта ги повдига, Мъдростта ги съгражда, а Истината ги освобождава. [76]

Реалност

Самата реалност не се изменя. Реалността и когато я приемаш и когато я отричаш, тя си остава една и съща, но твоето положение не е едно и също. Щом отричаш реалността, ти се смалчаваш; щом познаваш реалността, ти се разширяваш, увеличаваш. Щом познаваш реалността, ти оздравяваш; щом не я познаваш, ти болен ставаш. Всички положителни и отрицателни качества се дължат на отношението ти към реалността. [74; 272-273]

Можем да познаем само абсолютното, реалното в живота, което стои в основата на всички неща в нашето съзнание и онзи великия вътрешен импулс на нашата душа. В нашия ум, в нашето съзнание, в дъното на всяка душа седи една способност: туй великото, реалното, неизменното, вечното, което търсим. Всеки един от вас чувства, че има нещо реално в себе си, което не се мени. [74; 272]

Бога, който може да ни освободи, да внесе у нас щастие, сила, благородство, безсмъртие – всичко, към което се стремим. Той е онази реалност, която можем да чувстваме и опитваме непрекъснато. Тя ни дава много повече, отколкото всички философски възгледи. [91]

Изгрев

Давид казва: „На ранина ще те потърся, Господи.“ На ранина, преди изгряването на Слънцето ще се занимавам с най-великата работа – общение с Бога, да придобия енергия. [140; 128]

Ако Бог не изгрее в твоя живот, ти не можеш да бъдеш щастлив. Той трябва да изгрее в живота ти. Тогава и най-малкото благо, което имаш, ще се увеличи. Не дойде ли Бог, тогава и най-голямото благо ще се намали. [76]

Дето има слънце, там има ден; дето няма слънце, там има нощ. Когато казваме божествен ден, разбираме присъствието на Бога в човешкото съзнание, като изгряващо слънце, което го озарява и внася в него светли, велики мисли. Нощта в съзнанието пък подразбира залязването на това слънце.

Казвам: Какво нещо е Любовта? – Изгрев. Какво представя отсъствието на Любовта? – Залез. – Какво нещо е Мъдростта? – Изгрев – Какво нещо е глупостта? – Залез. – Какво нещо е Истината? – Изгрев. – Какво нещо е лъжата? – Залез. Това са две категории състояния. Всеки човек трябва да определи в даден момент, в кое от тия две състояния се намира, без да се стреми да доказва защо е така. При залез слънце човек усеща в себе си дълбока скръб, като че е изгубил нещо ценно. При изгрев слънце човек усеща едно повдигане на духа, и тогава той лесно изправя погрешките си. [103; 138,139]

Слънце

Каквото е отношението на реката към нейната глава – изворът, такава трябва да е отношението на човешката душа към Бога. Ако реката се съмнява в съществуването на главата,

откъдето извира и се отклони от пътя си да търси главата на своя живот, работата ѝ е свършена. Тя се отделя от главата си загубва силата си и в скоро време пресъхва. Като знаете това, не питайте съществува ли някакво начало, от което излизате. Не се отклонявайте от пътя си, защото животът ви ще се прекъсне. Дръжте се за великото Слънце на живота, да приемете от него светлина и топлина, за да бъдете добри и разумни, да растете и да се развивате правилно. Както растението без слънчевата светлина и топлина не може да расте, така и човешката душа без Божествената светлина и топлина, без Любовта и Мъдростта не може да расте и да се развива. [76]

Без слънчевите лъчи животът се обезсмисля. Ако животът ви се обезсмисля, направете един малък процеп в съзнанието си, да влизат слънчевите лъчи в него, да го осветяват. Снцето оказва влияние върху кръвообръщението, дишането и мисълта на човека. Като осветява предметите и ги прави видими, Слънцето събужда мисълта и човек започва да мисли, да наблюдава, да изучава обективния свят. Има и друго Слънце в самия човек, което му служи като пътеводител. То носи различни имена. Някои го наричат Божествено Начало, други – светла идея и т.н. [Из Словото]

... който върви в Божествения път, той трябва да има чиста мисъл, да остави настрана всички материални предприятия. За да издържи на това, той трябва да се стреми към Бога като към слънце. Това не значи, че човек трябва да се откаже от богатата и радостите на живота. – Не, той трябва да знае, че придобиването на тия блага и радости се обуславя от стремежа му към Бога. [135; 225]

Светлина

Чрез запалената си свещ, т.е. чрез своя ум, човек намира ония хора, които са объркали пътя си. Той им помага, за да създаде с тях трайни, красиви връзки. [76]

Със своята запалена свещ Бог излиза да търси вечер ония души, които са объркали пътя си и да ги въведе в пътя на спасението. Какво представя нощта? Нощта е времето, часовете на страданията, когато човек е сам, когато освен Бог никой друг не може да му помогне. Види ли свещта на Бога, чуе ли неговия глас, човек излиза от нощта на живота и за него наставка светъл, ясен ден. Той знае, че има кой да мисли за него, има кой да му помага.

Казано е в Писанието: „Използвайте деня, защото иде нощ, когато никой не може да ви помогне.“ Днес Бог е запалил свещта си, за да отидем при Него. [44; 127]

Ще седнеш вечер, ще помислиш за Бога и ще видиш появява ли се светлина някъде в твоето съзнание. Не може да се определи тази светлина. Тя е отвънка. Някой път тази светлина може да я чувстваш, може да видиш в сърцето си. Дълго време ще виждаш, че имаш такава светлина в сърцето си. Някой път гледаш, сърцето не свети; погледнеш в ума си и там няма светлина. Светлината е извънка ума. Вънка от себе си ще намериш една много мека, бяла светлина, и като че ли долавяш някакво внушение. Ти няма да схванеш отчетливо думите, но като помислиш да тази светлина, като че в тебе иде един подем, нещо дълбоко в душата ти израства, и ти мислиш правилно. [111; 16-17]

Извор

От Бога изтича всичко разумно и възвишено. Каквото са писали пророците преди хиляди години, каквото говорят сегашните учени и разумни хора, все от Бога излиза. [140; 126]

Всеки да си каже: Понеже живея, моят живот иде от Бога. Понеже мисля, чувствам и действам, моята мисъл, моите чувства и действия идат от Бога. Понеже се движа, и движението ми иде от Бога. В Божествения свят няма начало и край на нещата. Ако виждате някакво начало и край, това са привидни положения. [99; 69]

Благото иде от извора, от светлината, от онази светла и велика мисъл в света. Никой човек не е автор на нещата. [1; 294]

... всеки, който иска да има нови мисли, трябва да се свърже с Бога, защото Той е изворът. [19]

Възкресение

Да възкръсне човек, това значи да се върне дома си, да разбере какво нещо е братство и сестринство, какво нещо е музиката. Да възкръсне човек, значи да се свърже с Бога. Тази връзка се очаква от всички хора. [76]

Който иска да върви в Божествения път, трябва да употребява нови методи в живота си. И ако иска да получи възкресение, той трябва да пази следните две положения на висшата Любов.

1. Всяка сутрин и всяка вечер да изпраща от своето благо, което е вложено в неговата душа, на всички хора.

2. Да любиш хората и тогава, когато те мразят и ти вършат зло, да им слугуваш по цял ден, без да знаят те това.

Това подразбира Христос под думите „служене на Бога“. [76]

Божествено дърво

Стойте твърдо на убежденията си! Каквито и да са външните условия, които и да иска да ви мръдне от мястото ви, не се поддавайте! Никакъв страх! Нито слана да ви плаши, нито сняг, нито буря. При всички условия стойте на Божественото дърво, и всичко, което желаете, ще се сбъдне. Докато сте на дървото, всичко ще имате. Слезете ли от дървото, никой не може да ви спаси.

[106; 144]

Ръководство

Щастлив е само онзи, който има вътрешно ръководство и по него върви. Той знае какво да говори и как да постъпва. [76]

Когато Бог живее в тебе, ти ще Му разправяш всичко, каквото ти се случва, а Той ще те слуша и ще те съветва как да постъпваш, за да разрешиш правилно задачите си. [134; 60-61]

Не зная колцина от вас се обръщат към Бога за съвет. Щом намислите да направите нещо, вие веднага пристъпвате към действие – никого не питате. В невидимия свят има разумни същества, които всеки момент са готови да услужат на хората. За онзи, който се обръща за съвет към тях, всяка дума е благословение. Всяка тяхна дума може да се използва за градеж. [87; 104-105]

Докато не дойде едно по-високо съзнание да ви ръководи, вие изглежда нищо не можете да направите. Запример, когато свирите на цигулка или на пиано, ако нямате учител, който да ви ръководи, вие не можете да учите. Той ще ви запознае с местата и имената на тоновете и клавишите или струните на цигулката. В случая учителят или професорът е по-високото съзнание, което ви учи и води в пътя на музиката. Голяма е разликата между онзи, който знае да свири и онзи, който не знае. [76]

Днес всички хора търсят някакво разрешение на живота, искат по магически начин да разрешат въпросите. Докато живеят само за себе си, никакво разрешение на въпросите не може да им помогне. Те трябва да се свържат с Бога, да се вслушат в Неговия глас, Който им нашепва кое е право и кое – криво и така да изправят живота си. Докато не разбере смисъла на живота и предназначението на всички живи същества, човек всякога ще греши. На растенията и животните гледа като на нисши същества, които не заслужават неговото внимание. Това е криво разбиране. Животните и растенията имат велико предназначение. Те служат като символи, като азбука, чрез която природата говори. [161; 70-71]

... главната мисъл, която трябва да остане в ума ви, е тази, че всичко е от Бога. ... Каквото и да ви де случи, трябва да го понасяте със съзнанието, че то е от Бога изпратено. Ако заболете, не търсете лекар, но първо идете при Бога и Го запитайте: Господи, какво да правя? Ти ми изпрати болестта, кажи ми как да се лекувам. Ако останете без пари, не тичайте веднага при някой banker, но пак се отправете с молба към Бога, Той да ви помогне или да ви посъветва, по какъв начин и отде да намерите пари. Най-после, ако се нуждаете от учител, пак се обърнете към Бога, той да ви насочи, кого да вземете за свой учител. Само по този начин човек ще може да се справи със своите мъчности. [80; 184]

Божията мисъл

Вие един ден ще съзнаете, че всякога може да дойдете до съзнанието на Бога, да чувствате Неговата мисъл, а като дойдете дотам, успокоявате се. Състоянието ти се отличава по това, че щом дойдеш до Бога, веднага всичко в тебе расте и се осмисля. Доиде ли Божествената светлина в душата ти, веднага се въодушевяваш, животът има смисъл за тебе, имаш подтик, насърчен си. Но изчезне ли тези светлина, не ти ли проговори Бог, отвън може да ти говорят много нещо – нищо нямаш. На вътрешното въодушевление трябва да обръщаш внимание. То е дълбоко и никой не може да ти го вземе. [45; 74-75]

Божият глас

Великото Разумно Начало говори на човека едно нещо най-много три пъти и то по три различни начина: първия път ще го каже на ума му, втори път – на сърцето му и трети път – на волята му.

Няма по-хубав говор от тихия глас на Бога. С него всички въпроси лесно се разрешават.

Когато Бог ти говори, ще забравиш себе си и ще освободиш сърцето си от всичко отрицателно. Ще заприличаш на бистър, изобилен извор. Всеки, който пие от него, ще се радва на това, което тече. [171; 296]

Божественото

... не се страхувайте! Знайте, че Бог се проявява именно във вътрешната страна на живота. Той владее над всички мисли. Като знаем, че Бог царува над всичко в света и внася хармония в живота и внася хармония в живота, ние ще пазим Божественото. Всяка мисъл има една божествена черта. Като бутнеш Божественото в нея, веднага тази мисъл ще се усмихне и ще ти бъде полезна.

[160; 45]

Божествено състояние

Помнете: Ако през годината не си придобил нито едно Божествено състояние, годината е изгубена. Ако през месеца не придобиеш поне едно Божествено състояние, той е изгубен; ако през седмицата не си придобил едно Божествено състояние, тя е изгубена; ако през деня не придобиеш едно Божествено състояние, денят е изгубен. И най-после, ако през един век не си придобил едно Божествено състояние, векът е изгубен. Има епохи, през които Бог се отдалечава от човека. Ако през такава епоха, поне до края на живота си не придобиеш едно Божествено състояние, животът ти е изгубен. [1; 36]

Рай

Днес има хиляди очи, които са видели това, - и в Англия, и в Германия, и в Америка хиляди хора има, които са ходили в рая и са се върнали, и това те разправят от своята опитност. И вие един ден, когато се съедините с Бога, ще отидете там. [144; 161]

В бъдеще и зверовете ще разберат, че е настанала нова епоха в света. Всички растения, животни и хора ще се радват на новия ред и порядък в света. Всички ще бъдат приятели помежду си. Земята ще се преустрои, ще се превърне в рай. Днес човечеството преживява последните дни на зимата. [171; 424]

Разумност

И двата свята, които наричам видим и невидим се намират на земята. Неразумните хора водят по законите на неразумния свят, а разумните – по законите на разумния свят. [49; 137]

Истина

Ако вие бяхте готови, аз бих ви говорил за красотата на Божествения свят, за неговата вътрешна страна, как живеят там съществата и т.н. Но сега, както и да ви го описвам, вие ще го разберете по земному. Истината вие може да научите само от един Велик Учител или при едно вътрешно вдъхновение, на което източникът е един и същ. Само при един извор, на който дъното е

чисто, може да видите красотата на този извор. И тъй, Истината ще научите от Христа, защото няма по-велик Учител от Христа. [76]

Човек трябва да пие вода направо от извора. Изворът подразбира Първата Причина, от която човек може да черпи вода. Тази вода поддържа живота му. В този смисъл Истината представя отношение на хората към Първата Причина на нещата. Излезе ли от Бога, човек разполага само с една възможност: да намери Истината. [174; 185]

Абсолютно верни и истинни неща са ония, които и по мисъл, и по чувство, и по действие са съгласни с мислите, чувствата и постъпките на Първата Причина, на Великия принцип на живота. [87; 41-42]

Само на онзи човек може да се каже истината, който има абсолютно отношение към Бога. Познае ли истината, човек придобива пълна свобода. Дето е свободата, там Любовта царува. Яви ли се някакво недоволство, Любовта изчезва. Любовта изключва всякакво недоволство. [174; 193-194]

... субективният свят има свое отражение в обективния свят и обратно: обективният свят има свое отражение в обективния. С други думи казано: всеки външен обект се отразява у човека, в неговия субективен свят. И всяко субективно преживяване на човека има свой външен израз. Докато външният свят се отразява във вътрешния свят на човека, той не е още в реалността на живота. И докато вътрешният му свят се отразява във външния, човек не е още в реалността на живота. Божественият свят е абсолютната реалност, без никакво отражение. Когато се качите на една добре узряла круша и опитате плодовете ѝ, трябва ли да се интересувате от сянката на тази круша?

Следователно, докато се интересува от субективни и обективни неща, човек живее със сенките на нещата. Той е далеч още от истината. [48; 221]

Целуване на икони, палене на свещи, кадене с тамян, принасяне на жертви – всичко това е отдалечаване от истината. Не това е същественото. И сто вола да принесеш в жертва, няма да се приближиш към Бога. [15; 133]

Идея

Вложете дълбоко в себе си идеята за Бога. От нея иде топлината на сърцето ви, тази идея трябва постоянно да ви стимулира. Бог трябва да бъде жива идея за вас, един жив извор. Каквато и работа да вършите, дръжте тази идея, тя ще ви помага. Една свещена идея, за която малко ще говорите, но върху нея ще градите всичко. [139; 309]

Събудите ли се с една хубава мисъл, с едно топло чувство, решите ли да направите този ден едно добро дело, хрумне ли ви една добра идея, знайте, че това е Бог в мисълта или в идеята. Бог е скрит във всяка идея, която може да ви повдигне, да ви даде подтик и насока. [140; 162]

Проявлението на Бога у нас се характеризира с това, че всички недъзи се махват моментално, но и цялата вселена може да се създаде моментално. Ако това не може да стане, нямаш идея за Бога. Имате ли идеята за Бога в себе си, вие и учени можете да станете, и богати, и светии, и гениални хора – всякакви можете да станете. Щом Бог се отдалечи от вас, тогава вие ставате най-грозното, най-слабото същество и можете да направите всички престъпления. И всички престъпления в света стават по единствената причина, че Бог отсъства от това място. А всички добрини стават по единствената причина, че Бог присъства там. Дето Бог присъства, здраве има, сили има, таланти има, дарби има, способности има, богатство, щастие има. Дето Бог се отдалечава и животът се изменя. [74; 43]

Съществено

Бог не се нуждае от много приказки. Отидете ли при Него, кажете Му същественото и спрете. Не учете Бога какво да прави и как да ви помогне. Кажете ли същественото, отстранете се и чакайте. [113; 43-44]

Благодарност

... учениците трябва да изменят своя начин на живеене. Те трябва да мислят, че са свързани с тази слънчева енергия; да мислят, че Господ живее в тях. Кой Господ? – Господ на Любовта, и всякога, дори и при най-лошо разположение, не им се позволява да се оплакват, а напротив, те трябва да благодарят за всичко. [144; 91-92]

Дойде ли ви някаква болест, обърнете се към Бога с дълбоко съзнание за всичко, което става наоколо ви и кажете: Господи, благодаря Ти за всичко, което ми изпращаш! Кажеш ли така, няма да мине дълго време и болестта ти ще изчезне. Какво правите вие в такива случаи? Като ви хване някаква болест, казвате: достатъчно ми е това, Господи! Все на мене ли ще изпращаш изпитания? И сега, като ви наблюдавам, аз намирам, че вашето търпение е много малко. Вие сте дошли на земята да опитате Божията благодат; тя се опитва само чрез страданията, а не чрез радостите.

[80; 189]

Причина

Знайте, че това, което става на Земята е определено от другия свят. Нещата не стават по желанията на хората. – Не може ли нещо да не стане? – Не може. Щом нещо става, колкото и да е нежелателно за хората, не може да се отмени. Искате ли да нарисувате една картина, ще я нарисувате с всичките ѝ подробности. [44; 124]

Себе си – Бог

Няма по-велика сила от тая, да придобиеш съзнанието, че Бог е с теб. [140; 95]

Ако някой човек иска да покаже, че е духовен, преди всичко той трябва да има в себе си сила и мощ, да прави чудеса, каквито обикновените хора не могат да правят. [68; 17]

Мощни, силни са идеите, с които живеят възвишените същества. Ако се натъкнете на тях, не само, че няма да ги разберете, но ще се объркате, ще дойдете до полудяване. Как ще се справите с възвишените същества? За вас те са подобни на богове. Едни от тях управляват Сатурн, други – Сириус, трети – Венера, четвърти – Земята. Можете ли да разберете техния език? Те ще минат и заминат край вас, без да ви видят. Как ще останете между същества, които не ви обръщат никакво внимание? Ако тези същества ви отправят само един поглед, вие ще се почувствате щастливи. Така именно ще почувствате Божията милост. ... Ако носиш в себе си Любов, знание, мъдрост и истина, възвишените същества ще ти обърнат внимание. Те виждат Бога в тебе и затова се интересуват от човека. Дето е Бог, всички спират вниманието си. [166; 81,82]

Радостната вест е, че има Един, Който ни обича. Този, Който ни обича е в сила да ни избави от болестите и от всякакви недъзи.

Христос казва: Намерих разрешението на безлюбието. Идете и кажете, че задачата е разрешена. Това е онази сила, която е скрита вътре във вас. Има нещо, което е скрито в човека и то трябва да се разкрие. То е разумното, то е Божественото, то е Духът. То трябва да се събуди. Радостната вест е тази, че Онзи, Който ни обича, е жив. Има една светска радост. Тя не важи за мен. Има една радост, която е достъпна за всички същества. Тя е пълна само с благодат. Някой човек може да е скържев, но като отиде при оня, който има тази радост, веднага душата му се прелива с любов. Душата на онзи, който има тази радост е като слънцето. [76]

Енергия

Енергията, която идва отгоре и се спира в нашия мозък, за да се прояви, ние наричаме Бог. Тази енергия не произтича от нашия мозък. [140; 118]

... тази енергия, която слиза отгоре и произтича от Любовта, тя може да се използва само от ония, които имат съзнателен живот. След като се свържете с този Божествен закон, тази енергия ще потече във вашата душа. [144; 65]

Хората заболяват по единствената причина, че прекъсват връзката си с Божествения свят, вследствие на което се лишават от енергиите на този свят. [104; 79]

... човек трябва да регулира силите в своя организъм. Това може да се постигне чрез връзка с космичното съзнание. Само по този начин човек може правилно да се лекува. [104; 101]

Който иска да има цветущо здраве, непременно трябва да е свързан с Бога, да има един непрекъснат приток в себе си на Божествена енергия. [104; 70]

През слугата минава една енергия, през господаря – друга; през учителя минава една енергия, през ученика – друга.

Иска ли да се ползва от тия енергии, човек трябва да се свърже с Първата Причина, в която всички природни енергии се втичат и изтичат. Който се свърже с Бога, той се ползва от знанието, което тия сили крият в себе си. [76]

Богатство

Бог е едно същество, достъпно донякъде за човешкия дух и за човешката душа. Туй, което ние схващаме с ума си е само отражение на онези, които са построили Вселената. Нашата грешка е в това, че ние искаме да схванем Бога външно, като една форма. Това е невъзможно. Но има един начин, по който човек може да схване отношенията, които има към туй Същество. Питам: Кое е похубаво, да имате отношения с един милиардер, а пък той да няма отношение към вас, или пък нищо да не знаете за него и той да ви помага? По-добре е с помощта, която ви се дава. И хората в света се намират в същото положение. Туй същество, което не познаваме и не можем да разберем, е така предвидило, че е нагласило всичко, от което се нуждаем. И ако ние сме нещастни и недоволни, това зависи от нашето невежество. Благодарение на това невежество хората не се разбират и си създават нещастия. [8; 65]

Когато любиш, ти си богат. При богатия човек всеки ще иде.

Колкото човек е по-близо до Бога, толкова повече хора ще го обичат. [171]

Човек среща противодействия и в мислите и в чувствата си, но като мисли за Бога и се стреми към Него, той може да реализира своите мисли и желания. Бог е кредиторът, поръчителят на всеки човек. Той му отваря пътя за реализиране на желанията. [10; 109]

Когато Бог ти проговори, ти ще се облечеш в новия човек. Тогава ще се пробудиш и с Госрода наедно ще тръгнеш, да посещаваш всички светове и да ги изучаваш. Тогава ще разбереш целия живот и отношението на всички хора към теб. И когато забогатееш, ще имаш цялата Вселена, ще бъдеш толкова богат, че като дойдеш в България като неин гражданин, в 24 часа ще уредиш всичките си нужди. Всички ще се интересуват да знаят отде имаш тези приходи. Я ми кажете сега, кой урежда българския бюджет? Благодарение, че има един Господ, който люби българите, та им отпуска този бюджет. Това, дето казват, че министрите го уреждали, те го уреждат само в цифри, а същината на този бюджет се урежда от другаде. България има седем милиарда бюджет, но ако няма жито, ако няма царевица и ако хората не работят, кой ще им даде, кой ще им отпусне този бюджет? ... Казват: „Ние уредихме българския бюджет.“ – Уредихте го, но всички се намират много натясно. Не само българите, но всички се намират натясно. [74; 45-46]

Фокус

За да работят духовните закони на физическото поле, трябва да има огнище, фокус. В душата си трябва да имате фокус и ако вие нямате достатъчно този фокус, трябва да намерите друг човек, който е с по-силни трептения и той ще даде по-силно потегляване нагоре и ще ти помогне. [127]

Път

Дайте път на Божественото! Божественото няма да дойде по този път, по който вие си мислите. То си има свои пътища. Никой не може да определи по кой път ще дойде Божественото. [139; 182]

Основна идея

Във всяко нещо трябва да намирате същественото. Затова казвам, че всеки трябва да има поне една основна съществена идея, която да определя посоката на неговото движение. Една от съществените идеи за човешкия живот е идеята за Бога като добро, като сила, като мисъл, като чувство и т.н. Говорите ли за доброто, за силата, за мисълта, за чувството, чрез които Бог се

проявява, рачбирайте правата, абсолютна и хармонична мисъл, правото чувство и непреодолимата сила. Бог се проявява в неизменното, абсолютното и безграничното. [10; 22]

Освобождение

Първоначално човек бил облечен с огнена дреха, вследствие на което нищо не било в състояние да му причини зло. Значи, като допуснал лъжата в себе си, той отворил вратата на злото. Каквото става вътре в човека, това става и вън от него. И след всичко това човек се хчуди на неуспеха си. Дойде една красива мисъл в ума му, но не се минава много време и тя изчезва – изяжда я някой; дойде едно красиво чувство в сърцето му, но скоро след това изчезва – изяжда го някой.

Казвате: Какво трябва да се прави тогава? Ето какво трябва да правите: изключете насилието от себе си! Изключете лъжата от себе си! ... Важно е вътрешно да се освободите от тях, да дойдете в единство с Бога, да Му се подчините. – Как ще се подчиним на Бога? – Като не вършите насилие, като не говорите лъжливи работи, като не правите зло. По този начин само човек може да види красивото лице на Бога, да се съедини с Него и да получи Неговото одобрение. При това положение, от всеки косъм на човешката глава ще излиза огън, ще пръскат искри. След това ще му израснат криле, с които ще хвърчи навсякъде из пространството, без да го види някой, без да му се препятства. Тогава човек може да каже: Сега разбирам дълбокия смисъл на живота. Разбирам какво значи служене на Бога! [116; 27-28]

Когато човек иска да изучава Божествения свят, трябва да бъде свободен от всички болести и да премахне всичката проказа, която човек има и тогава ще дойде Любовта. [8; 68]

За два се освободят днешните хора-робии, те трябва да се новородят. Новраждането е скъсване на ония връзки, които сега ни свързват; възстановяване първичната връзка на човека с Бога – възстановяване на неговата свобода. Като направил много други връзки, които го ограничили и заблудили, човек нарушил първоначалната връзка с Първата Причина.

Човек да има само едничка връзка с Бога, а със съществата да има само отношения, защото единственото свободно същество е Бог.

Бог иска всички същества да бъдат свободни като Него и те трябва да бъдат свободни, защото са част от Божествения организъм. [76]

Всички недъзи спъват хората. ... Докато съществуват те в каквато и да е форма, вие не можете да имате единение с Бога, не можете да бъдете свободни. Свободата е вътрешен процес, връзка с Божията мисъл. Свободен е само онзи човек, чиято мисъл е свързана с Божията мисъл. Тази връзка е носителка на светлината в живота. [76]

Реалното има тази сила в себе си, че щом го познаем, можем да бъдем свободни. Оттам насетне, всичките противоречия, които съществуват, ще изчезнат като пяна. [74; 271]

Отваряне

Приемете Бога на Любовта и всичко ще стане. Как? – Отворете сърцата си. Вие ще се спрете, ще казвате: „Дали ще дойде Той, аз съм много грешен.“ Абсолютно вярвайте! Щом отворите сърцето си, Той ще дойде. [6; 147]

Искате ли да се развивате правилно, вие трябва да бъдете отворени към Бога. Тогава ще имате туй, което в Божествената наука се нарича “influx”, т.е. влизане на Духа в човека, втичане на Бога в човека. [171; 295]

Човек не може да има светлина в ума, топлина в сърцето и сила в тялото, ако не е отворен към Бога. [15; 119]

Обръщане

Един ангел вижда, че някой човек страда и казва: „Господи, тази душа страда много. Бог пита: „Накъде е обърнато лицето ѝ, към света или към мене?“ – Към света. Тогава Бог казва: „Тази душа не е още за мене, нека стои в света!“ Ти страдаш, плачеш, докато един ден се обърнеш към Бога. Тогава и Господ се обръща към тебе. [160; 14]

Време е вече за съвременните общества да се обърнат и потърсят висшето, разумното, да потърсят Бога, Който се проявява в живота , и да приложат Любовта като основен закон. [133; 77]

Всякога, когато човек се обърне към Бога, лошите условия се смекчават.

Няма същество, което да е по-близо до вас от Бога, и няма нищо в света, зад което да не е Бог. [139; 29]

Знаете ли какво нещо е човек да се обърне към Бога? Леко ти е, приятно ти е, усещаш една приятност, нещо нежно, което се усмихва. Хората може да говорят всичко, каквото искат, но ти усещаш в себе си нещо хубаво, възвишено, благородно, един порив имаш и след време ще станеш като едно мощно дърво. [111; 38]

Помнете едно правило: Божествените работи сами идат при нас – Божественото не се търси. Тия работи, които търсите са човешки. Божествената светлина сама иде; въздухът сам иде - около тебе е. Вие често се заблуждавате, мислите, че като ходите по целия свят, ще намерите Божественото. Човек трябва само да измени своята посока и Божественото ще го намери. [60; 71]

Обърнете се към Бога със съзнанието, че Той е навсякъде, всичко вижда и страхът ви ще изчезне. Бог работи навсякъде в живата природа, отваря път на всички живи същества – от мравките до великия учен и философ. [161;194]

У човека се крият сили, които са в спящо състояние и той трябва да работи за тяхното пробуждане и правилно използване. Когато човек се обърне към Бога, у него се събуждат всички спящи сили и способности. [167; 8]

Обръщането на човека към Бога е подобно на обръщането на цветята към слънцето. Достатъчно е само да помислим за Бога, за да се отдели от Него един лъч и да проникне в душата ни. Този лъч е тъй необходим за нас, както слънчевата светлина за цветята. Хората се опитват да създадат някаква форма за Бога, но каква форма може да се даде на светлината? Светлината сама създава формите. [140; 119]

Съвременните хора още не са дошли до това развитие направо да се съобщават със съществата от другите светове и да получават от тях необходимите елементи за живота си. Какво правят тогава? Те се обръщат към религията, по външен път да се свържат с Бога, т.е. с възможностите на Живия Космос. Да се обърне човек към Бога, това значи да придобие онази светлина, при която да изучава условията за развитие на своя ум, на своето сърце и на своята воля. Само по този начин той може да съгради своя живот, да организира силите в себе си, да даде път на Божественото, на Висшето Аз. [76]

Съединение

Когато Бог се съедини с човека, Той проявява своята милост. Когато Бог се отдалечи от човека, проявява се Неговата светост. Когато човек се отдалечи от Бога, налице изпъква човешката лошевина. [89; 162]

... смисълът на живота седи в съединението на душите с Бога. От това съединение произтича Любовта, която ражда живота. Когато Любовта посети човека, тя коренно го преобразява. И най-силния и най-учения тя превръща на дете. Той всичко забравя и остава само с Божественото в себе си. Любовта разрешава всички противоречия в живота. Тя е Божественото Начало в човека. [126; 138]

Ние имаме право да се съединяваме само с Бога и с никого друго в света. С Бога, понеже Той е едно същество неизменно в себе си. С Него можем да се съединим и резултатите ще бъдат добри; а всяко друго съединение, при каквито условия и да е, ще причини повече вреда, отколкото полза. Следователно трябва смешение, сдружаване, а не съединение. ... Музиката е създадена по закона на смешението. И ако хората съединят тези ноти, какво ще излезе? Най-голямата бомба, при която всички музиканти биха хвъркнали във въздуха. [76]

За да се повдигне съвременният човек, изисква се Божественото в него или Единният Бог да слезе и да се съедини с човека. Само това е в сила да повдигне човешката душа. И когато питате какво трябва да се направи със света, аз казвам: Всички хора да се съединят с Бога, нищо повече.

[76; 80]

Единство

Когато има единство и хармония вътре в нас, ние ще служим на Бога. Иначе ще служим на обществото, на народа, но не и на Бога. [76]

От каквато и болест да заболее, достатъчно е да възстановите единството на съзнанието, за да се дигнете от леглото си здрав и бодър. Висшите сили на съзнанието се насочват към вашия организъм и започват да му въздействат, докато стане обрат в тялото ви, вследствие на което всички енергии протичат нагоре, взимат обратно движение. При това положение, чуждите вещества в организма, които са причина за болестите, изчезват моментално, както изчезва прахът от повърхността на барабана. [104; 228]

Едно

„Едно сме.“ Смисълът на живота се заключава именно в това, да станем едно с Бога, да се потопим в Любовта Му и да започнем да работим със съдействието на възвишените същества, които са завършили своето развитие. Без съдействието на тези същества, човек не може нищо да направи. Като се свърже с тях, той работи съзнателно върху себе си, без страх, дали ще мине за учен или невежа, за богат или сиромаш. [76]

Заедно

Преди да започнете една работа, кажете си: Господ и аз ще направим тази работа – и ще успеете. [76]

Духовно тяло

Колкото по-хубави и добри мисли имаме, толкова по-добре ще изградим духовното си тяло. [108; 202]

Възприемане

Вие можете да вярвате в Бога, можете да вярвате в някаква църква, моите похвали за това, но всичко това не може да ви спаси. Може да ви спаси само онзи момент, в който вие възприемете Бога. [74; 45]

Ако известна Сила, която съществува в Природата, няма съотношение с нашите сетива, тя не може да реагира с тях. Допуснете, че вие се намирате при слепи хора и им запалите клечка кибрит. Светлината на последната съществува ли за тях? Не. Следователно, всяка Сила, която действа в нашия живот, ако не можем да я възприемем, т.е. ако не можем да възприемем светлината на тази Сила, ние не можем да разберем и самата нея. [17; 122]

Божествените вълни се отличават с особени свойства: ако си болен и възприемеш една такава вълна, моментално ще оздравееш; ако умът ти е объркан, моментално ще се проясни; ако сърцето ти се е втвърдило, моментално ще се смекчи; ако си бил скръбен, тъжен, моментално ще цъфнеш като цвят, ще станеш бодър, весел, радостен. Това значи да си възприел Божествена мисъл. Ако направите някакво добро по човешки, всеки ще каже: Имал повече, дал и на другите. Ако направите едно добро по Божествен начин, всеки ще каже: Благодариме на този човек, че е изпълнил волята Божия. Да бъде благословено името Божие. От Божественото добро всички се радват; от човешкото само един се радва, и то временно, за момента само. [34; 62]

Разбиране

Близо си до някого, ако те разбира; ако не те разбира, ти си далеч от него. Истинската близост означава разбиране между два ума, две сърца, две души и два духа. Няма по-красиво нещо от тази близост. Като знаеш това, не търси Бога отвън, не желай да бъдеш близо до Него. Желай да Го разбираш. Щом разбираш Бога, Той ще се всели в тебе. [132; 75]

Коя е отличителната черта на човека? Вътрешното разбиране. В този смисъл, човек е онзи, който разбира Божиите мисли, чувства и постъпки в даден момент, не в целокупното проявление на Бога. Може ли да използва в даден момент Божиите мисли, чувства и желания, човек може да

разрешава и най-мъчните си задачи. Не може ли да ги използва, той се натъква на това, което индусите наричат карма, а ние наричаме съдба, лоши условия, неустановен живот. [12; 60]

За да има търпение, човек трябва да се домогне до вътрешно разбиране на живота. Това разбиране се придобива тогава, когато във всичко и навсякъде човек вижда Бога. [40; 207]

Пробуждане, будност

... и най-малката форма, в която тече живота, привлича вниманието на възвишените същества, както и на Бога. Бог минава покрай нея и оставя своето благословение. Не е важно колко сте големи; важно е доколко сте приели и използвате Божието благословение. Ако не сте будни, ще го пропуснете, и после ще се чудите, защо сте неразположени, защо работите ви не вървят добре. [134;107]

Образ

За да не се спъва и пропада, човек трябва да държи в ума си само един образ – на Бога, на Единния. Това е естествено положение в живота. [10; 122]

Може да запалите хиляди свещи в църквата, но то е само подготовка. Може да направите хиляди подслони в живота си, и това е подготовка. Може да раздадете всичкото си имане, и то е подготовка. Ако в душата ти не се отпечата великият образ на Любовта и не се съзнаеш, че си във връзка с Бога – най-великият, най-разумният, най-интелигентният – нищо не може да постигнеш. Значи една мисъл трябва да ви занимава, че сте свързани с висшето съзнание, на което можете всякога да разчитате и упоавате. [122; 221-222]

... великото, възвишеното в света е във връзката на човешката душа с Бога – майката на Любовта. Тази връзка осмисля живота. Лицето на такъв човек е светящо. Той е видял Бога; той е идеалният човек в света. Какво ще кажете за момъка, който постоянно носи в сърцето си образа на своята възлюбена? Той е кротък, нежен, мил, внимателен с всички. Той носи и поезия и музика в себе си, това значи да носиш образа на своята възлюбена. Мислите ли, че ако образът на Бога влезе във вашата душа, няма да произведе велика промяна във вас? Няма по-велика сила от Любовта. Когато момата търси Любовта, всъщност тя търси свещения образ на Бога. Когато момъкът търси Любовта и той се стреми към свещения образ на Бога. Всички хора търсят този свещен образ. Той е възлюбеният на човешката душа. Свещен е животът, когато имаш този образ. Когато придобиеш този образ, ще бъдеш абсолютно здрав. Хората боледуват и страдат, защото не са познали още този образ. На хората трябва да се проповядва положителната божествена наука. [122; 225-226]

Божествени качества

Сега ще размишлявате върху Божието милосърдие. При сегашното състояние на човека, няма по-велико нещо от Божието милосърдие. Онова, което осмисля живота е милосърдието. И при най-лошите условия на вашия живот, само Бог може да ви извади от дъното на ада и да ви спаси. [1; 52]

Няма по-велико нещо за човека от това да подражава на Бога. Той трябва да има светъл ум и чисто сърце. Качествата на Бога са светлината, топлината и силата. Затова е казано, че Бог е абсолютна топлина, абсолютен живот, абсолютен живот, абсолютен живот, абсолютен живот. [81; 228]

И сега, нас ни заставят да твърдим Бога, да Му се молим, да Го търсим вън от себе си, като един човек. Бог не е човек. Той не е като нас. И ако Той е човек, Той е най-идейният човек, за когото ние даже нямаме понятие. Той е безсмъртен, който обхваща всичко в себе си. Казва се за Бога, че е дълготърпелив, благосклонен, милостив, чува страданията на всички същества, промисля за всички същества в света. Няма същество в света, колкото и да е малко, колкото и да е дребен живота му, в което Той да не прониква и да не му помага. Как ще схванете този велик ум, как ще схванете това велико сърце и тази велика душа, която помага на всички същества? Но същевременно, когато те види, че вършиш някакво престъпление, че насилваш някого, той веднага ще изпрати някой по-силен от теб, да постъпи и с теб по същия начин. След това ще изпрати стражар, който да хване другия и т.н. Той ще те постави в същото положение да видиш какво

вършиш ти с другите и да си извадиш урок. С това Бог иска да ти каже, че живееш един живот, който не е съгласен с Него. Ти убиваш, Бог съживява. Ти измъчваш някого, Бог му помага. Тогава върши доброто! [74; 44]

Поглед

Знаете ли какъв е погледът на Бога? Неговият поглед излъчва светлина и сила. Този поглед стопява всичко. Следователно, радвай се, че Бог те е погледнал. – Страхувам се от погледа на Бога. – Няма защо да се страхуваш. Този поглед ще стопи всичките ти грехове и престъпления. Тогава ще станеш абсолютно чист. Желая на всички да придобиете такава чистота, каквата никога не сте виждали. [57;164]

... Този поглед наричаме поглед на Бога, на ангелите, на светиите, на майката, на бащата. Който първи те е погледнал, той е запалил свещта на твоето съзнание, свещения огън на твоя живот. Той от векове гледа и поддържа огъня в тебе. [173; 179]

Присъствие

Човек не може да върши някое добро дело, ако Бог не присъства в него. Проявата на всяка Мъдрост и Истина се дължи на Бога. [140; 60]

Защо има беднотия? – Защото Господ Го няма. – Защо има глупости, лъжи, коравосърдечие между хората? – Защото Господ Го няма. Всичко, което тегне на хората е, защото Господ не е между тях. [140; 142]

Помнете: Бог работи навсякъде и между всички хора. Когато иска мир между хората, Бог е между тях. Когато хората се карат, пак Бог е между тях. Той се проявява между всички хора. Говори ли ми някой добро или зло, Бог ми говори. Според мене, няма зло в света. Важно е да приемем, че всичко иде от Господа, в Когото живеем и се движим. Казано е в Писанието: „Бог твори ново небе и нова земя.“ Любовта носи новото. Бог слиза вече на земята и носи Любовта в човешките сърца и души. Аз виждам Господа, чувствам Го, разбирам всяка Негова проява. Дето има плодове и изобилие, там е Бог. [40;15]

Контакт

Всеки човек, бил той светски или духовен, може да придобие Любовта. Обаче съществува следният закон: Всеки, който иска да придобие Любовта, трябва да бъде в контакт с Божественото съзнание, защото то прониква тялото на човека: в клетките на неговия мозък, на дробовете, на стомаха му и т.н. Всеки, който разбира това нещо, като изучава вътрешните причини на живота, той е в състояние да направи най-малкия контакт с Бога. От този момент той е щастлив човек, защото настава обрат в неговата съдба. Направите ли най-малък контакт с Бога, вие изведнъж ще обърнете цял лист в своя живот. Достатъчно е да имате най-малкото съприкосновение с Бога и кармата ви ще се смекчи. [67; 20-21]

... любовта не се предава с думи, а се предава с контакт. Човек, който има любов, има пластичност в своя глас. Като говори, през въздуха се предава неговата любов и в думите му има една невидима сила, която се предава. Човек може да говори за любовта, без да имат сила неговите думи. [8; 32-33]

Да бъде човек в постоянен контакт с Бога, това значи да се ползва от Неговата светлина, да вижда къде върви. Дето и да тръгне, по който и път да върви, човек трябва посто янно да бъде буден, бързо да отваря и затваря очите и ушите си, да вижда и да чува какво става около него. [94; 117]

Човек не трябва да допуска в ума и в сърцето си отрицателни мисли и чувства, защото те ще го разрушат. Не давайте ума и сърцето си в услуга на хора, които не знаят как да ги пазят. Искате ли да очистите ума и сърцето си, пратете ги при Бога. По-вещ майстор от Него няма. Дадете ли ги на хората да ги чистят, цял живот ще съжалявате. [11; 29-30]

На всинца ви е потребно да се домогнете до Божественото. То ще внесе във вас подмладяване, свежест и сила. [76]

Проводник

Това, без което не можем да живеем, е Господ. Ако за миг само Бог престане да мисли за нас, нашият живот съвършено се прекъсва и ние се намираме в положението на изсъхнал цвят, лишен от вода, въздух и почва. Благодарение на това, че Божията мисъл е постоянно отправена към нас, ние живеем, движим се, мислим, чувстваме и действваме. Неговата мисъл не е нищо друго, освен Божествен ток, който тече през нашия живот. И затова казвам: Изчистете ума си от всички нечисти и неправилни мисли; изчистете сърцето си от всички отрицателни и користолюбиви чувства, ако искате да протече през вас Божия живот, Божиите блага и благословения. [167; 220]

Казвам: Живейте със съзнанието, че Бог присъства във вас. В това се крие силата на новото учение. Като ви проповядвам новото учение, искам да събудя у вас Божественото, да станете проводници на Божията Любов. Който е проводник, да помага на другите. – Как се познава кой човек е проводник и кой не е? – По отношението му към хората. Оня, който е проводник на Любовта, постъпва еднакво и с просяка и със своето дете, и с богатия и с бедния гост. [153; 253]

... човек да живее чист и свет живот и да се съедини с Господа – най-великата сила в света. И ако мъртвите вярват в Бога, те ще станат от гробовете си. И ако хората вярват, че Господ управлява света, че трябва да се подчиняват на Неговата мисъл, че чувствата им са изблик на Неговото сърце, те ще бъдат носители на Божия живот. ... Всички хора са носители на Божията Любов! Не е достатъчно да вярвате само на думи, но да имате жива вяра. При тази жива вяра, като дойде в ума на човека една красива мисъл, той ще благодари на Бога; като дойде в сърцето му красиво, велико чувство, той пак ще благодари на Бога; най-последно, като извърши едно велико дело, той пак ще благодари на Бога и ще каже: Господи, по-често се проявявай по този начин в мене! [95; 46]

Помощ

... има Един в света, Който всякога помага. Ако всички хора се обърнат към Него, светът ще се оправи. Обаче хората не търсят този път. Те искат да изправят света по свой начин. Затова се натъкват на нещастия и страдания. Казвам: Обърнете се към Бога и вижте какъв резултат ще имате. Каквато опитност имате, не я разказвайте. Ако преждевременно разказвате опитностите си, ще ги изгубите. [106; 119]

Онзи, който ви помага, когато сте в нужда, той е от Бога пратен. [140; 98]

Когато казваме, че Бог помага на хората, ние имаме предвид разумните същества, с които Той си служи. Бог може да отдели за човека само една сто милионна част от секундата. През това време Той изпраща в помощ на човека някое светло същество, което разполага с повече време. Това същество се отправя към друго, което разполага с още повече време. Последното пък се отправя към трето, което живее в по-големи възможности на времето и т.н. По този начин Божията заповед стига до онова разумно същество, което разполага с толкова време, колкото и хората, и помага на човека, към когото Бог пръв е отправил своето внимание. От човека до Бога са наредени много разумни същества, които едни други си помагат. Така именно, всички изпълняват волята Божия. [113; 35]

Божественото в човека се изявява навън като велика психическа сила, чрез която работи и побеждава. Призовете Божественото в себе си на помощ и работете с него. Без Бога няма успех. [164; 181]

Изпаднали сте в гората сами, там вашите приятели ги няма, а студът е минус 35 градуса. Питам: какво ще правите тогава? Обърнете се към Господа и кажете: „Господи, спаси ме!“ Няма да мине един час и всичко това ще се измени, ще духне един топъл южен вятър и целият живот на природата ще се измени. Затова наричат въздуха, че е дихание на Бога. Той не е нещо физическо, той е навсякъде. Ще проектирате своята мисъл към Бога, независимо като един учен човек ли, като един пророк ли, като един светия ли ще се отнесете към Бога. Няма да мислите какво е Той. Няма да мислите дали Го няма. Ще се отнесете към Неговата добра воля без никакво съмнение. Няма да разсъждавате. Всичко може да бъде, ако се отнесете към Господа като към свой баща. Ще кажете: „Туй, което искам, ще бъде!“ В Бога има една черта, с която се отличава от всички: Той обича да

задоволява и най-малките желания на най-малките, дребни същества. Няма желание, колкото и да е малко, което някое същество, и най-микроскопично да е, да има и да не е задоволено от Бога. В Него има желание да задоволи тази нужда. Това прави само Господ. А ние в сегашното си понятие за Бога мислим, че пред Него трябва да се явят светии, да се молят, да Го убеждават, че тогава да изпълни нещо. Той е образец на милост. От Него ще се учите как да бъдете милостиви. [24; 75-76]

Жертва

Каквито са отношенията между хората, които се обичат, такива трябва да бъдат отношенията на човека към Бога. Като ни обича, Бог постоянно мисли за нас, как да ни помогне, да задоволи нуждите ни. Като знае това, човек трябва да бъде готов да пожертва всичко за Бога. Види ли готовността на човека да се жертва, Бог му проговорва. Една дума ще му каже, но тази дума ще го издигне, ще осмисли неговия живот. Не може ли да направи тази жертва, човек е осъден на смърт, не физическа, но духовна. Духовната смърт подразбира изгубване на Любовта. [12; 16]

Работа

Яви ли се Бог на човека, Той го изпраща на работа. [88; 122]

Ако работите за Бога, и дърветата, и водите, и хората, всички ще работят за вас. [15; 119]

Някои ме питат: Учителю, как и защо си дошъл между нас? Аз не дойдох за вас. Аз дойдох заради Онзи, Който ме е пратил. Понеже Той ме е пратил, затова дойдох. Един ден, когато ме повика, ще се върна и ще кажа: Онази работа, която ми даде, я свърших. Желая и на вас това, което Бог ви е пратил да свършите, да го направите. То е за добро – да извършите онова, за което Господ ви е пратил тук. [175; 268-269]

Човек е дошъл на земята да мине през мъчението, през труда и през работата. Като човек, ще се мъчиш; като ангел, ще се трудиш. Дойде ли до работата, ще работиш като Бога. С други думи казано: Ще се мъчиш в стомаха си, докато смелиш храната. После ще се трудиш с ръцете си. Най-после ще работиш с главата си. [41; 352]

Работете за Цялото, за да приемете енергиите на Цялото в себе си, които ще съградят у вас вашите духовни органи. [84; 127]

Питам: Как ще се спасят съвременните хора? – Като повярват в Господа Исуса Христа. Не, за да се спаси човек, не е достатъчно само да повярва в Христос. Както Христос излезе от Бога и дойде на Земята да спаси човечеството, по същия начин и ние трябва да излезем от Бога и да работим върху себе си и върху своите ближни. [105; 107]

Бъдете верни на Любовта, в която няма никаква промяна. Започнеш ли в нейно име да работиш, не се отказвай, докато не видиш резултат. Като посееш нивата и се умориш, почини си и пак продължи. Когато ти почиваш, Бог работи. В това време наблюдавай как Бог работи върху твоята нива. Работи, почивай и в свободното си време размишлявай. Мисли, без да се тревожиш.

[39; 15-16]

Трябва да си определите един час през деня да работите за Господа, за Братството. Като турите тази идея в ума си, тя ще работи, защото всеки ден ще си спомняте, ще казвате: Аз ще работя за Господа. Сутрин или вечер, като внесеш тази идея, че ще работиш за Господа, всеки ден ще се свързваш с Невидимия свят, с Господа. ... Всякога, когато отправим ума си към Невидимия свят по какъвто и да е начин, туй е едно благо заради нас. Човек трябва да бъде продуктивен. За този час ще мислите как да го прекарате в работа. ... Има много начини да работим за Господа: Ще помагаме на болни, на бедни, на умъчнени и страдащи, ще изпращаме хубави мисли на тези, които са в тъмнина, ще работим и физическа работа. Необходимо е всеки ден да работим за Господа по един час, защото по такъв начин се свързваме с Него. През другите часове ще мислим как да работим, а през този час ще работим. Ученикът ще дава обяснение пред себе си как е работил. [76]

Трепет

Когато един ангел, който е завършил своята еволюция, заговори за Бога, той се изпълва със свещен трепет и тъй се доближава към Него. Туй трябва да ви насърчава. Същото е и когато ангелите мислят заради нас. Когато човек потъне в ада, той ще чуе там тихия, свещен глас на Бога, Който му казва: „Ако вярваш в мене, аз мога да те избавя от ада. [76; 30]

... първата задача на човека е, да си състави ясна представа за Първата Причина на нещата, за Бога. Говори ли се за Него, човек трябва да включва в съзнанието Му всички живи същества, от най-малкото до най-голямото. Бог еднакво се грижи за живота на всички същества. Животът изтича от Него и Той се грижи за този живот. Животът на Вселената се крие в Него. Няма същество по-велико, по-благородно, по-отзивчиво и по-добро от Бога. Няма подобен на Него. И грешникът и светията като помислят за Бога, дълбоко някъде в душата им трепва една струна. Не разбере ли произхода на това трепване, човек ще мине и замине през живота, без да разбере неговата същина и присъствието на Великото Начало в него. Много пъти трепва човек, но той трябва да различава свещения трепет в себе си от обикновеното трепване. [113; 223-224]

Обичайте със свещен трепет на душата си, да се слеее с Любовта на Великия. Мислете със свещен трепет на ума си, да свържете мисълта си с великата мисъл на Бога. Чувствайте със свещен трепет на сърцето си, да се свържете с Общия пулс на живота. Работи ли по този начин, човек има ясна представа за това, което иска да направи. Не се ли ръководи от тези принципи, той нарушава Божествения ред на нещата и създава свой специфичен ред, който е причина за нещастията в света. [129; 253]

Стремеж

Като се стремим към Бога и Бог се стреми към нас, повдига ни и ние се повдигаме. [94; 48]

... има една фаза, в която сега живеем, тя е стремежът на душата към Божественото, към Бога. [162; 22]

Да бъде човек духовен, това подразбира, да има силен стремеж към Бога, към Слънцето на живота. Ако този стремеж в него е естествен, чрез съзнателна и упорита работа върху себе си, той може постепенно да къса една след друга връзките, които го държат към земята и да остане само с връзката си с Бога – с връзката на Любовта. Само този човек след смъртта си може да бъде абсолютно свободен. Той ще бъде свободен и на земята и на небето. Той може да отива на Слънцето и да се връща, когато пожелае. Ще дойде ден, когато хората ще се съобщават направо със Слънцето, ще знаят всички, каквото става там. [44; 359]

Красота

Очите ти ще видят Царя в красотата Му. [Иса 33;17]

Дойде някой при мене и казва, че е видял Бога. Още по гласа му ще позная дали Го е видял. Който е видял Бога, той се променя. Онзи, който е видял онази девствена, красива мома, той е замислен, дълбоко замислен.

Вечна красота – това е Бог.

Бог е най-красивото същество, което можете да видите! [76]

Чрез красотата ние идваме до Бога. Всички велики хора на изкуството и почитатели на природата търсят навред красотата, търсят Бога. [140; 147]

Щастие

Щастието не се придобива чрез законите на еволюцията, нито чрез раждане и прераждане. Чрез раждане и прераждане човек изкупва греховете си, а щастието принадлежи на Новата епоха. Първо човек трябва да ликвидира с кармата си, с прераждането си, да стане едно с Бога, и тогава да дойде до новата фаза на живота – до щастието. Хората на Земята живеят по благодат, но не са щастливи. – Защо? – Те не могат да използват благодатта, която им е дадена. Човек моментално може да стане щастлив, няма защо да отлага нещата. Обаче, като очаква щастието, той трябва да бъде доволен от най-малкото, което му се дава на зазоряване на щастието. [76]

Щастието е светъл, възвишен Дух, който следва само човека на Истината и Свободата. Достатъчно е един път да ви погледне този Дух, за да трепти душата ви през цялата вечност. Да бъде човек щастлив, това значи Бог да го е погледнал, да му се е усмихнал. Кратки са тези моменти, но ехото им се отразява във вечността. Млад или стар, всеки човек е минал през тази опитност. Пулсът на неговата душа, която трепти през цялата вечност, говори за този момент. [76]

Докато не изгуби всичко в света, човек не може да намери Бога, не може да бъде щастлив. Щастието е есенция, която се извлича от знанието и опитността на хилядите поколения, както гуловото масло от цвета на розата. [39; 25]

Щастието на човека е в горната част на главата му. Дайте ход на Божественото в себе си, на своите възвишени и красиви мисли, чувства и постъпки и не мислете за миналото. [76]

Вгльбяване

Помнете: В Бога зло не съществува. Той устройва всички неща и Той оправя обърканите работи на хората. Той намества счупените ръце и крака. Той поставя извадените очи. Той туря всичко в ред и порядък. Той е Баща на всички.

Следователно, когато искате да любите, влезте дълбоко в себе си, съсредоточете се без никакво съмнение и колебание. Знайте, че Бог ще ви даде от своята Любов, ще ви направи радостни и весели. [39; 10]

Влизане

От Бога излиза живо дихание на живот. Затова е казано, че ние живеем и се движим в Бога. Този живот е пълен със страдания, обезсърчение, песимизъм. Влез в Бога, за да се успокоиш, да се осмисли живота ти и да се превърне на радост и веселие. [134; 98]

Изпълване

Докато Божията Любов и Духът Божий не изпълнят човека, той е странник, чужденец на земята. [140; 102]

Допирна точка

Щастието е нещо вътрешно, обусловено от вътрешни закони. Човек може да бъде красив, само когато е щастлив. Той може да придобие всички способности, когато е щастлив. Без щастие човек нищо не може да постигне. Щастието представя първата допирна точка на човека с Бога или на ученика със своя Учител. Когато ученикът се отрече от своя личен живот и се слее с живота на своя Учител и двамата са щастливи. [76]

Оправяне, изправяне

Този свят Бог го коригира и ще го оправя. Колкото и да спорите, вие няма да оправите света. [93; 70-71]

Работите на хората не се нареждат, защото те искат да ги оправят без Бога. Ако живеят в съгласие с Бога, всички несгоди, всички противоречия се разрешават правилно. [140; 136]

Ако не работи и се отклонява от правия път на живота, човек започва да се деформира. Деформирането на човешкия организъм започва от мисълта. За да изправи организма си, той трябва да изправи мисълта си, да изправи отношенията си към Първата Причина. Това се постига, когато човек направи връзка с Бога. Щом се свърже с Него, постепенно започва да се изправя. Не направи ли тази връзка, човек не може да се ползва от благата на живота. Благата ще го обикалят, но той не може да ги възприема. И болният не е лишен от блага, но не може да се ползва от тях. [12; 35]

Скришно

Българите наричат Бога „Всевишний“, а аз Го наричам „Скришни“. Той е Бог на Любовта и всички работи, които се вършат на скришно, успяват. Искаш ли да направиш една работа, трябва да я направиш на „скришно“, т.е. с Бога. [140; 158]

Проникване

Когато Бог прониква в човека, той изпитва в себе си топло , широко чувство към всичко живо в света. Нищо не е в състояние да го изкара от равновесието му. [140; 120]

Лице

Блажени лодете, които познават възклицианието на тръбите: ще ходят, Господи във виделината на лицето ти. [Пс, 89;15]

Упование

При всяко положение ще уповаваш на Бога. Отвън да има буря, ти ще се държиш смело и ще кажеш: „Бог е при мене. Той ми помага.“ [139; 300]

Вдъхновение

Докато човек се вдъхновява от материални работи, той върви още в обикновения път на живота; види ли обаче реалното, познае ли Бога, той става мощен, силен човек. Той се вдъхновява вече от идейното, от великото и красивото в живота. [27; 88]

Реши ли човек да живее по Бога, ако е бил поет, музикант или художник, той веднага ще се вдъхнови, и всичко в него ще потече като бистър, кристален извор. [74; 131]

Вдъхновението се придобива от първичната енергия у човека. Тази енергия трябва да дойде отвън някъде, чрез някое живо същество. Ще кажете, че всичко иде от Бога, но Бог се проявява чрез хората.

Следователно, който иска да се прояви, той трябва да се свърже с Първичната Причина на нещата, от която излиза вдъхновението, от която бликат живите сили, които протичат през целия космос. Щом тия енергии започнат да се вливат в човека, той може вече да пише, да свири, да рисува. [47; 14]

Отвътре

Да оставим човешките неща настрана и да приемем новото от Бога. Божественото няма да дойде чрез хората, а направо от Бога ще дойде при вас. Не говорете за онази радост, която иде от Бога. Любовта не се придобива, тя иде от Бога. [130; 291]

Слава

Христос казва: „Отче, прослави името си!“ Понеже Господ е решил да прослави името си в света, и ние ще го прославим. Това е задачата на живота. [76]

Тил

Казват за някого, че не мисли право, че се лута в живота. Това показва, че този човек е отделен от Бога. Щом е отделен от Бога, той няма тил в живота си, няма опорна точка, вследствие на което се лута натук-натам без никакви разбираня за нещата. [95; 4]

Когато Бог те обича, ти имаш тил, който те пази от всички изпитания.

Когато те обича някой човек, също имаш тил, на който можеш да разчиташ. Когато работите на някого се нареждат добре, ще знае, че има един, който го обича. Ето защо, да обича човек и да го обичат, това значи да си помагат взаимно. [171; 207]

Близост

Защо идат страданията? – Защото си се отдалечил от Бога. Наистина, като се отдалечиш от това, което обичаш, ти страдаш. Щом си далеч от светлината, ти изпитваш страдание; щом си далеч от въздуха, ти изпитваш страдание; щом си далеч от водата и от хляба, ти изпитваш страдание. – Защо идат страданията? – Защото си далеч от красотата на своите мисли, чувства и постъпки. Щом се приближиш до тази красота, страданията се прекратяват. [161; 294-295]

Ако искате да ви обичат, трябва да седите близо до Бога. Не седите ли близо до Него, малко ще ви обичат. Ако ви малко обичат, значи вие седите далеч от Бога. Питам: възможно ли е да не обичате чешма, която постоянно извира? Можете ли да не обичате дърво, увиснало от сладки, зрели плодове? [95; 44]

Искане

Искате ли нещо положително от Бога, Той непременно ще ви го даде. Ако сте болен, искайте от Бога здраве. Той ще ви даде. Някой казва: Ако иска Бог, ще оздравея. Не поставяйте въпроса така. Какво направи онази жена, която страдаше 12 години от кръвотечение? Тя не попита Христа, може ли да се допре до дрехата Му, но като Го ведя, веднага пристъпи: допре се до дрехата на Христа и оздравя. ... Рече ли човек да чака Бог сам да се сети да му помогне, той е застанал на крива основа. [113; 43]

Повдигане

Няма по-свещен момент за човека от този, да повдигне ума си към Бога и да почувства връзката, която съществува между всички умове, сърца и души. [123; 54]

Смисълът на човешкият живот се заключава в отстранение на лошите качества в себе си, и култивиране на добрите, които го повдигат и му създават условия за спасение и за единение с Бога. Как може да се освободи човек от лошите качества? Като премахне от пътя си всички условия, които прекъсват връзката му с Божествения свят. Да скъса човек тази връзка, това значи да спре развитието си на земята. [76]

Когато растението разбере, че е посадено в земята, то започва да работи, да преодолява условията, за да излезе на повърхността на земята, да види, да използва неговата светлинна и топлинна енергия и да започне да расте. В процеса на растенето семето изучава елементите на земята, ползва се от тях и ги обработва в себе си. ... Щом сте посадени в земята, нищо не ви остава, освен да работите при дадените условия, да си пробиете път към слънцето и да поемете посоката нагоре. [121; 4]

Общение

Няма по-красиво, по-хубаво нещо за човека от това, да става всяка сутрин рано, да се помоли на Бога и да влезе в общение с Него. [88; 196]

Който търси възможното, той иска да бъде в общение с хората. Който търси невъзможното, той иска да бъде в общение с Бога. В това се крие смисълът на живота. Реални блага са тези, които идат по пътя на невъзможното и непостижимото. [76]

Яденето е първото общение с Бога. Дишането е второто общение с Бога. Мисленето е третото общение с Бога. [139; 69]

Дете

Явиш ли се пред Бога, ще заличиш всякаква скръб на лицето си, всичко отрицателно в сърцето си. Ще се явиш пред Бога като малко дете, на което лицето свети от радост, че вижда Баща си.

[140; 131]

Най-важното, което сега мога да ви кажа, е да имате отношения към Бога. Когато помислите за Бога, вие трябва да станете тих и спокоен, да се освободите от противоречия и да застанете в положението на дете, което очаква да получи от майка си прясна питка, намазана с масло и мед, и да благодари за нея. Хлябът представя Словото Божие, което се дава на всеки човек. Искате ли да приемете Словото вътрешно, вие трябва да бъдете чисти като детето, когато отива при майка си. Човек трябва да има свещено чувство към Бога. Отива ли при Бога със свещено чувство, скърбите и страданията му моментално ще изчезнат, и той ще преживее дълбока вътрешна радост, вътрешен мир. При това положение, човек се чувства силен, смел, всичко може да направи. Отдалечи ли се от Бога, пак става слаб. [144; 100]

Запознаване

... задачата на ученика е да се запознае със своя Учител. Де е неговият Учител? – На небето. По форма Учителят може да е на земята, във физическо тяло облечен, но по същество Той не живее на земята. Вашата първа работа през тази година е да спечелите Любовта на вашия Учител. Дето и да ходите, каквото и да правите, стремете се да придобиете тази Любов. [181; 135]

Учене

Някои казват, че Христос се е учил някъде на Земята. Но Христос имал пробудено съзнание, и затова Той могъл да се учи направо от Невидимия свят, както и от връзката си с Бога.

Следователно, първото нещо, което човек трябва да направи на Земята, е да възстанови връзката си с Бога. Като направи връзка с Бога, той не трябва тук да спре, но след това, именно, му предстои работа – да учи. Някои религиозни хора казват: щом човек е роден от Бога, той е учен вече, няма какво повече да учи. Казвам: Щом човек е роден от Бога, той трябва да учи повече, отколкото преди да е роден от Бога. Затова именно Бог е създал света, да се учат хората. [151; 7]

Търсене

Във всички хора аз търся Бога. В животните, в растенията, в камъните, навред във всичко търся Бога. [139; 246]

Турете волята си в действие и потърсете вашия Господ, в когото вярвате. – Де е Той? – Потърсете Го и ще Го намерите. Който Го намери, става силен, здрав, радостен. Душата му се разширява, а духът се закрепва. Когато Бог проговори на човека, сиромашията, страданията, болестите изчезват. Навсякъде царува братство и сестринство, мир и съгласие. [181; 20]

Образец

Кое трябва да познаем? – Вечното, възвишеното, идеалното. Трябва да познаем Бога. Неговата мисъл да бъде обект на нашия живот. Бог да ни бъде образец и от Него да се учим как да мислим, да чувстваме и да постъпваме. На земята друг образец освен Бога не съществува. Колкото и да обичате един човек, той не може да ви бъде образец. ... За да стане образец, човек трябва да стане съвършен.

Като ученици на новото учение, вие ще станете съвършени, когато се научите да мислите като Бога. – Кога ще мислим като Бога? – Когато Го възлюбите. ... Да обичаме Господа, това значи да обичаме всичко, което Той е създал. [76]

Знание

Знание без Любов възгордява, а знание с Любов прави човека целомъдрен. Знание без Любов произвежда зло, знание с Любов произвежда добро. Днес човек се нуждае от знание повече от всеки друг път, за да разбере връзката, която съществува между хората, както и връзката им с Бога. [151; 8]

Откриване

Животът е непреривен процес на откриване на Божиите блага. Целият живот е все откриване на изгубените работи. [73; 87]

Намиране

Ученикът трябва да знае, че от всички същества най-лесно може да намери Бога. И като Го намери, ще придобие разширение на душата и една свобода, каквато не е предполагал. [140; 225-226]

Човек трябва да използва всяко свое желание, за да намери Бога. Казваш: „Искам да ям.“ Значи с яденето трябва да намериш Бога. Един час прекаран с Бога струва повече от милион години прекарани без Бога. [73; 229-230]

Изява

Как ще се изяви Божият Дух? – Чрез хората. Следователно, не мислете, че човек сам може да постигне всичко. Хората идват в негова помощ, да развие и прояви добродетелите си. Хората са условията, чрез които се проявява Божествената светлина и топлина. Затова, именно, никога не пренебрегвайте не само хората, вашите ближни, но и най-малките същества около вас. [76]

Проекция

Физическият живот е проекция на Божествения. Следователно, ако не върви паралелно с Божественото, човек ще изгуби смисъла на своя живот и ще се отчае. Божественото Начало никога не може да измени своя естествен ход на движение. [12; 110]

Тяло

Господ е непостижим за нас. Ако искаме да отидем при Него, ние трябва да влезем във връзка с разумни същества, които да послужат като посредници между Бога и нас. Тази идея е наполовина вярна. То е все едно да кажете, че когато детето иска нещо от майка си, трябва да се обърне към други хора, които да бъдат посредници между майката и него. Когато детето иска хляб от майка си, търси ли посредници? Ако детето не се нуждае от посредници, защо нашата молба трябва да се предава чрез ангели, архангели и херувими, а не направо? Първият посредник и ходатай между майката и детето е нейното тяло. Детето ще се приближи до майка си, ще я бутне малко и ще ѝ каже: виждаш ли, че пред тебе стои едно същество, което се нарича твой син? То хлопа, иска нещо от тебе, обърни му внимание.

... Много хора гледат на тялото като на автомат, като на механизъм, а не нещо разумно. Питам: Как е възможно разумен човек да живее в нещо неразумно? Може ли живият човек да живее между мъртвите? ... анализирайте в себе си, колко от вашите мисли са живи и колко – мъртви. Мъртви или смъртни хора наричаме ония, в които отсъства духовния елемент. [80; 120-121]

Глава

Бог е глава на човешкото тяло. Какво представлява тяло без глава? Казано е в Писанието: „Глава на Твоето Слово е Истината.“ Както тялото на човека не може без глава, така и душата и духът не могат без глава. Главата е начало на нещата. В широк смисъл на думата, начало на нещата е Бог. Следователно, без глава, без начало, без Бога нищо не се постига. Който разбере значението на думите „служене на Бога“, той е влязъл вече в духовния свят, дето владее пълна хармония, пълен ред и порядък, абсолютен вътрешен мир. Духовният свят не е някъде далеч от хората. Той е около тях. От съзнанието на човека зависи дали ще живее на земята само по физически начин, или ще живее и духовно. Като развива своите духовни центрове, човек влиза във връзка с духовния свят, главно с разумните същества от този свят и се учи от тях. Човек сам определя своя път. От живота му зависи и посоката на неговото движение. [174; 161]

Приготвяне

...За да се постигне нещо, човек трябва дълго време да се приготвя. Всяко непостигнато нещо показва, че човек не е дошъл още до пълното му приготвление. Щом всичко се приготви, той е пред прага на постижението. Всяко постижение подразбира изявяване на Бога. Както приготвянето, така и постижението на нещата представят за човека условия за учене, за познаване начините, чрез които Бог се изявява на човека. Приготвление, постижение и изявление са непреривни процеси в човешкия живот. Човек непрекъснато се приготвя, докато постигне своите идеали. Щом ги постигне, в тях той вижда изявяването на Бога. Значи всяко непостигнато нещо подразбира приготвяне за постигането му. Всяко постигнато нещо подразбира изявяване на Божественото в човека. Чрез постигане на своите идеали, човек познава, доколко е дал път на Божественото в себе си. [44; 11]

Проучване, изучаване

Божественият Дух живее във всяка форма, която Бог е създал. Проучиш ли тази форма, тя ще пробуди твоето съзнание. [160; 94]

... вие можете да направите връзка с Бога, само когато се интересувате от Неговите мисли, чувства и постъпки, и се заемете да ги изучавате, прилагате и обяснявате на ония, които се интересуват от тях. Когато Божествената любов, Божественото знание и Божествената истина станат идеал в живота на човека, тогава той ще разбере какво значи връзка с Бога. [12;123]

За да познаем величието и силата на Бога, трябва да изучаваме онова, което е създадено от Него. На първо място трябва да изучаваме себе си, после Земята, Слънцето, звездите и цялата Вселена. Умният човек от всичко трябва да се интересува. Когато обичаме някого, ние се интересуваме от всяка негова проява. И онези от вас, които искат да се запознаят с Бога, трябва непременно да проучат онова, което Той е създал. Под понятието „Бог“ разбирам онова, което свързва хората и носи Любов. Бог без Любов е едно същество неразбрано за човека. Под думата Бог винаги трябва да се разбира Любовта. Като произнесете думата Бог, трябва да дойде в ума ви Любовта и да почнете да мислите. [8;13-14]

Служене

... човек може да живее само по един начин, той е най-красивият начин, това е начинът – човек да служи на Бога. Това е съзнателният живот. [71; 162-163]

Зачитане

Каквото правиш някому, правиш го на Бога! Любовта е зачитане на Бога във всеки човек. [171; 156]

Сърце

... нито умът, нито богатството, нито възможностите на човека са в състояние да привлекат вниманието на Бога. Едно нещо може да спре Неговото внимание – човешкото сърце. Казано е в Писанието: „Сине мой, дай ми сърцето си.“ Значи в сърцето на човека се крие нещо ценно, заради което Бог го иска. [90; 120]

Жадуване

Душата ми е жадна за Тебе, желае Те плътта ми, в една пуста, суха и безводна земя. [Пс, 63;1]

Даване

За да ви разбират хората, първо вие трябва да познавате Онзи, Който ви е създал, понеже всички пребъдват в Него и Той пребъдва във всички. Следователно, каквито са отношенията на човека към Бога, такива ще бъдат и отношенията на хората към него. Човек получава от Бога изобилно, а дава оскъдно. За да го научи как да дава, природата държи сметка за всичко онова, което и на него е дадено. Един ден, когато му се отнеме всичко, човек трябва да знае, че причината за това е той сам. Когато му се е давало изобилно, той е задържал всичко само за себе си. [44; 361]

Спасение

Само онзи има право да спасява света, Който го е създал. Понеже Бог е създал света, само Той може да го спаси. Хората, родени на Земята, могат само да участват в спасението на света, като съработници на Бога. Който се нагърби сам с тази работа, той поема товар въвн от неговите сили. И да иска, той не може да свърши тази работа. [166; 24]

Спасението на един народ или на един човек не е механически процес, то идва от Бога и е работа на Бога. Спасява само Бог, Който прониква навсякъде, а всички други, които идват да помагат, те са носители, органи на този велик Божествен организъм, и слизат отвреме навреме да наместват сърцата, умовете и волите на хората. Те са съработници на Бога. Те не спасяват, но учат хората да живеят в единство и Истина. [140; 160]

Доволство

Първото нещо: всеки от вас трябва дълбоко да се проникне от мисълта, че каквото и да му се случи в живота, то е от Бога определено. Всички ние сме изпратени на Земята да научим един

велик урок. Какъв е този урок? – Да бъдем доволни и при най-голямото нещастие, което може да ни сполети. Например, имате знание – може да го изгубите; имате богатство – може да го изгубите, може да изгубите и зрението си и красноречието си и някой любим човек – всичко може да преживее човек. Той може да изгуби и своите свещени идеи, но разумният човек при всички условия на живота ще каже: така е определил Господ. Такава е Неговата воля! В Бога няма нито промяна, нито измяна. Каквото Бог е определил, ние трябва да го приемем. Той може и сто пъти да те спусне до дъното на океана, но ти се дръж за края, с който те спуска. Ти може да изгубиш съзнание, не бой се, нищо няма да ти стане. Бог пак ще те изтегли на повърхността на земята. Той ще те спуска във водата и ще те вади, но ти всичко ще издържиш. Пуснеш ли края и пожелаеш ли сам да се спасяваш, работата ще вземе друг край: всичките нещастия ще се струпат отгоре ти, и от нийде няма да ти дойде спасение. [80; 181]

... когато човек е недоволен от живота, когато е неразположен духом, той е затворен за горния свят – за небето, а отворен за долния свят – за злото. Когато е доволен от живота и разположен духом, той е отворен за горния свят – за небето, а затворен за долния свят – за злото. И в Писанието е казано, че който има вяра и Любов към Бога, той ще бъде във връзка с възвишения свят, отдето ще получава всичко необходимо за своето развитие. [87; 153]

Познаване

Познаването на Бога трябва да бъде първата и най-важна задача на всеки човек. [62;79]

Да познаваш Бога, това значи да използваш всички добри мисли, чувства и желания, вложени в Битието. Това значи всички живи същества да бъдат в съгласие помежду си. [39;127]

Единственото нещо, върху което трябва да мислиш, е познаването на Бога, а не на смъртта. Щом Го познаеш, ще възстановиш хармонията на своя живот. [161; 281]

Няма по-голяма радост за човека, когато вижда външно и вътрешно. Голяма е радостта на човека и на цялото небе, когато всички хора на Земята познават своя Създател. Настанало е тогава Царството Божие на Земята. [176; 183]

Болестите идват с единствената цел, човек да познае Бога. [175; 126]

Запитаха Христа: „Кой е големият закон?“ Големият закон е той, който може да ни научи как да живеем. Това значи да познаем Бога. [39; 4]

Да познаем Бога подразбира възприемане на Неговата Любов. Възприемане на Божията Любов подразбира прииждане на живот. Животът пък подразбира растене. Растенето означава път. Дето има път, там има движение. [171; 322]

Истинското знание, това е познаването на Бога. Всичката философия седи в това, да познаем Бога в Неговото есенциално проявление, т.е. както Той сам себе си познава, като основен първичен принцип, като първопричина на всичко съществуващо. Да Го познаем в Неговото субстанциално проявление, т.е. да Го познаем проявен във великите разумни същества в космоса, които са възплътени форми на Неговата мисъл и представят законите на космоса. И да Го познаем във всички Негови материални проявления в света. [76]

... за вас е важно да познавате Бога. Чрез каква форма ще се прояви Той, не е важно. Ако любите Бога, ще Го познавате и в добродетелния човек, и в разбойника. И тогава, като срещнете разбойник, вие няма да се уплашите, но ще кажете: Господи, познавам те и в добрия и в лошия човек. Ти, Който управляваш света, няма да допуснеш този човек да ме убие. Ти ще проявиш милосърдието си и чрез него. Чуе ли тези думи, разбойникът ще се пробуди и ще се откаже от намерението си да убива. [134; 68]

Да познаеш Бога, това означава да си намерил великия смисъл на живота. От този момент ти придобиваш вечна радост, вечно блаженство. И колкото по-големи стават страданията ти, толкова повече се увеличава радостта ти. [76]

Послушание

Който прилага закона на послушанието в живота си, той е първокласен певец, музикант, художник и учен. Докато дойде до този закон, човек ще мине през ред мъчности и страдания, които ще го направят силен, велик. Непослушанието е направило хората слаби и страхливи. [76]

Послушанието към Бога и изпълнението на Волята Му прави човека щастлив. За да изработите в себе си тази готовност, вие трябва да държите в ума си мисълта, че Бог е благ, грижи се за всички хора, желае тяхното добро и им помага. [76]

Подхранване

... третото положение е да познавате Божественото във всяка душа и да го подхранвате. Това е идеалът, към който ние се стремим, а именно: да дадем подтик на Божественото в нас, да Го развием, защото само то е в състояние да примири всички противоречия. За всеки човек има един Божествен, един свещен момент в живота му, когато трябва да се качи на високия връх на планината и там да се примири с всички противоречия в себе си и да познае Бога. Ако не се качи на този връх, той никога не ще може да се примири, никога не ще утихне. [160; 28]

Съприкосновение

Голямо нещастие беше за Христа това, че до Неговата дреха се докоснаха само болни хора. Нито но един от високопоставените равнини не дойде на ум да се докосне до дрехата на Христа. Те казваха: Ние нямаме нужда от Христа, от Неговото учение. По тази причина, именно, те останаха невежи. Сърцето и ума на човека трябва да се докосне до дрехата на Господа, за да се очистят. Душата на човека трябва да се докосне до дрехата на Господа, за да се повдигне. [150; 41]

... всяка душа вечно носи всички свои способности и качества, но ги проявява само тогава, когато дойде в съприкосновение с Божествения Дух. Тъй щото, ако в някои отношения вие сами себе си не познавате, то е по простата причина, че човек може да се познае само, когато до него се докосне Божественото. [111; 4]

Любовта е докосване на Бога до човешката душа. При първия момент на съприкосновение на човека с Бога Любовта блесва в човешката душа. Всяко докосване на Бога до една душа означава откриване на един велик свят. Тогава човек може да каже: „Аз живея в тази велика Любов, дишам светлината на Божията Мъдрост, движа се във великата Божия Истина, която носи свобода и простор на душата. [171; 154]

Представа, понятие

Дойде ли човек до правата мисъл, страхът му се превръща в разумна сила. Като мисли право, човек от нищо не се страхува. За да придобие права мисъл, човек трябва да си състави ясна представа за Бога. Той може да придобие онова истинско положително знание, което повдига и облагородява човека, което осмисля неговия живот. [113; 224]

Единственият наш приятел засега в света, това е Бог. Най-добрият помощник, на Когото всякога можем да разчитаме, това е Бог. Преди хиляди години още Той е поддържал всички велики хора, и пророците, и Христа, и мъчениците. Той поддържа всички народи и до сега. Навсякъде е Той. И ако ние не си създадем за Бога едно правилно понятие, да схванем дълбоко в съзнанието си тази велика Истина и да бъдем в постоянна връзка с Него, ние ще бъдем като една малка сламчица, безмилостно подхвърляни от вълните на морето. [160; 33]

Разчитане

Не разчитайте на външните условия, нито на приятелите си, нито на силите, които са вложени у вас. [140; 76]

Изпълнение

Няма нещо, което човек да е поискал от Бога и да не е изпълнено желанието му. И то точно, когато трябва. [91]

Разрешение

Освен Бог, никой не може да разреши големите ви въпроси. [76]

Съгласуване

За да живее Бог в човека, последният трябва да е съгласувал силите в себе си. [164; 111]

Божествен план

Като ученици, вие трябва да знаете, че в света съществува план, който постепенно се прилага. Тъй щото, нещата не стават според вашите желания и мисли, но по плана, който е определен и начертан. Какви са вашите мисли и желания, това е друг въпрос. Каквито и да са те, не могат да се реализират. Друг план се реализира. Ще кажете, че света не е оправен. Това е ваше разбиране, вашият свят не е оправен. Дошло е време обаче, Божественият свят да се прояви. Той е оправен, трябва само да се приложи. Докато се чувства като уд от Божествения организъм, човек ще съдейства за прилагането на Божедневния план в света. Няма ли съзнание за това, той ще се отдели от Цялото и ще изсъхне, сам ще подпише смъртната си присъда. И тогава, ако питате защо страда човек, ще знаете, че той се е отделил от Цялото и не изпълнява службата, която му е дадена. За да не страда организъмът, отделните удове трябва да изпълняват службата си.

[177; 424-425]

Божествено чувство

Ако хората в сто години възприемат безбожието, главата им ще се спити отгоре, където е мястото на Любовта към Бога и където са моралните центрове. След 200 години формата на главата ще се върне милиони години назад, каквато е при низшите животни. Долната челост ще изпъкне и ще замязат на животните. Единственото нещо, което облагородява хората, то е Божественото чувство. То повдига човека. Религия, която не дава красота на лицето, черепа, тялото, каква е? [19 X 1041]

Божията мисъл

Между мисълта на Бога и нашата мисъл трябва да става правилна обмяна. Всички природни форми и самият човек са израз на Божията мисъл. [76]

Непреривност

Най-малката вадичка е в състояние да оплодотвори и най-сухата земя.

Същото нещо се отнася и до човека. Най-малката вадичка, прекарана през сърцето на човека, е в състояние да оплодотвори всичко. Ето защо, не правете опити да поливате почвата на своето сърце с кофи вода, но прекарайте през него една вадичка, която постоянно да тече и да го напоява. Постоянство и непреривност се иска от човека; непреривност в съзнанието, непреривност в обработване почвата на вашето сърце и на вашия ум. Това значи вътрешна непреривна връзка с Първата Причина на нещата. [89; 184-185]

Изпитания

Във водата, в мъчнотиите мислим само по един начин – как да излезем на брега. Господ трябва да ни тури при едни велики изпитания, за да имаме само един метод, по който да Го търсим и да Го намерим. [96]

Изобщо, на всеки човек се дават такива изпитания, които го водят към познаване на Бога. Това е най-великото благо, което може да ви се даде. Заслужава човек да пожертва всичко, за да познае Бога.

По-добре е за човека да изгуби богатството си, но да познае Бога, отколкото да запази богатството си и да не Го познае. За предпочитане е човек да не реализира някои свои желания, но да познае Бога, отколкото да ги реализира, да придобие някакви временни блага, и да не познае Бога. ... за предпочитане е да жертвате временното, а не вечното. Човек трябва да различава благата, които получава от хората, от тия, които получава от Бога. Изобщо, човек трябва да дойде

до закона на различаването, да отделя доброто от злото, човешкото от Божественото, греховното от онова, което не е грях. Грехът внася заблуждение в човешкия ум, а доброто го просветява. [44; 123]

Аз взимам Бога тъй, както душата Го разбира. Вие ще имате това положение може би два, три, пет или десет пъти в живота. Тази опитност ще я придобиете само тогава, когато ще минете през една голяма криза, когато ще мислите, че всичко за вас е свършено, че всички сте изоставени. Когато останете сами в една бурна нощ, ще изпитате Божественото. То отнякъде ще изпъкне. Тогава ще видите една ръка, която ще ви подхване и ще каже: „Не бой се!“ Това, Божественото се явява изневиделица, оттам, откъдето никога не сте мислили, че ще дойде. Само тогава ще познаете какво нещо е то, когато няма кой да ви помогне, а сте в нужда, и когато мислите, че с вас е свършено. И когато то дойде и ви помогне, ще кажете: „Значи имало е нещо по-съществено, отколкото аз съм предполагал.“

Та когато някой път дойдете до тези моменти на отчаяние, трябва да знаете, че сте близо до тази красива опитност. Най-страшните опитности, най-големите мъчногии са само предговор на онази велика опитност, която душата може да придобие. Аз наричам тази опитност – придобиване вярата на светлината. [45; 78-79]

Разтърсване

Докато мислиш, че всичко е свършено, че ще умреш, Бог те чука леко по рамото, раздвижи те и ти казваш: Дойде ми една светла идея. Ще работя, ще се трудя, за да постигна своите идеали. Вървиш до едно място и пак отпаднеш. Бог пак те разтърси и ти отново продължаваш пътя си.

[90; 44]

Постъпки

Ако Божественото не вземе участие в постъпките ви, лесно ще капитулирате. [140; 80]

Дарби

Човешките дарби са от Бога. [140; 126]

Топло-студено

За да се измерят точно силите, които действат в нас, ние трябва да развием тези сетива, които имаме в организма си, за да работят, т.е. да развием нашата душевна чувствителност. Вземете понятието „студено“, то изразява един физиологически процес, физиологическите причини за студа. Как ще преведете студа, на какво е емблема той? На омразата. Значи подобна на студа е омразата. Направете аналогия между студа и омразата: какво произвежда студа върху организма? Свиване. И наистина, всички тела от студа се свиват до известна степен. Омразата предизвиква същото действие – и тя свива човека. Противоположното на студа е топлината. Преводът на топлината е обичта. Какво произвежда топлината? Разширение. Какво произвежда обичта? Също разширение. Следователно, окултистите, които разбират законите, могат чрез топлината да въздействат на омразата, а чрез студа – на обичта. Белите Маги в Бялата Окултна Школа употребяват топлината против омразата, а черните маги употребяват студа като противодействие на обичта. Белите маги употребяват топлината за усиление на обичта, а черните маги употребяват студа за усиление на омразата. [17; 149]

Ограждане

При връзка с Бога, човек е ограден. [139; 356]

Примирение

Щом Бог живее в човека, противоречията изчезват. Щом изчезнат противоречията, хората лесно се примиряват. Излезе ли Бог вън от човека, противоречията веднага го нападат. Докато има противоречия, никакво примирение между хората не може да стане. [11; 7]

Усмивка

Бог е същество толкова благо, че малките работи не Го смущават, но ние трябва да бъдем внимателни, свято да пазим Неговото спокойствие. Като идем при Него, не трябва да плачем, трябва да се усмихнем само, и Той като ни погледне, ще разбере от какво имаме нужда. Той само ще ни погледне и ще ни даде каквото искаме, но ще искаме разумни неща. Какво изразяват сълзите? Сълзите на духовния човек са пълни всякога с благодарност, а сълзите на светския човек са пълни със скръб; когато плаче той, чувства се унижен. [160; 42]

Канализация

... вие се нуждаете от нова канализация, при която да си докарате чиста вода от планината. [106; 202]

Ако имате Божията Любов в себе си, щяхте да се ползвате от всички блага на земята. Обръщам вниманието ви, да поправите старите си канализации и да подновите старите си връзки, които Бог е направил. [109; 13]

Радио

Всеки човек трябва да си създаде вътрешни отношения с Христа! Какво се изисква за това? – Да си приготви своето вътрешно духовно радио, с което да възприема мислите на Христа и да се разговаря с Него. [69; 19]

Религия може да има само един човек, който има Любов към Бога. Бог е едно Същество, Което е образец на всички хора. Всички добродетели и способности, всичко възвишено и благородно произтича от Него. Той е, Който контролира нещата. На всеки Той казва това, което трябва да прави. Не Той, но има ред същества, които са завършили своето развитие и ръководят човешкото развитие. Чрез тях Той казва на всеки човек какво да прави. Но за да може човек да слуша и да изпълнява това, което му казват, той трябва да организира своя мозък. Добрият живот е път за организиране на мозъка. [8; 73]

Индивидуалното съзнание представя ограниченото положение, в което човек се намира. Колективно съзнание е свободата, просторът, в който човек може да се движи. Представете си, че се намирате на една телеграфна станция, свързана посредством безброй жици с целия външен свят. Вашето щастие зависи изключително от съобщенията ви с външния свят. Докато сте на тази станция, вие имате възможност да приемате мислите на добрите, на разумните хора от Англия, Германия, Франция, Русия – изобщо, от целия разумен свят. Това значи колективно съзнание: да живеете във връзка с цялото, с общото. Обаче, прекъсне ли се връзката с външния свят, с общото съзнание, вие оставате сам, малкия дребнав човек, изолиран от всякаква външна мисъл. Вие започвате да се тревожите, да се безпокоите, че връзката, съобщенията ви с разумните хора са прекъснати. Такова е положението на човек, който живее само в индивидуалното съзнание.

И тъй, докато човек е в съобщение с всички добри, разумни хора, с всички ангели и светии, той е доволен, радостен, че може да възприема техните мисли. Започнат ли неговите апарати за съобщения да се прекъсват един след друг, човек постепенно изпада в тъмнина, в мрак. Прекъсне ли се последният апарат, той казва: „Тъмно ми е!“ Казвам: в съзнанието на този човек е прекъсната и последната жица на съобщение с разумния свят. Какво трябва да направи този човек? В неговата станция трябва да се направи една корекция. В какво седи тази корекция? Да изправи, да подобри отношенията си към Бога, към Първичната Причина. Щом той изправи отношенията си към Първичната Причина, веднага ще се изменят отношенията на външния, на физическия свят към него. Между микрокосмоса, т.е. човешкия свят и макрокосмоса, т.е. Божествения свят, съществуват известни отношения, които показват, че Бог мисли за хората, но и те трябва да мислят за Него. Докато тези отношения са правилни, хората живеят в светлина. Нарушат ли се отношенията, те изпадат в тъмнина. Тъмнината пък произвежда дисонанс в живота. Тази е правилната философия. [74; 122-123]

Молитва Разговор

Думата молитва подразбира разговор. [123; 155]

Ще се молиш и ще търсиш Господа в душата си, ще се разговаряш с Него. Молитвата е разговор на душата с Любовта. [161; 256]

Ние разглеждаме молитвата като разговор с Невидимия свят, като разговор с Бога. Да се молиш, значи да се учиш да говориш. Днес ние страдаме, защото не сме научили небесния Божествен език. [37; 11]

Чрез молитвата Христос влизаше във велик разговор с Невидимия свят, с всички висши йерархии в него и с Бога. Чрез молитвата предадоха на Христос един велик урок, който трябваше да научи още на земята. Всичко, каквото Той преживя на земята, беше предметно обучение за Него. ... Мнозина мислят, че Христос трябваше да моли Бога за отменение на своята съдба. Не, Той трябваше да реши задачата си, да намери най-правилния метод за нейното решение. И наистина, Христос разбра, че единствения път, чрез който човечеството може да се спаси, е пътят на Любовта. [123; 155]

Помощ

Ще се молиш. Ще се свържеш с Бога и добрите хора, да ти помогнат. [139; 323]

Ум-сърце-хармония

Молитвата е израз на велика хармония. Ако не може да постави мисълта и чувствата си в хармония с природата, човек не може да се свърже с нея, не може да отправи молитвата си нагоре. Природата няма да му окаже своето съдействие. [90; 274]

Връзка с Бога

Молитвата е велико състояние на душата, чрез което човек влиза в съзнателна, разумна връзка със същества, които са завършили своето развитие. Да се моли човек, това значи да влезе във връзка с Великия, Който му разказва за живота на другите светове, за великите души в невидимия свят, за Любова между тях. Какво по-голямо благо може да очаква човек от това? [76]

Кога се моли човек от душа? Когато се намира на кладата, където ще го горят. В този момент той забравя всичко около себе си, нищо не вижда и не чува. Съзнанието му е заето изключително с мисълта за Бога. [12; 10]

Всеки, който е дошъл в света на светлината, се моли, т.е. самоопределя се. Той е в непрекъсната връзка с Битието. Като знаем това, да не спъваме оня истински, естествен процес, който се извършва в нас. Не е важно дали принадлежим към дадена религия, или не. Молитвата е предшествовала всякаква религия. Религиите са дали различни форми на молитвата и с това са я изопачили. [39; 128-129]

Молитвата е насочване сърцето към Бога и концентриране на ума, за да можеш да възприемеш известни Божествени течения. Тия течения трябва да минат през сърцето ти, да ги почувстваш, и тогава ще можеш да се молиш. Затуй сърцето трябва да бъде горещо и отворено, за да минат тия Божествени течения и да се хроникират твоите нужди горе и долу. Ангелите, които живеят в тебе, те ще покажат от какво имаш съществена нужда. Тия течения, които минават през вас, те могат напълно да определят и задоволят нуждите ви. [106; 16]

Чрез молитвата вие се свързвате с Бога външно и вътрешно, и ще Му благодарите за всички условия, които ви дава. Отклонете ли се от пътя, по който ви води, сами ще се натъкнете на страдания. [76]

Всяка молитва и всяка благодарност, която излиза от дълбочината на сърцето, са всякога приети. Бог чува и най-малкия зов и му отговаря. [35; 27]

Да се молиш, това значи да мислиш за Бога. Всяка мисъл за Бога, колкото и слаба да е, свети като искрица в съзнанието на човека и му допринася нещо. Дали разбираш какво нещо е Бог, не е важно. Обаче, всякога можеш да мислиш за Него. Тази мисъл все ще ти донесе някакво благо, макар и микроскопическо. Да мислиш за Бога, това означава да мислиш право. [86; 34]

Най-великото в света, това е молитвата. Тя ни свързва с Бога, с туй вечното вътре в нас, което ни дава смисъл. [147; 56]

Ако молитвата ти е чистосърдечна и вибрациите ѝ силни, тя ще излезе вън от атмосферата на земята и ще отиде на мястото си. Това значи „близо до Бога“. Ако молитвата ти не е чистосърдечна, ще бъдеш далеч от Бога. Който люби, той е близо до Бога, който не люби, той е далеч. ... Ако и вашите страдания не стигнат до Божието сърце, те не са истински, не са съществени. [153; 60]

Като се моли, човек чувства вътрешна радост. Това значи, че той се е обърнал към Бога. Обръщането на човека към Бога е подобно на обръщането на цветята към слънцето. Достатъчно е само да помислим за Бога, за да се отдели от Него един лъч и да проникне в душата ни. Този лъч е тъй необходим за душата ни, както слънчевата светлина за цветята. [42; 51-52]

Трябва да се молиме. Има лоши духове. Те ви обкръжават и гледат на всяка цена да прекъснат връзката на човека с Бога и да го мъчат, да му причинят нещастие. И затова хората трябва да бъдат будни и да държат непрекъснато връзката си с Бога, за да идват добри духове да им помагат. [76]

Тайна молитва

Тайната молитва подразбира повдигане на ума към Бога. С други думи, тайната молитва означава повдигане погледа на човека към Слънцето, източника на живота. Най-красивата молитва се заключава в това, човек да мисли за Бога като източник на живота. [149; 30]

Дишане

Молитвата има трояк характер. Тя се равнява на дишането. Човек трябва да се моли, та с това душата да диша и да възприема нещата. Молитвата е простор за душата, тя е съзерцанието на най-висшите чувства. С молитвата виждаме, че детето се моли. Тя е един зов и както дишането е потребно за тялото, така и молитвата е потребна за душата. Човек от въздуха се нуждае много повече, отколкото от храна. Доказано е, че най-много 25 минути може човек да не приема въздух, и ако приравняваме въздуха с молитвата, която е храна на душата, виждаме от колко голяма важност е тя за нея. Първият признак, че човек е влязъл в Божествения път, то е молитвата. Затова винаги, когато и да дойде настроение за молитва за вас, никога не бива да отлагате, а влезте в тайната стая на вашето сърце, помолете се и тая молитва ще бъде приета. Отложите ли, възможно е Духът вече скоро да не дойде, за да ви настрои наново. Значи във всяко време ние можем да се молим. Между лошите хора трябва да се молим, за да имаме търпение. При това, с молитвата човек образува една крепост, непристъпна за лошите желания, които, ако са даже нашествували душата, изхвърлят се навънка. Човек, който не се моли, за него са прекратени отношенията с Бога и като по този начин вече не се сношава с Него, злото настъпва. [128]

Родителите имат грижа за материалните нужди на децата си, а децата трябва да учат. Всеки човек е дете на някой възвишен дух. Щом е така, задачата на хората е да учат. Ако работите им не вървят добре, ще се молят, да им дойде отнякъде помощ. Някой се помоли набързо и казва, че молитвата му била приета. Не. Молитва, която не е придружена с бавно, спокойно и ритмично дишане и мислене, не се приема. Като се молиш, ще концентрираш мисълта си само към даден предмет и ще поемаш въздух дълбоко и бавно. При всяко вдишване, задържане и издишване на въздуха, ще мислиш само за онова, което те интересува. [11; 272]

Работа

Молитвата е сила – работа. Победят ли се мъчнотиите, работата е добре свършена. [93; 37]

Молитвата е работа, от която приемаш нещо и за себе си и за окръжаващите. Всички хора трябва да се молят, да придобият някакво благо и да го предадат на близките си. Молитвата е общ процес, както и мисълта. [107; 324]

Молитвата и учението трябва да вървят паралелно. Молитвата е само един акт в разбирането. Когато аз разрешавам една задача, трябва да се моля, но същевременно и да работя., като се радвам, че решавам задачата си по един правилен начин. Когато правя едно добро дело, не само аз

трябва да се радвам, но и този, на когото правя доброто; и след това всеки, който види това дело извършено, да каже: „По-добро дело от това не може да бъде!“ [68; 21-22]

Грешникът страда и роптае защо никой него обича, защо всички го избягват и т.н. Праведният пък роптае, защо като се моли по три пъти на ден, работите му не вървят добре. – За кого се моли праведният? – За себе си. Както човек яде за себе си по три пъти на ден, така той се моли за себе си пак по три пъти на ден. Човек яде за себе си, а очаква Бог да плаща за него. [177; 364]

Всяка молитва пред Бога, трябва да бъде една разрешена задача. Като отида да се моля на Бога, да съм свършил една работа и да искам да ми даде друга някоя. А така, ти си изпил и изхарчил всичките си пари, а като отидеш при Господа, лъжеш Го и казваш: Господи, аз посях нивата, дай ми още десет килограма жито. Каква молитва е таз?. [24; 312]

Праща те Бог на Земята, дал ти е ум, сърце, а ти си Го забравил. Той очаква и казва: Няма ли някое писмо от този нашия син? А ти си забравил! Един ден ти напишеш едно писмо. Другите казват: „Оставете го, той е изветрял, почнал да се моли.“ Няма по-велика работа от тази, когато човек се замисли сериозно в живота. Той досега не е поддържал отношение със своя Баща, той не е знаел кой е баща му, майка му. [74; 193]

Молитвата е велико нещо. Моли се, но така, че молитвата ти да се придружава с песен, учене и работа. Само така ще решиш задачите си. В широк смисъл на думата, молитвата подразбира работа. Като учиш и работиш, ти се молиш. [132; 93]

Хранене

Молитвата наподобява простиране крачето на амебата, за да хване храната си. Това е непрерывен процес. За да дойде новото в човека, той всяка сутрин трябва да отправя ума си към Великия Център на света.

Молитвата е закон за поливане: чрез нея се привличат всички добри влияния. Когато човек се моли, всичко около него трябва да расте и да се развива. Когато човек разбере истинския закон на молитвата, ще стане истински човек, ще стане един от великите адепти. [73; 81]

Аз ще разгледам молитвата като велик природен процес, а не както вие я разбирате. Както вие се молите, това не е молитва. ... Когато амебата протегне крачето си, за да хване храната си, това е молитва. После тя свива крачката си и храната влиза навътре. [39; 125]

Вие всички бързате, четете молитвите през куп за грош. Да се чете бързо една молитва е безсмислено. Когато ядете, четете в себе си „Отче наш“ и благодарете на Бога за храната. Тази храна е изпратена от Слънцето специално за вас. Ангели са я донесли. Поемате въздух, но не мислите за него. И като дишате, и като ядете, и като пиете вода, ще четете „Отче наш“ един път за ума, един път за сърцето и един път за волята. Тогава ще видите силата на молитвата. Вие все бързате и така обезсмисляте нещата. [76]

Прося, търся, хлопам

Аз свързвам думата „прося“ със закона на обичта. Търсенето свързвам със закона на мъдростта, а хлопането - със закона на истината. [81; 85]

Оживяване

Който не се моли, той е мъртъв. Молитвата е отваряне на очите. Като отвори очите си, човек вижда красотата на света. Само така може да се разбере дълбокия смисъл на молитвата. [10; 54]

Един за друг

... всички трябва да се поощряват. Това подразбира: „Молете се един за друг.“ Това подразбира, че доброто, което е заложено в нас, тозие велик Учител ще го разработва, за да можем да се избавим от майа, както казват източните народи – да се освободим от измамата и заблужденията на черното братство. [5; 278]

За другите

Молете се за всеки, особено за този, когото не обичате, или не можете да търпите. Помагайте чрез молитвата си да се повдигне духът на този човек. [139; 113]

Воля Божия

Когато Бог не отговаря на молитвата ви, знайте, че вие не сте изпълнили Неговата воля. Щом изпълните това, което сте отложили, и вашата работа ще се нареди. [106; 168]

Когато се моли, човек трябва да знае точно какво иска. Според мене, единствената молитва, която човек може да отправи към Бога, е да иска светлина и разбиране да изпълнява волята Божия. Който изпълнява волята Божия, той има всичко на разположение. Изпълнението на волята Божия е пътят, по който човек може да минава при всички мъчнотии и затруднения. В този път работи Божият Дух. Който работи в съгласие с Божия Дух, всичко може да постигне. Как трябва да се моли човек? Човек трябва да псе моли като онзи, който дължи сто хиляди лева, за които е осъден да лежи 20 години в затвор. Човек трябва да се моли като младата мома, която не е получила цяла година писмо от своя възлюбен. Човек трябва да се моли като онази майка, на която детето е в предсмъртен час. Какво ще стане, ако молитвата им се приеме? Те всички ще изпитат необикновена радост. [49; 209-210]

Знание

Вие мислите, че Бог е невежа, не знае какво искате и не може да ви отговори. Той като е създал света, предвидил е всичко за тебе, но ако се молиш тъй както трябва, ще ти даде повече знания, да видиш какво е определил за тебе и да можеш да използваш всичко разумно. В това отношение молитвата ще ти даде тези знания. [28; 9]

Молитва и сън

... причината на неразположението ви, както и причината на безпокойствието се дължи на факта, че е трябвало да се молите през нощта, да прекарате повече в размисление, а не в сън. Ще кажете, че трябва да си почивате. Така е, и почивката е нужна, но в Индия, в Китай, в Япония, в Америка, в Германия, във Франция, па и в целия свят има адепти, които прекарват цял живот почти без сън. При това положение те са по-добри, отколкото хората, които спят по осем часа на ден. Сънят е изключително положение в живота на човека. Когато няма какво да прави, човек спи. Вечер, като започне да мисли, вижда, че не може да разреши задачите на живота и неусетно заспива. В този смисъл, сънят на съвременните хора не е нищо друго, освен прекъсване на съзнанието. Когато съзнанието не е будно, човек заспива. Понеже съзнанието на ангелите, на адептите, на великите духове е всякога будно, те не спят, т.е. техният сън не е като този на хората. [34; 205-206]

Радио

Съвременните хора си служат с радиото, с което правят опити да се съобщават на далечни разстояния. Обаче радиото често предава някои дисхармонични вълни, които препятстват на правилното възприемане. Един ден хората ще се съобщават не само с близки и далечни места на физическия, т.е. видимия свят, но и с невидимия свят. И днес даже човек може да има връзка, съобщение с невидимия свят. Достатъчно е той да има будно съзнание във време на молитва, за да бъде във връзка с този свят. Когато някой изпадне в затруднение, казвам: Моли се, за да влезеш във връзка с разумни същества, които могат да ти помогнат. – Аз се моля, но не получавам никакъв отговор. – Причината, задето човек не получава отговор на своята молитва, се дължи на това, че съзнанието му не е будно. В това отношение, човешкото съзнание не е нищо друго, освен радио-апарат, който възприема и предава звуковите вълни от пространството. Учените казват, че над Земята има един дебел пояс, който отклонява вълните и препятства на изкачването им. С това научно твърдение може да се обясни, защо молитвата на някои хора не може да се издигне по-високо от тях. Колкото по-будно и по-високо е съзнанието на човека, толкова по-голяма е вероятността, молитвата му да бъде приета. Твърдението, че хората могат да се съобщават с другия свят не е ново. От хиляди годоно насам хората са се съобщавали с невидимия свят. Какво се иска от

човека, за да бъде в съобщение с този свят? – Да има свое радио. Който има радио в себе си, той може да се съобщава и с този и с онзи свят: той може да влезе във връзка със съществата, които живеят на Хималаите; той може да влезе във връзка и със съществата от невидимия свят.

И тъй, като отправяте молитвите си нагоре, ще се пазите от вълчите вълни, които се отразяват вредно върху духа на човека. Съмнението, неверието, безлюбието са вълни от вълчи характер, които се образуват от омнибусите на астралния свят. В астралния свят има стари омнибуси, стари повредени електрически трамваи, които създават ред катастрофи. Който се е качил на един от тия трамваи, той вече се е осакатил. И наистина, много от съвременните хора носят остатъци от това осакатяване. Срещнете ли такъв човек, ще видите, че той се бори или със съмнението, или с безверието, или с безлюбието, или най-често с алчността си за забогатяване. Много хора днес искат да станат богати, да печелят. Казвам: Не е нужно човек да се стреми към печалби, но да запази богатството, което му е дадено. Не нужно човек да се стреми да създаде в себе си радио, но той трябва да усъвършенства своя говор, правилно да предава своите мисли. Каква полза, ако имате радио, по което предавате вашите изопачени, криви мисли и чувства? Невидимият свят е затворен за такова радио. Защо ви е радио, което съска само? Звуковете, които вашето радио предава, трябва да бъдат чисти, отчетливи, ясни. Ако мислите ви са чисти, и трептенията, които те произвеждат ще бъдат чисти, свободни от всякакви препятствия. Никакви препятствия, никакви спънки не могат да им попречат. Такава мисъл непременно ще бъде приета и в невидимия свят.

Сега аз говоря за герои, за хора, които съзнателно работят върху себе си и се справят с мъчнотиите в живота си. Мъчнотиите не са нищо друго, освен нападения на човека от тия вълчи вълни, или нехармонични астрални звукове. Както мечките, вълците, тигрите, змиите оказват влияние върху човека и го плашат, така и тия астрални вълни, съскания, оказват влияние върху неговите молитви, пречат да се повдигне нагоре и с това смущават духа му. [34; 3-5]

Дух

Молитвите се приемат от Духа и Той ги предава на Бога. Духът – това е Йерархията. [175; 263]

Обаче човек може да се моли само , когато в него присъства Великият Божи Дух, Който познава законите и дава светлина и сила на човека да прилага. При това положение молитвата на всеки човек се приема. Значи, когато Духът присъства в човека, ние казваме, че той е пешч, в която гори свещеният огън на Любовта. [38; 41]

Стаичка, душа

Тайното място, т.е. скришната стаичка, в която човек трябва да влезе, е истината в човека. Истината е тази област в човека, в която той трябва да се затвори и да се моли. Не влезе ли човек в тази област да се помоли, молитвата му няма да се приеме. Казано е в Писанието, че истината ще ви направи свободни. Като влезе в областта на истината, човек трябва да има нужните пособия, но и да знае да се моли. Мнозина питат, не може ли без молитва. Без молитва не може. Молитвата е вътрешна необходимост за човека. Ако молитвата стане вътрешна необходимост за човека, той се моли естествено, без никаква принуда, без външно насилие. За него молитвата е толкова естествена, като храненето, дишането, чувстването и мисленето. [49; 208-209]

„Влез в скришната си стаичка.“ Коя е тази стаичка? Тя е единственото неопетнено място в човешкия свят. Тя е най-чистото място, дето човешко око не е проникнало, нито човешко желание се е проявило, нито човешка воля е действала. Човешката душа влиза в това девствено място и оттам отправя молбата си към своя Отец. Казвате: Не може ли да се молим в църква, в къщи някъде или на улицата? – Не можеш, ще се молиш само в скришната си стаичка. Не можеш да се молиш нито в църква, нито в къщи, нито на улицата. Скришната стаичка е вътре в тебе. Бог е определил това място със закон, който има отношение към бъдещето, което е светли о велико. [Да възл Господа, с. 129]

Молитвата трябва да е точна, кратка, ясна, интензивна. Молитвата е дишането на душата.

[140; 121]

Молитвата е Божествен лъч, който излиза от душата на всеки човек.

Истинската, дълбока молитва подразбира само един кратък момент, а не механическо произнасяне на думи с часове. [140; 112]

Молитвата е велико състояние на душата, чрез която човек влиза в съзнателна разумна връзка със съществата, които са завършили своето развитие. [121; 231]

„В скришната си стаичка.“ Това означава, влез в мястото на самоопределянето. Тази стаичка подразбира мястото, дето се организират човешките мисли и чувства. Да се молиш, това значи да отправяш своя доклад към оня Велик Център, от който си излязъл. – За какво ще дадеш доклад? – За работата, която си свършил. И в отговор на това ще стане правилна обмяна между твоите мисли и чувства и тия на съществата от възвишения свят. [39; 128]

... когато говори за молитвата, Христос казва, че трябва да се съблечеш от всички човешки вярвания и постановления, да оставиш всичко настрана и да влезеш в скришната си стаичка – в своята девствена душа. Там ще разбереш дълбокия смисъл на нещата: защо живееш и защо трябва да се молиш. От това място ще разрешаваш най-великите въпроси.

В бъдеще всички царе, управници и министри, от каквато партия и да са, трябва да излязат от скришната си стаичка. Не излязат ли оттам, те са хора на тъмната култура, на тъмната религия, на тъмната наука, на тъмната свобода. [39; 129]

Любов

Да изявиш Любовта, това е молитва. [140; 220]

Молитвата е връзка, и Любовта може да дойде в света само по пътя на тая връзка. Целият ни живот трябва да се превърна във вътрешна молитва, да приготвим условия за идване на Любовта във вас. Дойде ли тя, в душата ни се явява светлина, мир и радост. [131; 115]

... постоянно може да се моли само онзи, който живее в закона на Любовта, т.е. в Божествения свят. Този човек всякога има разположение за молитва. Каквото прави и дето ходи, той всякога е в молитва. С други думи казано: в живота на любящия човек всичко е молитва. [34; 93]

Молбата ви ще е за идването на Божията Любов в сърцата ви. [127]

„Постоянно се молете в себе си.“ Постоянно дръжте връзка с невидимия свят. Не с тревога, но дръжте съзнанието си във връзка с тази разумност, която урежда работите. Законът е този: Когато ти обичаш, той се грижи за тебе. И ти, като го обичаш, ти се грижиш за него. Ако мислиш за някого и той мисли за тебе. Това е основен закон. И ако ти чувстваш разположение към някого и той ще почувства разположение. Така е в невидимия свят. В невидимия свят, за да срещнеш някого, трябва да го обичаш. Щом го обичаш, той ще се яви. И ако го обичаш, ще го видиш. И ако той те обича, ще те види. [85; 216]

Днес от всички хора се изисква молитва. Защо е нужна молитвата? Понеже те се намират на границата на един несигурен свят, дето всеки ден стават промени в реда и порядъка. Идат дни на скърби и страдания, за които Писанието казва, че Слънцето, звездите и Луната ще потъмнеят. Това означава, че всички религиозни схващания, всички религиозни вярвания ще изгубят смисъла си; светската власт ще се помрачи, ще изгуби своята сила. Ето защо, окултните ученици трябва да работят върху себе си, да се облекат в броня, в шлем, да издържат на тази вълна на страдания и изпитания, през която ще мине цялото човечество. Тази броня не е нищо друго, освен Любовта. Когато хората минат през тази вълна, те ще се оправят. Оправянето подразбира събличане на старите дрехи на хората и обличането им в нови, в светли дрехи – дрехи на законност, на нов ред и порядък, на нов живот, на нова свобода. Това подразбира на стъпване на нова епоха. Не се страхувайте от времената, които идват, но знайте, че само Любовта е в сила да победи злото.

[34; 189-190]

Релаксация, концентрация, тонирание

Философията седи в това, да разбирате какво значи движение и какво значи молитва. [37; 9]

Молитвата е най-силният акт в човешкия живот. Тя концентрира човешката мисъл, човешките чувства и човешката воля в едно. Тая молитва е мощна, тя върши чудеса. [39; 133]

Молитвата е тонирание на сърцето. Да се моли човек, да храни сърцето си. [131; 127]

Пеене

Молитвата е недостигаемо вътрешно изкуство. То е Божествено пеене. [124; 6]

Добри влияния

Молитвата е един символ, чрез който се привличат всички добри влияния. Слънчевата светлина, слънчевата топлина, дъждът, влагата, това са добрите влияния при молитвата, за да може да расте всичко онова, което е посято. Когато един човек се моли, всичко наоколо му трябва да расте и да се развива. В това растене трябва да има един благороден и възвишен порив. [120; 16]

Изфинване

Който се моли, не може да има грубо лице, ще е здрав и бодър. [175; 261]

Навреме

Моли се преди да е дошло злото, преди да са те нападнали разбойници, преди да си заболял. Моли се преди нещастieto. Молитвата ти трябва да бъде отправена към Бога. Молиш ли се във време на нещастие, молитвата ти ще бъде отправена към хората. [55; 246]

Вътрешно общение, вглъбяване

Истинската молитва подразбира вглъбяване в сече си, уединение, никой да не вижда, че се молите. ... Във време на молитва човек трябва да се чувства сам, без всякакви ангажименти и връзки, като че за пръв път иде на този свят. В този момент никой не трябва да съществува за него, освен Бог. Щом свърши молитвата си и се свърже с Бога, той трябва да каже: Господи, сега ще слеза на земята, ще туря на гърба си всекидневния хомот, който съм приел заради Тебе, да Те позная. Само тази молитва е в състояние да осмисли живота, да даде на хората сила да издържат всички мъчности и страдания.

И тъй, молитвата е един от начините да познаете Бога като Любов. Само по този начин работата ви ще се осмисли. Само по този начин вие ще си създадете устойчив характер. [126; 134]

... молитвата е работа на човека върху себе си. Молитвата подразбира вътрешна връзка с Божествения свят. [34; 158]

Молитвата, това е едно вътрешно преживяване, вътрешна връзка с Бога. Молете се и вие, за да бъдете в общение с Бога! Ако през целия си живот дойдете в съприкосновение с Бога само няколко пъти, тия няколко пъти ще ви донесат неизчислими богатства. Този момент е най-великият, най-радостният и най-приятният в живота ви. Най-великото събитие в живота на всеки човек е, когато той има общение с Бога, с тази велика разумност! [14; 104]

Да се моли човек на Бога, това значи да влезе в общение с Него, без да изнася своите нужди. [177; 127]

Като кажем да се молим, пред нас изпъква възвишен, красив свят, напълно хармоничен. Молитвата въвежда човека в света на хармонията. И да не влезе в този свят, за предпочитане е да мисли за него, отколкото никак да не мисли. Благословение е за човека да потъне в мисъл за възвишения свят, макар и да не живее още там. Затова казваме, че човек трябва да мисли за Бога, постоянно да Го държи в ума си, макар Той да е още недостъпен за него. Следователно, мислете за Бога, вярвайте в Него, обичайте Го, за да държите съзнанието си будно, да отправяте ума си към възвишения свят. Като мисли за външния свят, за възвишеното, човек възприема новото. Това не значи, че изведнъж ще стане нов човек и ще се отрече от старото. Новото постепенно измества старото, както новите плодове изместват старите. [90; 142]

Единение

Мнозина считат за унижение да се молят. Не, молитвата е разговор, единение с Бога. Понеже човешката душа от векове още носи наслоявания, тя не може да разбере волята Божия. Ето защо, човек трябва да се моли на Бога, Той да го очисти, да го освободи от този товар, да познае себе си, да познае ближните си, да познае и Бога. Дълго време трябва да се моли човек, докато молитвата

му отиде до Бога. Първо тя минава през слугите Му, а после достига при Бога. От Божиите слуги зависи доде ще отиде вашата молитва. [95; 70]

Позитивност, чистота

Да се молиш, това значи да се освободиш от всички отрицателни мисли и чувства и така чист да се явиш пред Господа. [132; 231]

Кодиция

Когато лошият се моли, ще стане добър. Когато болният се моли, ще оздравее. Обаче, ако добрият не се моли, ще стане лош. Ако здравият не се моли, ще заболее. [143; 194]

Енергия

Молитвите на хората са необходими за сваляне на висши енергии от невидимия свят. Тези енергии се ползват за развитие на цялото човечество. [123; 105]

Аз мисля, че всичката причина за нещастията на света се дължи на това, че не се молят усърдно. [14; 106]

Човек, който не се моли и общество, което не се моли, са осъдени на израждане. Да се молиш, това значи да си в положението на царски син: седиш спокоен, от нищо несмушаван, размишляваш за Великия, за небето, за напредналите същества, с които влизаш във връзка. Така ще се създаде прииждане на сили от Бога до човека, при което той ще забрави низшето, земното, ще се повдигне по-високо от обикновеното си положение. [89; 245-246]

Когато човек се моли концентрирано, известни сили в природата влизат в действие и работят за него. Когато не се моли, тези сили не работят. [139; 231]

Като станете сутрин, отправете съзнанието си към Реалността. След това, каквото и да правите – дали ще учите, дали ще копаете – обърнете се към невидимия свят за помощ. А вие сутрин веднага започвате работа, забравяте за Великата Реалност, за Разумните Сили в Природата.

Един закон гласи: Когато човек отправи съзнанието си към Реалността, тя прибързва в него. А когато отправи съзнанието си към сенките, живее в сенките.

Молитвата и съзерцанието са усилия на душата, за да се изкачи на високо място. Така идва прилив на умствена енергия и с това се улеснява работата на съзнателния човешки живот. [73; 80]

Защо е нужна молитвата? Тя е връзка на човешката душа с възвишения, разумен свят, отдето човек черпи сили за поддържане на живота. За да се моли постоянно, той трябва да има търпение. [41; 66]

Молитвата е необходима за сваляне на висши енергии от невидимия свят.

Христос целия ден от сутрин до вечер изразходваше грамадни сили, като работеше между хората. Той всяка нощ прекарваше дълго време в молитва, за да почерпи отгоре нови сили, та да има какво да харчи на следващия ден, като отиде при хората. [76]

Постоянство, настойчивост

... всичките ви работи ще успяват, ако ги подкачате с молитва. Който в молитвата е постоянен, ще види и ще се увери, че Господ е верен. Но в молитвата трябва да се постоянства дотогава, докато изгубите вече разположението да се молите, което показва, че на молитвата ви така или инак положително или отрицателно е отговорено. Но молитвата трябва да има и благодарствен характер за всички блага и благословения, които Господ ни дава. Виждате понякога, че молитвата ви не помага – молите се, а не получавате отговор. В такъв случай приличате на човек, който иска да повдигне едно бреме, но като не може, понеже не е по силите му, повиква другиго на помощ и с него заедно успява да го повдигне. Някогаш такъв може да се нуждае от помощта и на един, двама, трима и повече човеци. Та следователно и ние при несполука в молитва ще искаме помощта на един, двама трима и повече братя и сестри – според степената на нуждата, докато сполучим. Опитайте този начин и вижте доколко можете да го приложите на практика. [128]

Не се обезсърчавайте в живота. Настоявайте за онова, което желаете, докато се реализират вашите молитви. Ще учиш един език, докато го научиш хубаво. Като започнеш един предмет, ще го заучаваш добре, докато го завършиш добре. [85; 180]

Благодарност

Който излиза сутрин на молитва с цел да спечели нещо, по-добре нека седи дома си и да не се моли. С молитва търговия не се прави. Ако излизаме сутрин да посрещаме Бога и да Му благодарим всичко, което ни дава, тази молитва има смисъл и винаги е приета. [76]

Равновесие

Молитвата е процес, който уравновесява силите на доброто и на злото. Ако се молиш както трябва, няма да имаш никакви злини в живота си. Повечето хора не знаят да се молят. Те се молят в църквите, по улиците, в кафенетата, но не и там, където трябва. Това една от големите злини в света. [39; 131]

Мир

Често ме питат, кога ще дойде мирът. Молете се, мирът ще дойде. От вас зависи. Ако всички се обърнат с ума, сърцето и душата си към Бога, мирът ще дойде веднага. [98]

Непреривност, постоянна молитва

Молитвата е непреривен процес. Молитва, която се прекъсва, не е истинска. Ще се молиш и като спиш и като ставаш от сън; ще се молиш и като работиш и като почиваш. Целият ти живот трябва да бъде молитва. Тя е закон на Любовта. [99; 64]

Който се моли е силен човек. Където и да отиде, той все се моли, усърдно се моли и работите му се устройват. [139; 299]

Ухание

... ако нямаме настроение за молитва, трябва да съзерцаваме. Нашите думи, когато се отправят към Бога с молитва, изпращат едно благоухание към Него, също както цветето, което навреме се е разцъфтяло. Та човек, който не се моли се лишава, и то сигурно, от мириса на небето. А пък, за да се не лишим от този мирис, Господ ни изпраща страдания, които ни упътват към молби и моления. Прочее, с молитвата се готвят двойки направления: първо човек да се стреми към Бога и второ, да се обединят духовете. [128]

Призоваване

Бог обича грешните повече от праведните, простите повече от учените, защото те имат нужда от Него. Когато някой се мисли за много добър, за много учен, Бог казва: Турете тоя човек далеч от Мене, той не се нуждае от подкрепа. На проповедниците и на свещениците, които мислят, че всичко знаят, Бог казва: Стойте настрана от Мене. [39; 84]

Дава се на оня, който иска и се моли. И оня, който не иска и не се моли може да получи нещо, но само благодарение досетливостта на другите. [98]

Вие се намирате в трудно положение и не предавате мисълта си на Бога да ви помогне. Излизате сутрин и не се молите. Тогава вие минавате за силен човек и небето не взема грижа за вас. [85; 216]

Ограждане

Молитвата повишава вибрациите на човешката аура, а чрез това човек става неуязвим за понижителните околни влияния. Молитвата е общение с Бога, дишане на душата, израз на велика хармония, и само тя е в сила да отмахне онази грубост, която сега съществува в света.

[139; 129-130]

Иска ли да има успех в работата си, човек трябва да се огради, никой да не го смущава. [141; 84]

Неуязвим за външните нападки и нисшите влияния ще бъдеш само чрез ограждане и молитва. Като повишиш вибрациите на своята аура, никакво зло не може да те нападне. Молитвата е мощен метод за запазване. [140; 208]

Светът завлича, ако човек не е буден. А тази будност иде с молитвата. Човек трябва да се моли. Молитвата е стражата на човека. [175; 262]

Отзивчиви същества, приятели

... съществува един свят, толкова възвишен и чист, толкова отзивчив и чувствителен към страданията на хората, че при най-слабо апелиране към съществата от този свят за помощ, веднага се получава отговор. Ето защо, всички трябва да апелираме към този възвишен свят.

[95; 91]

Молитвата представлява връзка между нас и възвишените същества от невидимия свят. Щом дойдат при нас, те започват да ни учат. Човек трябва да се моли, ако иска да учи. ...

Сега нека остане у вас следната мисъл: има кой да ви обича в света; има кой да мисли и да се грижи за вас; има кой да урежда живота ви. Не разваляйте това, което Бог нарежда. ...

Ако постъпвате така, вие ще се убедите, че над вас има един красив, велик, обилен живот, в който имате приятели, които работят за вас и ви помагат. [66; 30, 31]

Дете

Молитвата на човека трябва да бъде като тази на детето, което познава майка си. Както детето пристъпва при майка си с всичката си простота и свобода, така и човек трябва да пристъпва към Бога. [135; 226]

Ще отидеш при Господа, както детето отива при баща си, ще Му кажеш нещо на ухото, Той ще бръкне в джоба си и ще ти даде нещо. Господ познава своите добри и способни деца и щедро ги възнаграждава. [161; 191]

Обмен

Да се молиш, значи да влезеш във връзка с всичко, което е разумно, да дадеш и да приемеш. [139; 285]

Инсталация

Природата бди зорко за своите закони. Тя не позволява да се нарушават тези закони и затова казва: Никой няма право да нарушава своята инсталация. Яви ли се някъде най-малкото нарушаване, човек трябва да го изправи, да възстанови нормалното действие на инсталацията си. – Как ще се поправят нарушенията в инсталацията? – Чрез молитва. Следователно, молитвата не е нищо друго, освен апел на човешката душа към разумния свят, да изпрати оттам майстори – инженери, да поправят инсталацията му. Не се ли поправи инсталацията навреме, човек се вкисва, нарушава се правилният ход на сърцето му, вследствие на което се явяват различни болести. [90; 19-20]

Огледало

Когато се моли, човек се свързва с общество от светли, възвишени същества, които го слушат и хроникират всяка негова дума. Той е изложен като пред фотографически апарат. Молитвата не е нищо друго, освен свързване на човешката душа с Бога, при което човек изправя погрешките си и благодари за всички блага, които всеки ден получава. Щом види портрета си, той лесно се коригира. Не може ли да види своя портрет, човек е сляп още и трябва да прогледа. Слепият трябва да се моли, да дойде Христос при него и да отвори очите му. Когато Христос, т.е. Любовта дойде при него и се докосне до очите на неговото съзнание, на неговия дух, на неговата душа, той моментално ще прогледа и ще започне да слави Бога. [136; 230-231]

Поза

Евангелистите коленичат, т.е. те се молят със сърцето си – най-деликатното място в човека. Православните се молят прави, т.е. с ума си. Който се моли седнал, казваме, че се моли със стомаха си. Ако се молиш с душата си, взимат участие светлината, топлината и силата ти. [23; 69]

Никога не се молете, когато лежите. Това Духът не обича.

Заповедта на Духа е: многото и дълги молитви пред хората ги избягвайте. Кратки, много кратки.

[21; 136]

Кабала

Сега ще изгълкувам значението на думата „молитва“ както се пише на български. Буквата М означава закон на жертва. Буквата Д – условия, при които жертвата дава добри плодове. Л означава стремеж за молитва, т.е. за общение. И – общение с Великото, с Божественото. Т – победа на противоречията в живота. В – единство с Бога. А – придобиване на разумен живот. Значи молитвата представя: жертва, условия, стремеж нагоре, победа на змията, на низшето, на противоречията в живота, единство с Бога, придобиване на разумен живот. Който иска да придобие нещо ценно, той трябва да е победил змията в себе си. Без тази победа, никакъв духовен напредък не може да се очаква. [34; 93-94]

Колективна молитва

Колективната молитва е силна и затова, когато всички се молят едновременно в едно направление и са искрени и сърдечни, молитвата има резултат. Има ли хармония, молитвата има сила.

[139; 150]

Ние сме събрани тук да отправим такава вълна, щото да настъпи и дойде голямо сътресение за доброто на народа. Молитвата е един силен Божествен импулс, та затова се казва да се молим във всяко направление, защото тя има влияние върху всички отрасли на живота. Най-после всички вие можете да правите опит и вижте на колко молитви Господ отговаря. Само че, когато се молите, никому, ама абсолютно никому не съобщавайте за какво се молите и какво очаквате, докато резултатите не се проявят и докато делото не се изпълни, защото, ако някому съобщите, твърде е възможно да си попречите и тогава вие сам ще сте виновният. [128]

Тази сутрин, запример, ви заобиколиха войници. Какво направихте вие? – Всички заедно направихте една колективна молитва и ви се отговори – освободиха ви. Красиво, хубаво е това нещо. То трябва да ви послужи като импулс в живота, да знаете как да постъпвате. Това са методи, които трябва да усвоите. На вас предстои изкуството да се справяте с духовете, да ги разбирате. [160; 33]

Ако сто души братя и сестри или поне десет се съберат на едно място и концентрират мисълта си, ще могат да постигнат това, което искат. [175; 263]

Съработници

Молитвата е непреривно стремление да работим заедно с Бога. [131; 128]

Поети

Първата молитва в живота на човека е най-важна. Тя е молитва на очарование. Всички останали молитви са молитви на разочарование. Всички хора познават тия молитви, но малцина познават молитвата на очарованието. За да направи такава молитва към Бога, човек трябва да бъде поет. Докато философства, човек не може да се моли. Той започва да разглежда нещата от причини към последствия и от последствия към причини, но това не е молитва. За да отправи истинска молитва към Бога, философът, ученият, майката, бащата трябва да станат поети. [113; 67]

Кратки напътствия и молитви

Искай от Бога да живее в тебе и да проявява Любовта си чрез тебе. Ако нищо не искаш от Бога, нищо няма да ти даде. Сам пожелай да се обърнеш към Бога. Единственият, Който преобразява хората, е Бог. [122; 175]

Всяка сутрин, като ставате, помислете 1-2 минути върху това, че Бог е Любов, че Бог е всемъдър, че Бог е всеблаг и веднага ще почувствате едно хубаво разположение. По-хубава молитва от тази аз не зная. Правете я сутрин, на обед преди 12 часа и вечер.

Не е в многото молене. Молитвата трябва да бъде кратка, интензивна, искрена и точна. [91]

Като се молиш, застани пред Бога като дете и кажи: Господи, благослови ме! Благодаря Ти за всичко, което си ми дал! Помогни ми да се увеличи свободата на моята душа, силата на моя дух, светлината на моя ум и доброто на моето сърце. [87; 243]

Велик си Ти, Господи, велики са Твоите дела. Велико е името Ти над всичко. Изпращам към Тебе своята Любов. Във всичко и във всички виждам Тебе и любя Тебе. Ще Ти служа през цялата вечност. [76]

Господи, малкото добро, което си посял в мен, направи го да израсне. [139; 220]

Господи, помагай ми сега в работата, която започвам, да я свърша добре. Да бъде тя за Твоя слава и за благото на моята душа. [139; 212]

Всички трябва да се впрегнем в една мисъл: Да дойде Царството Божие, да се прослави Името Божие и да бъде Волята Божия. Вашите молитви, макар да не са свършени, светлите ангелски същества ги приемат, преработват ги и ги пращат към Бога преработени. [175; 263]

Нагоре

Човек, който мисли за Небето, не пада. Ако мисли за Земята, пада. Когато се качвате на един връх, отдолу догоре трябва да се молите на Бога, и като слизате, пак трябва да се молите! Някой е паднал. Аз зная: Той е прегрешил, не се е молил. [76]

Истински светия, когато се моли, се качва горе. Остава тялото си тук, и се дига на височина най-малко 12 000 км. И там се моли. [162; 17]

VI. Генезис

БОГ

Познаване

*А това е живот вечен, дето да познаят тебе единнаго истиннаго Бога.
[Ев. Йоана, 21; 3]*

Мнозина искат да разберат какво нещо е Бог. Бог е безграничен. Той изпълва цялото пространство, всичко, цялото битие, включва в себе си всички светове и вселени. Как ще го обхванете и разберете с малкия си ум? Как може да видите и онова, което е невидимо? /84, 32/

Смисълът на живота е да познаете Бога и да изпълните Неговата Воля. Понеже не Го познавате, вие разчитате на майка си и на баща си, на братята и сестрите си, на обкръжаващите. Обаче ден след ден, тези хора започват да капят като листа. [106; 55]

Ако мислите, че за няколко хиляди години ще намерите и познаете Бога, вие се заблуждавате; още повече, ако мислите, че в 10 – 20 години можете да намерите и да познаете Бога. Ангелите, които са толкова интелигентни, още не Го познават. Познаването на Бога е вечен непреривен процес. Всички ще се учим и вечно ще се учим да познаваме Бога в Неговата безгранична Любов, Мъдрост и Истина. Даже и боговете, като се приближават към Бога, се чувстват като деца, като че нищо не знаят. [73, 234]

Поне веднъж в живота си трябва да имате тази опитност – познаване на Бога.

Всъщност, Бог е най-познатото и най-непознатото Същество в света. Хлябът, който ядете – в него Бог е скрит. Водата, която пиете – в нея Бог е скрит, във въздуха, в светлината – също.

Пред нас стои великата задача – да познаем Бога. Когато човек познае Бога, той се озарява от такава светлина, че е готов да направи истинска жертва. [73, 233]

Проявление

Думата “Бог” е силна дума. Под думата “Бог” аз разбирам това, което включва в себе си всичко възвишено, благородно. Този, който има в себе си Бога, той може да примири всички противоречия в живота, да се справи с всички мъчнотии в света. [57; 33]

Бог е Любов, Бог е Живот, Бог е Светлина, това са три думи, които съдържат сила в себе си.

... когато някой ви повдига, когато ви създава радости, дава ви условия да растете, ще знаете, че това е Бог. Всичко положително, възходящо, красиво идва все от Него. В който свят и да влезете, там ще намерите Бога. Той наблюдава, помага, повдига страдащи и паднали, възраства всичко, което поклъва. Ще Го намерите и в органическия и в неорганическия свят. Бог дава ухо на всеки зов, на всяка молитва. Както и да се моли човек, щом молитвата му излиза от дълбочината на сърцето, тя се приема. [35; 243]

Попиташ ли се де е Бог, знай: дето има живот, дето има мисъл, дето има чувство, там е Бог.

Усъмниш ли се в Бога, знай, че в Себе Си си се усъмнил. Защото в Бога промени и измени няма, обратни процеси не съществуват. В Любовта на Бога не съществуват абсолютно никакви изключения.

Ето защо, дето и да отидеш, в каквото и положение да изпаднеш, във всичко можеш да се усъмниш, но в Бога – никога! Знай, че Той е навсякъде и призовеш ли Го, ще ти помогне. [172; 50]

Единственото нещо, с което ние привличаме Бога, то е нашата немощ, нашата нищета. Когато Той ни гледа тъй дребни, тъй страдащи и невежи, у Него във величието Му, се заражда едно желание да спусне ръката си и да ни каже: “Нагоре сега!”

Стремежът на Бога е да ни освободи, да ни очисти, да просвети умовете ни, да облагороди сърцата ни, да внесе в душите ни онази светлина, чрез която да познаем, че Той е Любов. [142; 46]

Достатъчно е да мислите, че Бог е непреривния живот, щастието, блаженството, разумността, всичко е у Бога. Бог е реалността. Решавате някаква задача. Кажете просто, ясно: Господи, как да реша тази задача? Скоро идва просветление, но умът трябва да е чист, да възприема най-възвишените трептения на духовния свят. [92]

Вие си представяте Господа като старец с бяла брада. Не, Бог, Който ще оправи света ще излъчва такава светлина, че няма да остане у вас тъмно място неосветено. Той ще донесе такава изобилие, каквото никога не сте виждали. Тогава ще бликнат такива извори, че няма да остане жадно същество в света. Той ще донесе такива сили, че няма да остане болен човек на земята. Той ще донесе такава богатство, че няма да остане беден човек на земята. С едно вдигане на ръката отгоре-надолу и отдясно-наляво всичко това ще стане. С едно духване целият свят ще се преобрази. [57; 37]

Разумно начало

Като казвам “Бог”, разбирам Разумното Начало в света. [1, 170]

Без форма, навсякъде, всичко

На Бога не може да се даде никаква форма. Когато мислите за Бога, за Първата Причина, представете си Го като необятна интелигентност, като безгранична любов и мъдрост, която едновременно обхваща всичко в света, разбира нуждите на всички живи същества и им помага. [150; 101]

Сам по себе си Абсолютният, Непостижимият е без форма. Той е “нищо”. Но това “нищо” съдържа всичко в себе си.

Ограничава се без да се ограничи. Смалява се, без да се смали.

Създава, но никога не се изтощава.

Проявява се във всичко, но сам Той не е проявеното.

Крепи всичко – и отвътре и отвън, но сам Той не взима участие в нищо. Уподобяваме го на Светлина, на Разум – Логос, но сам по себе си Той не е нито светлина, нито разум.

Светлина, Разум – това са Негови прояви.

Бог не присъства по един материален начин в света. [172; 44]

Ние можем да познаем Бога, но да го разберем, няма защо. Бога по форма не можем да разберем. ... Той няма форма, няма тяло, а е един чист, свят Дух – чиста, абсолютна светлина. Той е основа на всяко нещо. [120; 6 – 7]

Хората искат да дадат някаква форма на Бога, но питам: каква форма може да се даде на светлината? Светлината сама създава формите. По какъв начин светлината създава формите? Щом срещне някакво препятствие, тя създава вече някаква форма. [42; 52]

Ала когато Великият Непознат ни се изяви, Той ни се изявява като Светлина без сенки, Живот без прекъсване, Любов без промени, Знание без погрешки, Свобода без ограничения. [172; 45]

Бог не е нито в главата, нито в сърцето, нито на небето, нито на земята. Бог е навсякъде. [1, 279]

Бог е над всичко, над видимата и невидимата природа. Съществата са подчинени на строгите закони на природата. Човек е неделима частица от Бога. Бог е Любов и Знание и всичко, цялото пространство е изгълнено с Него. [93; 20]

Човек може да служи на Господа и при най-лошите условия, да Го вижда навсякъде, защото всичко е Бог. Вселената е форма на Господа. Човек, който служи на Бога е всецяло ангажиран с мисли и дела за Бога.

Бог е Дух и материя, в Него “живеем и се движим”. [93; 20]

Търсим ли Бога някъде, никога не можем да Го намерим. Писанието казва: “В Бога живеем, съществуваме и се движим”. Накъде ще търси рибата водата? Накъде ще търсят очите светлината? Светлината е навсякъде. [36; 13]

Има Един, който се проявява като Любов, като Мъдрост и като Истина.

И цялата жива Природа говори за този Единия, Великия.

Наричат Го Бог, Господ, Отец.

Той изгълва всичко, изгълва цялото битие, всички светове, всички слънчеви системи и все пак остава непроявен. И в цялата вечност Той не може напълно да се прояви. В нея няма всички форми, чрез които Той би могъл напълно да се прояви. [172; 44]

Ако сте убедени, че Бог е навсякъде, търсете Го във всички прояви на живота, малки и големи, видими и невидими. [9; 77]

Бог прониква навсякъде? – Това е материалистически израз. За да проникне някъде, трябва да има друга реалност вън от Бога. Всъщност, вън от Бога никаква реалност не съществува. [1, 260]

Няма нещо в света, зад което да не е Бог. Всичко, което е в нас и извън нас, всичко, което ни заобикаля, представя фон, зад който се крие Бог като велик художник. Той иска да ни изпита, да провери как ние разбираме нещата. [88; 118]

Цялата Вселена не е друго, освен Бог, Който се проявява. Тя представлява развитието на Бога. [142; 190]

Във всяко най-малко и най-голямо същество вие трябва да виждате Божественото проявление. Във всичко и навсякъде трябва да виждате Божественото съзнание, което ви обгръща. [92; 79]

Някой идва и ми казва, че досега не е видял Господа. Питам: Във вашия баща не видяхте ли Господа? Във вашата майка не видяхте ли Господа? Във вашия брат, сестра, слуга не видяхте ли Господа? В едно дърво, в едно цвете, в една река, във въздуха, навсякъде Го виждам. – Най-различно се проявява Той. [76]

Едно от качествата на Бога е, че след като се занимава с велики работи – със създаването на слънца и вселени, той има грижата и за мравката. Като види, че една мравка се дави, Той веднага ѝ се притича на помощ. Божието око, Божието съзнание е будно за всичко, което става във вселената. Той всичко вижда и всяко нещо туря на мястото му. Ако човек не може да прояви тези качества в малкия свят, в който живее, какво остава за проявите му в големия. [48; 258 – 259]

Едно трябва да знаете: вие ще срещнете много учители, но за вас е важно кой е истинския Учител. Много учители има в света, но един е Великият Учител. Много майки има в света, но една е Великата Майка. Много бащи има в света, но един е Великият Баща. Всеки може да бъде учител в света, но той не трябва да заеме местото на Великия Учител, местото на Бога. [76]

Време – пространство

Бог не е нито на слънцето, нито на звездите. Той е извън времето и пространството, извън този свят. Докато живеете във времето и пространството, нещата постоянно се изменят. Щом излезете от този свят, нещата само се осмислят. Поне за момент всеки човек е могъл да влезе в света вън от времето и пространството, да изпита неговата красота. Тя не е външна красота, вследствие на което не се поддава на описание. ... Ние наричаме този свят “свят на чистата мисъл” или неприявен свят. Физическият свят пък представя проявения свят. За да мине от проявения в неприявения свят, човек трябва да бъде смел, без никакъв страх. [63; 92]

Дойдете ли до Бога, всякаква философия пада. Защо? – Защото там всичко се схваща моментално: и поезия, и музика, и наука, и изкуство, и религия изведнъж стават ясни. В човешката философия нещата се извършват във време и пространство, затова човек има нужда да доказва, за разсъждава, да съпоставя. В Божественото всички неща се извършват извън времето и пространството. Следователно, те са ясни, разбрани, не се нуждаят от никакви доказателства, от никакви разсъждения върху тях. [126; 211]

Монада

Когато клетките изгубят вяра в първичната монада, те постепенно отслабват. Това значи, че те се отделят от първичния организъм. [132; 11 – 12]

Живот за Цялото

Бог е Великото безгранично Цяло, в Когото е потопено всичко съществуващо. Природата е външен израз на тази Велика реалност, а човекът е външен израз на Природата. А сега хората отричат съществуването на Бога и искат да подчинят Природата, която считат неразумна. С тези си възгледи за Бога и Природата, човечеството в своята целокупност е създавало най-ужасните престъпления, които историята отбелязва в Битието. [7; 124 – 125]

Съвременните хора мислят, че могат да заповядват в света. Преди всичко този свят е създаден от Бога, а не от тях. Те нямат право да заповядват в чуждо царство. Те трябва да се подчинят на това, което Бог е създал. [11; 257]

Идеята за Бога, която е идея за общочовешкото благоденствие и прогрес, трябва да стане плът и кръв и тогава да мислите, да чувствате и да постъпвате като Бога. Само така ще бъдете носители и творци на една нова култура, в която ще царуват разумността и свободата по целия свят. Личният интерес да се издигне до общочовешки интерес.

[61; 100]

Никой не живее само за себе си. Освен за себе си човек живее и за Цялото. Тая идея трябва да проникне в умовете на всички хора, да стане естествена. [61]

В Божиите работи човек не се интересува лично, а в човешките е намесена личността.

[78; 11]

Извор

Само Бог е абсолютно щедър, защото Той е неизчерпаем извор. [88; 220]

Човек трябва да уповава на благата, които е придобил от Бога, а не на човешките блага. [106; 45]

Аз употребявам думата “Бог” в съвсем друг смисъл. Аз говоря за един Господ, за когото никога не сте слушали. ... Каквото имате, всичко Нему дължите. Вие за Него не сте мислили и никъде Го няма в света.

Аз говоря за този Господ, Когото всякога ще намерите навсякъде. И мъртви и живи, и ангели, и човеци, и растения, и животни – всички в света черпят сила от Него. Еднакво дишаме въздух. Еднакво възприемаме светлината, еднакво сме свободни, еднакво сме богати в Него. [74; 317]

Първият извор е Бог. Той е единственият, от който като пият хората, възкръсват. Онзи, който се е учил от Бога и отива да се учи от хората, той се опетнява вече. Наученият от Бога няма защо да се учи от хората. С хората той може само да се разговаря по един разумен начин, може да им покаже любовта си. [51; 15 – 16]

Казваш: Еди кой си ме мрази. – Всъщност, омразата не съществува. Казваш: Бог ме наказва. – Бог никога не наказва. Той е благ и винаги възнагражда човека, каквото и да прави. Като грешни, човек без да иска изменя отношението си към Бога. Това нарича той наказание. Бог при всички условия дава нещо на човека. Обаче той не разбира законите и се мъчи. Каквото и да получи от Бога, все го боли нещо, измъчва се. Значи грехът го мъчи и наказва, не Бог. [106; 13]

... богатият и бедният, ученият и простият, колкото и да са недоволни от живота си, всеки мисли за себе си, че като него друг няма в света. Това е криво разбиране. Така може да мисли само онзи, който има предвид великия принцип на живота, с който е свързан. Наистина, няма подобен на великия принцип на живота, от когото излиза всичко живо. От този принцип са произлезли и растенията и животните, и хората. [49; 175 – 176]

Бог е в цветята, в растенията, в дърветата, във водата, във въздуха, в светлината. Той не е в тяхната форма, но в техния живот. Защото самите вода, въздух, светлина са едно, а живота в тях е друго нещо. Всеки един човек, живота който той носи, трябва да ни интересува, защото Бог живее в него. И когато срещнете един нормален, здрав човек, в когото животът блика като извор, усещате една приятност в сърцето си; той е късметлия и като дойде в дома ви, носи благословение. [8; 52]

Бог – Господ

Моят възглед е, че Бог съществува във вид на два принципа. Всички души съществуват в Него и притежават известно съзнание, и тези души са, които заставят Бога да твори света. [155]

“Майка” и “баща” е само Онзи, Който е дал първоначалния подтик, отдето сме произлезли. Този, от който сме взели всичките тези стремежи, дарби и способности, Той е бащата, Той е майката всъщност. [24; 182]

Господ – това е първото същество, което излиза от Бога, от безпределния, незначния Бог. То е първото същество, което е създало света. [31; 133]

Под думата “Господ” се разбира най-възвишеното, най-благородното начало, което твори. Този принцип е мек и пластичен, но с това той не е ограничен и е безсмъртен – в този принцип, втория, не съществува смърт. В първия принцип съществува смърт и то само затова, защото силният със силата, която има в себе си, сам се разрушава. [146; 38]

И помнете, че всякога нашето съмнение огорчава Господа, Който е нежен, твърде деликатен. [30; 146]

Господ се проявява в мекотата, която осмисля нещата, а Бог – в силата. Когато говорим за външния свят, разбираме Бога, а когато говорим за вътрешния свят, разбираме Господа, който украсява нещата. [132; 70]

Няма друг като Господа. Там, дето е Той, всичко върви напред. И няма невъзможни неща. [30; 267]

Дух - Душа

Духът, това е проявеният Бог, който ни се представя в своята пълнота. Проявата на Духа, това е нашата душа. Следователно, душата ще ни говори за Духа, а Духът - за Бога. Душата ще говори на сърцата и умовете ни. Това е цяла наука! ... Когато човек отвори душата си за Истината, той ще може да я възприеме или чрез ума или чрез сърцето си. [66; 130]

Царство Божие

Ще си кажеш определено и категорично: Ще вляза в Царството Божие. Веднага ще скъсаш връзките си със света, ще заключиш куклите си в сандъка, наследство на по-малките и няма да мислиш вече за тях. Пред тебе се открива нов, красив свят. [122; 177]

Слънцето е емблема. То символизира Бога на физическия свят. То представя Великия принцип, който дава живот. Слънцето означава любовта на човека към Бога. Луната представя самия човек, а звездите - любовта на човека към ближните. Слънцето е Бог, Луната - човекът, звездите - неговите близни. Следователно, за да познаете звездите, трябва да мислите за луната; за да познаете Луната, трябва да мислите за Слънцето. Значи Слънцето трябва да се скрие, за да се види Луната. И Луната трябва да се скрие, за да се видят звездите. Този закон съществува и в обществения живот. И тъй, ако искате да познаете себе си, вашето слънце трябва да бъде на противоположната страна на съзнанието ви, да хвърля светлината си върху него. Ако искате да познаете ближния си, съзнанието ви пък трябва да бъде на противоположната страна. При това положение само живота има смисъл. [48; 40 - 41]

Де е Бог? - На този въпрос не може да се отговори. Това е все едно да питаш де е Слънцето. Не питай де е Слънцето, но изложи гърба си на слънчевата топлина и светлина и ще разбереш де е то и какво представя. Слънцето, което дава светлина и топлина, е пътят който води към Бога - любовта. Той повдига хората, обединява ги и възкресява. Вън от Него никакъв Бог не съществува. [39; с. 105]

Най-хубавото, красиво и чисто място в човешката душа се пада на Бога. Той е слънцето на човешкия живот. Той огрява и най-забутаните ъгли на неговото естество и го прави бодър, силен и красив. - Къде е Бог? - Ако обичате Бога, вие ще знаете къде е Той. Любовта открива всички неща. Дали Бог е на земята или на небето, вие ще Го намерите по пътя на любовта. Казвам: Дето е Бог, там е изток. Противоположната страна на изток и запад, т.е. човешкото. Значи Бог е на изток и отпред, а човек - на запад и отзад; злото - отляво, доброто - отдясно. Това са четирите посоки на съзнанието, които определят движението на човека. [174; 106]

Среда

Бог е една среда за мене, която ме обгръща и обгражда отвън и отвътре. Извън Бога аз не зная светът какъв е. И вътрешния свят мога да зная дотолкова, доколкото познавам Бога. Знанието и мъдростта в света идват от Него. [139; 348]

Основа

Единственото нещо, в което човек никога не се е лъгал и на което всякога разчита, това е Бог, основата на неговия живот. Само той е в състояние да разпръсне мрака около него. В каквото затруднение да се намерите, кажете си: Има един, в когото никога не се съмнявам. При най-трудните задачи на живота ви, Бог е около вас и ви нашепва как да постъпите, за да решите правилно задачата си. В това време ще срещнете някой ваш близен, който ще ви каже: Не се смущавай, всичко ще се нареди. Тези думи са Божествени. Те са Слова, излезли от устата на Бога. Това значи да бъде човек проводник на Божественото. Срещнете ли такъв човек, скръбта ви ще се превърне на радост. [113; 122]

Лице

Ако зърнете лицето на Бога само за миг, нещастията ви ще се стопят като лед. [86; 13]

Идея, идеал

Дойдете ли до идеите, стремете се да стигнете най-високото място, защото там водата е най-чиста. Идеите слизат от най-високото място в света. Кое е това място? – Дето Бог живее. На никое живо същество кракът не е стъпил на това високо място. В този смисъл Бог не е нищо друго, освен най-високия идеал, към който човек се стреми. [10; 130]

... човечеството представлява тялото на Бога. Бог представлява главата, главната идея, наместена върху тялото. [68; 3]

Христос казва: “Да се не смуцава сърцето ви”. Кога не се смуцава човешкото сърце? – Когато има само една мярка в живота си; когато има само една идея в ума си; когато служи само на Бога. Тури ли две мерки в живота си, внесе ли две идеи в ума си, служи ли на много богове, човек е изменил посоката на живота си и сам се излага на смущения и страдания. [10; 121]

Единственото абсолютно същество, което е над всичко, това е Бог. То е възвишеното, трайното, дълбокото в човека, което действа в него като непреривен акт. [74; 148]

Бог е онова истинско в живота, отдето произгичат всички блага, великото, за което трепти живота ти, всичко онова, заради което ти искаш да се изявиш. Само Той е, Който може да ти даде и да те изяви. Единственото Същество. И ние не Го знаем кой е. [74; 192]

Реалност

... има стремежи, които нищо не е в състояние да ги обезличи. ... В живота реално е само това, което никога не се изменя, каквито промени и да стават в света. Реалното никога не може да се измени, то винаги остава едно и също. Аз като елемент никога не мога да изчезна от него. Никой не може да ме лиши от този елемент. Като елемент аз винаги ще имам дял в реалното. [74; 17]

Каквото е отношението между светлината и сянката, такова е отношението между радостта и скръбта. ... радостта и скръбта в живота са временни, преходни реалности. Обаче има реалности, които са вечни, абсолютни. [41; 62, 63]

Всеки човек, макар и несъзнателно, живее за туй, което е безсмъртно, като зад преходните форми той търси винаги безсмъртното и вечното. Може да се обича в света само това, което не умира, само то е реално. Реално е това, което не губи своята вътрешна връзка. Реалността не зависи от нашето вярване или невярване в нея. Тя си е. Реалността се отличава, че може да я опитме и че тя е абсолютно разумна сама по себе си. [2, 27]

За човека е така, от нищо не може да излезе нещо, но не и за Бога. Той създаде света от нищо, т.е. от нулата, от яйцето. Всяко нещо, което при всички условия остава неизменно, наричаме нищо. Нещо е това, което постоянно се изменя. Значи светът е създаден от излишъка на неизменния свят. [41; 184 – 185]

Най-разумното в света, това е Бог. Това съвременната наука нарича “постулат”, т.е. това, което всякога и във всички времена остава неизменяемо, това е Бог. Той е последователен, хармоничен във всички свои постъпки. Той прави добро, без да има нужда от доброто. Проявява своята разумност, без да има нужда от тази разумност. Хората Го славят, без да има нужда от тази слава. Всичко това, което той проявява, прави го все заради нашето благо. В Неговото битие седи благото на всички малки и големи същества, за да се радват на всичко това, което Бог има. [119; 19]

Любов

Любовта е проява на онова начало, което хората не познават. Без любовта Бог остава незнаен. [11; 156]

Любовта е път, който води човека от физическия живот в Божествения. Без любов никой не може да пристъпи към Бога. [11; 150]

Какво значи да отправите човека към Бога? Това значи да го изпратите при любовта, тя да го научи как да живее. [11; 149 – 150]

Да влезем в Бога, да живеем с Него и с Него да работим, това е Любовта. Ти не можеш да любиш, ако Бог не е с тебе. Ангелите любят, защото са с Бога. [76]

За да можете да попитате що е Бог, вие трябва да сте учили не една, а много вечности. И след като сте свършили всичките си науки на небето и на земята, само тогава ще имате право да зададете този въпрос. И знаете ли що ще ви отговорят? Ясно и просто: “Бог е любов, която трябва да опитате вътре в себе си.” [172; 50]

Любовта е свободен акт на духа. Да се обичаме по свобода, това е великата любов. ... Коренът на свободата е истина. Коренът на истината е Бог. Това са велики математически задачи, в които се крият тайните на разумната природа. Който се домогне до тия тайни, той забравя своя детински живот. Велика хармония се крие в тях. [57; 108]

Младият се ръководи от любовта. Той живее в градината на любовта, напичена с безброй сладки плодове. Като е млад, човек изучава любовта. [11; 290]

Бог е туй, което стимулира правилното движение у вас. Движението аз тълкувам или превеждам с думата любов, защото само любовта образува движение. Мома или момък, като се влюбят един в друг, движат се един към друг. Хората, като се влюбят в някое учение, обикват всички. [146; 150]

Кажи: “Господи, макар да не Те познавам, искам да Те обичам по моему. Аз не зная как. Искам да Те обичам!” Това е най-хубавото, което можеш да направиш. [24; 262]

В Божествената Любов има възлизане. Само тя е в състояние да подмлади и възкреси човека. [40; 144]

Бог е едновременно в светлината и в тъмнината, в радостите и в скърбите, в любовта и в омразата. Той присъства във всички прояви на живота. Омразата е временна, а любовта – вечна. Омразата се превръща на любов, затова Христос казва: “Горчивата чаша след време ще се превърне на велико благо, затова аз трябва да я изпия”. Ако последователите на Христа и Неговите ученици прилагали любовта, светът щеше да бъде изправен. Те внесоха омразата в света, която след време ще се превърне на любов. Тогава всички учени, философи и писатели ще започнат да пишат в нов дух, в духа на новата любов.

[39; 28]

За мене има Господ – Той е обичта, която аз виждам навсякъде и която много добре разбирам. Не само аз, но всеки, който служи на Господа, ежедневно Го вижда и се разговаря с Него. Този Господ живее у вас. Няма човек, у когото да не живее Господ. Вие за мене не бива да казвате нищо лошо, нито аз за вас, защото у мене и у вас живее Господ, против Когото не може да се говори лошо. Ако у вас нямаше тази обич, аз не бих дошъл да ви говоря. Туй, дете сте дошли да ме слушате, показва, че Господ е дошъл с вас. [110; 142]

Сега аз проповядвам за положителните сили на Бога. Казвам: Идете при Бога и любете без страх от омразата и завистта. [39; 13]

Желая на всички Бог да ви привлече към себе си и Христос да ви покаже пътя на Любовта. Тогава вие ще влезете в шестата раса, ще се повдигнете, ще придобиете диамантена воля. Ще станете мили като светлината, нежни като водата, чисти като кристал, ще славите Бога на Любовта и ще носите радост навсякъде. [122; 130]

Бог иде в света! С грамадна сила ще бъде разгърсена земята. Умовете и сърцата на хората ще се обърнат към Бога, ще се изменят възгледите им. Иде великата Любов! Тя ще организира сърцата на всички хора. Ще си отдъхнат хора и животни и ще кажат: Благодарим, че Бог царува на земята! Тогава ще се чуе новият химн, който някога Йоан е чул. На земята ще се пее песента на необятната Божия Любов. Когато хората се срещат ще си казват: Божията Любов, Божията Мъдрост, Божията Истина царуват на земята.

Бог царува на земята! Това значи да живеят всички хора по братски. [108; 275]

Любов, Мъдрост, Истина

“Идете и ги научете!” – казва Христос. На какво? – Че Бог е Бог на Любовта. Идете и ги научете, че Бог е Бог на Мъдростта. Идете и ги научете, че Бог е Бог на Истината. Идете и ги научете, че този Бог обича милосърдието, обича кротостта, обича въздържанието, обича всичко онова, което е възвишено и благородно, обича всеки подтик, колкото и да е малък. [51; 22 – 23]

Божествен свят

В Божествения свят и малките и големите неща са еднакво ценни. [107; 15]

Не мажеш да мислиш свободно, ако не влезеш в Божествения свят. [107; 10]

Истинската печалба на човека седи в това да премине той от човешкия в Божествения свят. Това е възможно само тогава, когато човек е придобил знания, с които да се ползва в Божествения свят [14; 73]

Щом се отправите към Божествения свят, трябва да се откажете от земните желания. Човек може да живее на земята, но да има възвишени желания и стремежи. Само по този начин той ще има резултатите от Божествения свят [34; 88]

Ти и сега си в оня свят, но той не е в тебе. Всички хора живеят в Божествения свят, но не са докоснали Божествения свят в себе си. [23; 10]

Всяка мисъл, всяко чувство, с което днес разполагате, принадлежи на възвишените същества, които живеят в Божествения свят. [112; 269]

Който може да се свърже с Божествения свят, той ще се ползва от здравословните енергии в природата, които повдигат и подмладяват човека. За да възприема тези енергии, човек трябва да е развил моралните си чувства. [48; 87]

Влезете ли в Божествения свят, вие непременно трябва да вземете известна посока. Там не се позволява никаква почивка. Там всички същества работят. Който се опита да седи без работа и да почива, той неусетно ще излезе от този свят. [48; 307]

Когато човек разбере вътрешната страна на физическия живот и вътрешната страна на духовния живот, той влиза вече в Божествения свят – в закона на единството. [10; 74]

Същина

Като мислите за Бога, вие трябва да си Го представяте като велика и всеобемаща същина, която обгръща и прониква целия свят с всички свои създания. [62; 79]

Онзи, който създава всичко и прониква навсякъде, който съхранява и държи всичко в равновесие, е Бог. [143; 137]

Есенция

Нашата реалност съществува в реалността на Бога, понеже Бог е нещо повече от реалност. Значи има нещо повече от реалност. Има една дума, с която тази реалност може да се обозначи. Някои метафизици казват, че Бог е едно несубстанциално Същество. Той е Същество извън всякаква субстанция. Той е без субстанция. Субстанцията подразбира нещо, от което светът е създаден и се създава. Частицата “суб” значи “под” – това, от което се образуват нещата, което работи. Думата “есенция” подразбира сила, която произвежда нещата. Мнозина смесват думата “есенция” със “субстанция”. Това са две различни производни думи. Ние употребяваме думите “сила” и “материя”. Качеството на материята и качеството на силата са две различни понятия.

Енергия

Енергията, която идва отгоре и спира в нашия мозък, за да се прояви, ние наричаме Бог. Тази енергия не произтича от нашия мозък. [93; 42]

Четири качества

Всички хора искат да имат конкретна идея за Бога. Свободата, силата, светлината и доброто, които човек има, те са нищо друго, освен пътища за придобиване на Божественото. Какво по-

конкретно разбиране можете да искате от това? Това са четири сили в човека, чрез които Великият се проявява. Те са творчески принципи. Чрез тях светът е създаден. Човек има простор в движенията си, докато е свободен. Той може да извърши нещо, докато е силен. Той може да прониква в нещата, докато има светлина в ума си. Той може да задържи нещата в себе си, докато е добър. [87; 196]

Материална изява

Това, което ние познаваме като материален свят, е кристализация на духовните сили на Бога, проявени чрез разумните същества. Затова зад всяка материална форма или елемент стои една духовна сила, която ние можем да използваме, ако разберем законите на нейното проявление. А всяка форма със свойствените ѝ характеристики ни показва характера на силите, които стоят в нея. [6]

Целият физически свят е едно изявление на Бога. Следователно, като познаем физическия свят, ще познаем и Бога. [2; 193]

Допирна точка

Не разрешавайте какво нещо е Бог в неговото обширно проявление. Старайте се да разберете Бога за даден момент само в една допирна точка, в която Той ви докосва. Ако във всеки момент на вашия живот може да намерите и да разрешите тази точка, в която се допирате до Бога, както и до всички други същества, защото едновременно с развитието си всяка душа ще дойде в съприкосновение с цялото битие, вие сте намерили вашето благо. Намерите ли вашето благо, вие ще разбогатеете, а колкото сте по-богати, повече се изисква от вас.

Правилни прояви

Бог се изявява на човека чрез всички правилни прояви. Като яде човек с благодарност, като диша правилно, Бог му се изявява. [54; 38]

Присъствие

Присъствието на Бога е онова великото, мощното в света, което събужда човешкия ум и човешкото сърце. От това човек става мощен и в него се раждат нови идеи. И ние сега сме в тази епоха, когато Бог присъства в света.

Бог, Разумното Начало живее в света. То е навсякъде – в камъните, в растенията, в животните и в хората. То живее във видимия свят толкова, колкото и в невидимия. Работата е там, че човек не разбира видимия свят. Достатъчно е да погледнете през очите на любовта, за да видите красотата навсякъде.

Ако някой от вас само за момент би почувствал Божието присъствие, тъй както го разбирам аз, тъй както съм го опитвал, с едно мръдване на ръката си той би могъл да усмири разярена тълпа, която върши престъпление – всичко ще замлъкне и ще утихне. Ако в този момент се намирате пред една сто хилядна армия, всички топове ще млъкнат. Такова велико нещо е Божието присъствие. [73; 74]

Хората мислят, че Господ е безтелесен, невидим, но аз оспорвам това. Единственото видимо същество в света, това е само Бог. Единственото нещо, което чувстваме, това е Бог. Единственото нещо, което ни причинява най-хубаво разположение на духа; това което ни дава сила; което ни освежава, повдига, то е Неговото присъствие, присъствието на Бога. Когато прави добро някому, Той се скрива. Вие виждате, че Иван или Стоян ви прави едно добро и като казвате, че Иван ви направи тази услуга, на Бога става приятно. Така Той се крие зад тези, които напътва да правят добро. [57; 190]

Човек не е сам.

Ние отдаваме сега всички наши страдания на Бога. Не, Бог трябва да употреби всичкото свое усилие, за да ни освобождава от хилядите страдания, които ежеминутно ни заграждат.

Присъствието на Бога е онова Великото, Мощното в света, което събужда човешкия ум и човешкото сърце. Човек става мощен и в него се раждат нови идеи. Ние сме сега в тази епоха!

Потенциал

Приятелството между двама души е силно, когато между тях има един потенциал. Той е връзката между тях. Ако не оценявате оня, който отвътре ви подкрепя, нищо не можете да постигнете. Изобщо потенциалите, непроявените неща са мощното в живота.

Причина

Вие вярвате в щастието като следствие, а в причината на нещата, т.е. в Бога не вярвате. [57; 15]

Учител - ученик

И най-после, всеки трябва да съзнае, че по-добър ученик и същевременно по-добър Учител от Бога няма. [77; 26]

Отваряне

Топлината, светлината и силата, това е Бог, Който търсите. Той живее във вашите умове, сърца и души. Като знаете това, гледайте с благоговение на душата си като жилище на Бога, на ума си – като свещен олтар и на сърцето си – като на свещена стаичка. Отвори широко сърцето си, да влезе Божествената топлина в него, да изпиташ Божествената радост и веселие. Отвори ума си широко, да влезе Божествената светлина в него, за да изправиш пътя си. Отвори душата си, да влезе Божествената сила в нея, за да те направи смел и решителен. [112; 203]

Отворете очите си към Бога! Ще знаете, че няма същество по-умно, по-добро, по-чувствително, по-отзивчиво от Бога. Никакви ангели, серафими, херувими не могат да се сравнят с Бога. Някой казва: “Че този Господ с мен ли ще се занимава?” Вие причинявате страдание на Бога, като нямате вяра в него. Философите казват: “Нима Господ ще се занимава с теб, ти си един нищожен пигмей!” Знайте, че Господ се занимава и с най-малките същества в океана, дори тях чува, та вас ли няма да чуе! А вие, хората на двадесети век държите очите си затворени и се лишавате от Божествената Светлина. Ако ние живеем в една изба десетина години, ще има много болести у нас. Аз твърдя това не само за физическото поле, но и за духовния свят, дето причините са едни и същи. Молим се на Бога, но не излизаме от избите си. Първото нещо е да отвориш очите си към Бога! Но ще кажеш “не зная какво е Бог”. Това не е важно. Аз може да не зная какви са елементите на Слънцето, но излагам гърба си на него и се ползвам от лъчите му. А учените хора казват: “Не използвай лъчите му, защото не го знаеш какво е!” Човек, който е тръгнал към Бога, колкото и малко да се е замислял за Него, е спасен, колкото и лош да е като човек. [17; 67 – 68]

Помощ

Искайте помощ от Бога – Той ще ви очисти, измие, излекува и подкрепи. [93; 3]

Бог взима участие във всички положения на нашия живот. Той е първият, който ни се пригича на помощ във всички трудни положения. Той не се явява в някаква величествена форма, но като последен слуга. ... За да ни помогне, Бог си служи с хората и с животните, и с растенията, и с въздуха, и с водата. Всичко е в Негова услуга. [11; 345]

Образ

Какво търси човек в света? Господа. Дали съзнава това или не, това е друг въпрос. Щом Го търсиш, ще се качиш горе, в главата си, ще отвориш радиото си и ще влезеш във връзка с Възвишения Свят. Мислите ли, че ако образът на Бога влезе във вашата душа, няма да произведе великата промяна във вас?

Когато някой търси Любовта, всъщност той търси свещения образ на Бога, той се стреми към Бога. Всички хора търсят този свещен образ. [73; 229]

Красота

Очите ти ще видят Царя в красотата му. [Исая 41; 17]

Само по пътя на Любовта можем да дойдем до съприкосновение с Бога. Няма по-красиво същество от Бога.

Новото е да виждаш Бога в другите и те да виждат Бога в тебе.

Чрез красотата ние идваме до Бога. Всички велики хора на изкуството и почитатели на природата търсят навред красотата, търсят Бога. [139; 147]

Ако виждаш хубавите неща, ти си в Божествения свят и всичко около теб е Божествено. [107; 16]

... всяка красива черта, у когото и да се проявява, това е Бог. [139; 218]

Всичко красиво, възвишено, благородно е Божествено. [63; 57]

Който е видял Бога, той се променя. Онзи, който е видял онази девствена, красива мома, той е замислен, дълбоко замислен.

Вечна красота – това е Бог. Бог е най-красивото същество, което можете да видите!

Усмивка

Само Божественото в човека разрешава живота във всички негови фази. Няма по-хубаво, по-красиво нещо от това да живее човек в Бога! Само тогава той може да разбере какво нещо е Любовта, Мъдростта, Истината, Правдата, Добродетелта, милосърдието, кротостта, въздържанието и т.н. Всеки, който срещне такъв човек, ще му се усмихне. Всички същества, които живеят при Бога и с Него, се усмихват. [78; 30]

Огледало

Когато твоето отношение с Бога е правилно, всички хора постъпват с тебе добре. /91/

Дръжте в ума си мисълта, че Бог е мъдър и справедлив, за да бъдете и вие мъдри и справедливи. Каквато мисъл държите в ума си за Бога, такива можете да бъдете и вие. Щом се усъмните в Бога, вие губите всички блага, всички дарби и способности, дадени ви от Него. Изправете грешките си външно и вътрешно, за да се ползвате от това, което е вложено във вас. [86; 13]

Снизхождение – коригиране

Бог вижда в твоите тайни мисли и желания това, което хората не знаят. Той има снизхождение и прощава. Само ти пошепва и казва: “Не прави това!” Като дойдат ангелите, те са много строги. Духът като дойде те разтърси. Като дойдат светиите, те са още по-строги. Като дойдат гениалните, те са още по-строги. Те ще ти кажат: “Ти няма да правиш престъпление! Разбираш ли!” А пък светията ще каже: “Не те ли е срам!” Ангелът само ще те разтърси и ще те остави. А пък като дойде Господ, като Го видиш ще заспиш. И след като се събудиш ще чуеш един глас и ще кажеш: “Господи, досега не съм живял както трябва, но отсега нататък ще живея както Ти искаш”. И Той ще каже: “Елате, наследете Царството, което е за вас приготвено!” [85; 147]

Щастие

Сега тук току се хванете за някого, мислите, че той ще ви направи щастлив. Никой не може да ви направи щастлив, това да го запомните от мене, освен Бог. [93; 81]

У Бога съществува вечна радост, вечно щастие и блаженство. Затова Той иска да освободи хората от скърбите и страданията и да ги постави при условията, при които Той живее.

Механично, органично, психично

... тази дума “Господ” е много обикновена, тя означава господар, а не това Първично Същество, което е породило живота и света.

Този Бог, за когото хората говорят е измислен от тях и затова прилича на тях. Като не могат да обяснят правилно явленията на живота, те им дават чисто механическо обяснение и по същия начин механизират идеята за Бога. Но за онези, които знаят, в природата съществуват три вида процеси – механически, органически и психически, които взаимно се обуславят в проявите си. Като пример за механическите процеси може да ни послужи работата на бърваря – бърчите, каците, които са образувани от отделни парчета, съединени само с обръчи. Като пример за органическите процеси имаме растенията, а при психическите процеси имаме вече разумните същества – човека. Това са три процеса, които имат три различни резултата. А сега искат да обяснят психическите процеси по механичен начин. [6; 22]

Минало, настояще, бъдеще

Бог е, който пребъдва едновременно в миналото, настоящето и бъдещето. Бъдещето е челото, главата, настоящето е носът, а миналото е всичко това под носа. Цяла история носи човек. Чрез челото си възприемаме Божествената мисъл, чрез нос си възприемаме диханието. Материалът за живота влиза през устата.

Четири елемента

Бог е в светлината, във въздуха, във водата и в храната, чрез които ни носи благата на живота. [35; 14]

Превръщане

Бог управлява света и всичко каквото става, превръща го в добро. [11; 293]

Фактор

Божественото като вечно начало е единственият фактор в света. [107; 52]

Светлина, виделина

Бог е великата реалност. Той е невидим, защото вие сте Го направили такъв. Вие се движите в противоположна посока на Него. Затова е казано: “Бога никой никога не е видял”. Вярно е, без светлина човек не може да види Бога. Бог е истинската светлина, няма какво да виждаме. Видимото не може да се види. Светлината не може да се види. Тя разкрива нещата, прави ги видими, но тя самата не може да се види. Мярката, с която определяме нещата не може да се измерва. [109; 117 – 118]

Някои казват: “Няма Бог”. Или: “Не трябва Бог”.

Може ли без светлина? Растенията могат ли да растат без светлина? Плодовете могат ли да растат без светлина? – Не могат. [139; 296]

Бог идва при нас като светлина. [124; 6]

За Божественото не се говори. Светлината, която огрява дърветата и за нея не се говори. Като вкусите плода, знаете какво нещо е светлината. Човек, на когото Господ е говорил се отличава от другите. Като види болния, туря ръката си върху него и болния оздравява. [84]

Бог е необятна светлина. Ти усещаш една необикновена мека светлина. [124; 19]

Бог е светлина. Той е най-възвишения светъл цвят, който включва всички други цветове, а всички други цветове са видоизменение на Божествената светлина. [92]

Душата схваща Бога като необятна светлина без сенки.

Духовната светлина – виделината е жива и разумна. Тя е хиляди пъти по-реална от този свят. Светлината е само едно бледо нейно отражение. Живата светлина е великият природен деец, който твори формите на човешките мисли, желания и чувства. Тя кара ума да мисли, нея интуицията

схваща непосредствено. Затова никаква умствена дейност или органически процес не може да се извърши без светлина.

Интелигентността и духовната висота на човека зависи от качеството и количеството на светлината, която той възприема и проявява. Човек се познава по светлината на своя живот.

Думата виделина означава знание. Думата светлина означава проявения Бог. Бог се проявява в това, което човек знае, което може да направи, което може да прояви. Бог е същността на нещата. Пътят на праведните е път на зазоряване. [178; 6]

Мислене

Това, което не виждаме в света е Бог, който мисли.

Живот

Животът е велик принцип, съзнателна сила, която нито се ражда, нито умира. Да намериш живота, това значи да си свързан с всички живи същества на земята, с всички риби, птици, млекопитаещи. – Защо? – Защото чрез тях протича животът. Затова Христос казва: “Аз съм пътят, истината и животът”. Ако Бог се проявява и в най-малките същества, кой има право да ги убива? Като казвам, че Бог е във всичко живо, разбирам, че Той се проявява като възможност. Възможностите на Бога са в човека, но не и самият Бог. Той е извън човека, както дървото е извън своята сянка. Сянката е далечно копие на нещата. Тя е скрита в самия човек, както възможностите на Бога са скрити в човешките мисли и чувства.

[57; 57]

Живот – мисъл

Този, който дава живот, който дава мисъл на хората е само Бог. [143; 138]

Бог не е нещо илюзорно, Той е цел, смисъл в живота на хората. Тъй щото, когато се говори за Бога, подразбираме две възможности: придобиване на живот и на знание. Засега дотам са достигнали съвременните хора. [95; 207]

Смисъл

Смисълът на нещата е Божественото. [40; 143]

Съзнаване

Няма същество в света да не съзнава Бога. Можете да казвате, че Бог съществува или не, но в съзнанието си всеки чувства, че има една сила над него, която управлява. [102; 118]

Съединение

Съединяват се не само мъже и жени, но всички хора. С кого се съединяват? С Бога. Каквото е отношението на мъжа към жената и на жената към мъжа, такова е отношението на всички хора като души, към Бога. Някои се присъединяват към една или друга църква и мислят, че с това са разрешили въпроса. Те не знаят, че всяка църква, всяко общество също така са съединени или свързани с Бога. Значи не само отделният индивид, но и всички църкви, общества и народи имат отношение към Бога. [41; 168]

Нови дрехи

Питате: Защо Бог не се прояви в своята пълнота? – Ако Бог би се проявил както искате, вие не бихте издържали на Неговата светлина и топлина, щяхте да се стопите. Ето защо, Бог се изявява различно, на всеки според степента на развитието му. Бог очаква хората да се облекат в своята нова премяна. Ще кажете, че светът, че хората са грешни. Под “грешни” разбирам, че не са облечени както трябва. Бог казва: “Когато хората се приготвят да ме посрещнат, т.е. когато се облекат в чисти и нови дрехи, Аз ще им се изявя и ще им донеса великото благо на живота. Тази е причината, дето

Бог се изявява на едни, а на други не се изявява. Първите са готови да Го посрещнат, а вторите не са готови. [57; 57]

Не бойте се, бъдещето носи велики блага за всички. Старите дрехи ще се заменят с нови. Дребнавото ще се замени с великото и благородното. [30; 275]

Филтър

Бог е филтър за всички хора. След очистването вие трябва да работите.

Ближен

Ближният – това е майката – Божият Дух, който урежда всичко в света, вади хората от лоши положения. По-добър приятел от Бога в света няма. Най-първо Бог, тогава другите приятели. В Него няма нито един дефект. Да обичате Едного, в когото никога да не се съмнявате – всякога да разчитате! Любовта, която във всички свои изявления никога не е отслабнала. На два стола не стойте. Любовта е единна. Навсякъде е една Любовта – каквато е на земята, такава е в Божествения свят. [130; 231]

Туй, което вършите към другите, вършите го и към Бога. [76]

Искате ли да видите Бога, идете между разумните, добрите и любещите хора. [46; 118]

Щом поддържа идеята за съществуването на Бога, във всеки човек трябва да виждаме по една свещена мисъл, по едно свещено чувство и да ги пазим като зеницата на очите си. Няма защо да се запитваме дали даден човек е прав в своите възгледи или не. Достатъчно е да знаем, че всеки човек има в себе си нещо чисто и възвишено, което по никой начин не трябва да бутаме. [103; 52]

Свобода

Има само едно същество в света абсолютно добро в пълния смисъл на думата – това е Бог. Той всякога е благ. В това състояние на благодетел, у Бога няма абсолютно никакво желание да стори и най-малкото зло комуто и да е. И покрай най-малката мушица да мине Господ, Той ще ѝ се усмихне и ще ѝ даде всички условия за живот и развитие.

Бог никого не съди. Той никого не възпира, никого не ограничава.

Бог оставя всички същества абсолютно свободни. Той никога досега не е казал на никое същество във вселената, колкото и малко да е то: “Направи това!” или “Служи ми!” Той му показва пътя, но го оставя свободно, само да направи своя избор – да извърши онова, което счита за добро.

[172; 45 – 46]

Освен Бог няма друга сила, която може да освободи човека от властта на злото. Колкото и да се бият хората, колкото и да воюват, ако Бог не се всели в тях, никаква свобода не могат да имат. Вън от Бога царува насиетието, а в Бога – свободата. [9, 166]

Абсолютното Начало се отличава с пълна свобода и независимост; никой не го движи, никой не го управлява. Абсолютното се идентифицира с идеите на вечността. Затова казваме, че Бог е без начало и без край. [10; 131]

Вие казвате: Нали Бог знае всичко, защо не предотврати някои неща? Той оставя хората свободно да изпитат и радостта и скръбта в живота. Бог гледа еднакво и когато се радваме и когато страдаме. Той гледа на всичко тихо, спокойно, от нищо не се възмущава.

ХРИСТОС

Естество

Живият Христос е изявление на Бога, изявление на Любовта. Няма в космоса навън и в мистичните дълбочини на душата вътре по-пълно изявление на Любовта от онова, което ние олицетворяваме в Христа. Христос със своето идване на земята искаше да даде образ на Божията Любов. Той не можеше да я изкаже с думи. Не само до Христа, но и след Христа нямаше човек с по-

голяма любов от Неговата. Това искаше Христос: да изрази Божията Любов и да я донесе на земята. Христос внесе любовта в света. Христос е дошъл на земята, за да донесе любовта. Той е Любов.

Като казваме Христос, разбираме Същество, което има непреодолима любов към човечеството и иска да му предаде ценното, което има в себе си. Това е целта на Христа.

Както слънчевата енергия не достига направо до нас, но минава през етерното пространство, така и Божията любов дохожда до хората чрез Христа, който се явява като посредник на Любовта. Христос отчасти може да се уподоби на красивия и светъл слънчев образ.

Той е великият вдъхновител на всички откровения през всички времена! Той е невидимият двигател на духовния живот на човечеството. ...

Този Христос иде сега да посети човешките умове и сърца. Той ще срути всички затвори, ще заличи всички лъжливи учения – всичко онова, което разрушава човешкия ум и сърце, което всява смут и безначалие, което скована човешкия живот. Христос ще посети всеки човек. Той е живият Христос, който внася живот, светлина и свобода за всички души, който повдига и събужда у тях любов към всичко. Когато казваме, че Христос иде сега, някои мислят, че Той ще дойде отвън. Христос няма да дойде отвън. Той не ще дойде нито в човешка, нито в каква и да е друга форма. Когато слънчевите лъчи влизат във вашите домове, значи ли това, че самото слънце ви е посетило? Помнете, Христос е проява на Божията Любов. И Той ще дойде като вътрешна светлина в умовете и сърцата на хората. Тази светлина ще привлече всички около Христа като велик център. Отварянето на човешките умове и сърца и приемането на Христа отвътре – това ще бъде второто идване на Христа на земята. Той ще проповядва преди всичко великата наука на Любовта и методите за нейното прилагане. Той ще проповядва пътя на ученичеството, братството и служенето.

Пригответе се да посрещнете Христа! Пригответе се всеки на своето време да посрещне Христа. Облечете се в новите дрехи. За един Христос ще дойде още днес, за други – утре, за трети – след години. Кой когато е готов, тогава ще Го види. Приемете Христа в сърцето си като приятел, а в ума с като Учител. Христос сега работи. [172]

Христос, като казва “Аз дойдох”, с това Той не подразбира идването на един човек, а на една велика идея. [116; 75]

Когато Христос дойде на Земята, Той имаше предвид една велика цел, а именно: Той искаше хората да познаят Бога. /56; с. 36/

Христос беше сърцето на Бога и затова след разпятието на Христос, Бог Го възкреси.
[70; 228]

Според мене, Христос е изпълнителя на Великия Божи Закон на Любовта Божия, в която всички души съставят една цяло. От гледището на тази Любов, светът представя велик организъм, в който Бог живее и работи. [103; 64]

Христос е вратата на Любовта.

Чрез Него се влиза в това Царство.

Той посочи Любовта като път за човешките души. [171; 137]

Има само един Христос – живият Христос, който е изявление на Бога, изявление на Любовта.

Христос – това е Бог, който се разкрива на света.

Като проява на Бога, Христос не може да се отдели от Него, не може да се разглежда вън от Него.

И когато аз говоря за Христа, считам го не като отвлечен принцип, а като реално възплъщение на Любовта.

Любовта, това е най-великата реалност, а не нещо отвлечено. Тя има форма, съдържание и смисъл.

Най-пълнен израз на Любовта е дал на земята Христос. [172; 145]

Старият свят няма да се разруши, но ще се преустрои. Новият свят, това е епохата, която иде в света; в нея ще се прояви Божията Любов.

Изявяването на Синовите на Светлината не е нищо друго, освен проява на Божията Любов. [171; 434]

Христос е пътят към новия живот, към Любовта. [140; 84]

С тази нова енергия, която Христос внесе в света със своето възкресение, показва пътя на туй Божествено изкуство – спасението. И затова именно трябва да изучаваме Евангелието усърдно. [145; 153]

Христос е едно звено, което свързва, примирява всички хора, обединява всички народи, привлича ги към Бога, за да ги направи разумни, да внесе в тях тази велика идея на живота. Тъй щото, Бог да живее навсякъде в света и да бъде все и вся за нас – това е великата задача, която съществува сега в света. [117; 30]

Питам: Ако стопите днес всички хора, ще направите ли един Христос? Може да направите тялото на Христа, но в него няма да има ума Христов, няма да има сърцето Христово. От това гледище, съвременните хора са автомати, съвременните хора са страхливци. На кого слугуват те? [72; 17]

Христос дойде на земята при неблагоприятни условия. До Христа човечеството беше в инволюционен период, а от Христа почна еволюция, възходящия път на човечеството.

Христос не е от човешка еволюция. Той е космическо същество. Христос е светлината, която работи в цялата природа и е във връзка с тези, които ще образуват шестата раса. [154; 21]

Ако ви кажа, че Христос е тук, между вас, какво ще отговорите? Христос е тук, не като физическа личност, а като духовно невидимо същество. Макар и невидим, той Христос е по-реален, отколкото всички вие, които присъствате тук. [39; 277]

Не е син Божи този Адам, когото вие знаете. Христос е бил преди Адама, преди Аврама. Той е, Който се нарича Син на Бога живаго. Христос когато дойде, каза: “Аз съм онзи, който беше преди Адама и Аврама”. Той живял в онази велика епоха, велика култура, когато ангелите са пели в Божествената зора на живота, в златния век на човешкия живот. Когато дойде грехът в света, тогава дойде великият баща – дяволът, който живее сега вътре във вас и затова вие сте чада на дявола. Ако не познаете, че сте в греха си, ще умрете; всякога ще служите на мамона и никога няма да бъдете щастливи. Като казвам “втория Адам”, разбирам Христос. Той е втор по отношение на закона на Любовта, но по изявлението на Бога, той е първото начало. [146; 52, 53]

И в Писанието се прави разлика между първия човек, направен от пръст или от материя и вторият – от дух. За първия човек се казва, че е бил жива душа, за втория, че е бил животворящ дух. В първия човек Бог е вдъхнал жива душа. Това представлява продължителен процес. За втория човек – за Христа – се казва, че бил животворящ дух, т.е. той представлява най-възвишеното у човека – неговата душа. Христос представлява възвишеното съзнание на човека, което, за да се оформи, трябва да има вътрешна опора. Вътрешната опора е духът на човека, който определя неговото безсмъртие. [68; 5]

Когато говорите за Христос, всякога трябва да разбирате първия образ в света, първородният, началото на човешката еволюция, начало на човешкия род. И за Христос се казва, че Той е глава на Църквата. Глава на Христос пък е Бог. [142; 104]

Христос – това значи свършен. Той съдържа цялостта на Божествената светлина. [154; 22]

Антихрист е той, който казва, че от себе си върши нещата. [76]

И бих искал всинца да знаят кой е Христос. Той се нарича “верен и истинен”. [147; 154]

Запитаха ме един ден, каква е разликата между Учител и космическия Учител. Това е все едно да питате, каква е разликата между Христос и Исус. Има известна разлика, но вие трябва да я намерите. [164; 130]

Аз ви говоря за Христос, Който никога не е бил разпъван в света. Той представлява великото в света. Него може да наричат Христос, но Той има друго име, свещено име има Той, което вие трябва да знаете. ... Апостол Павел гонеше този именно разпнатия Христос и си казваше: "Аз зная този Христос". Не, той видя какво нещо беше Христос, видя го като светлина и падна от коня си с лицето на земята. Видя той тази светлина! Светлината не може да се разпъне, светлината не може и да се изгаси. [51; 7]

Аз зная, че онзи посланик на Христа, когото хората разпнаха, дойде да им покаже, че техните сърца са развалени, затова Го разпнаха. Той беше един пробен камък, който показа, че хората още не бяха готови за тази велика Любов. Туй е, което може да ни съживи и да ни покаже, че време е вече да приложим това учение. [51; 17]

Духът се проявява чрез Христа, а Христос представлява цялото човечество. Той е едновременно индивидуално и колективно същество. [41; 291]

Казвам: Христос е Син Божи; Негов Баща е Бог; Неговата Майка е Господ; Неговата сестра и брат е Дух Свети. Той слиза на земята да утеши всички страдащи, като им казва: Не се страхувайте, аз ще ви помогна. [41; 250]

На границата на две епохи е Христос. Идването на Христос означава епохата на еволюцията. Христос е трансформатор на енергии, които идат от Бога към човека. Без Христос човек не може да отиде направо при Бога.

Христос дойде на земята да се справи със злото. Той пое отровата на злото и го смекчи. Затова Христос проля своята кръв. Тя е квасът на живота. Чрез Неговата кръв се инжектираха всички хора, за да придобият новия живот, т.е. да се обновят. ... Който казва, че и без Христа може да се спаси, той не разбира закона. Без Христа не може! Той е Светлина, която огрява всички – и които вярват и които не вярват. [118; 269]

И тогава, физическата страна на Христа, това е цялото човечество, обединено в едно тяло. Всички човешки души, в които Христос живее, обединени в едно – това е физическата страна на Христа.

Всички ангели, събрани в сърцето на Христа, представят духовната му страна.

А всички божества, събрани в ума на Христа, представят божествената му страна.

Това е "космическият" Христос – проявеният Бог в света.

И затова мистикът вижда навсякъде Христа – великият Брат на човечеството, първият образ на човека, Първородния в света – начало на човешкия род, начало на човешката еволюция. Първородният, който е развил и проявил всички божествени добродетели, който е приложил всички божествени закони.

Първородният, който е издържал сполучливо всички изпити и е пожелвал всичко за своите братя.

Планини, полета, извори, реки, морета, с всички природни богатства, които се крият в тях – всичко това е израз на този велик Брат.

Ала това е една дълбока тайна, за чието разбиране се изискват хиляди години усилената работа.

Така трябва да се схваща Христос в Неговата широта. [172; 146 – 147]

Мойсей, в широк смисъл, представя всички духовни водачи на човечеството, всички учени, философи, писатели, поети, художници, музиканти, които подготвят човешките умове за разбирането на Христа.

Защото не е лесно един велик дух като Христа да дойде между човеците. Те трябва да работят усилено в течение на няколко хиляди години, за да дойде Христос между тях. Не се слиза лесно на земята.

Ала със своето слизание на земята Христос откри нова епоха в развитието на човечеството. Той очерта пътя, по който единствено може да възлезе човешката душа към Бога. ...

Излязъл от Божествения свят на Истината и слязъл в материалния свят, Христос свърза човешките души със света на Истината, дето се крият великите цели на всяко битие.

Трябва да има една нишка, която да съедини човешките души, потънали в материята, с Бога. Само Христос е, който може да прекара тази нишка – да съедини човеците с Бога. [172; 148 – 149]

Синът – това е Словото, разумното, божественото, което единствено може да възстанови хармонията в света и връзката на човешките души с Бога.

Христос можа да възстанови тази връзка и упражни влияние върху човечеството като цяло, защото сам Той беше свързан с великото, мощно Цяло.

И когато в Евангелието се говори за слизване на Духа върху Исуса, подразбира се онова съединяване на Исуса с колективния дух на разумния свят, благодарение на което стана възможно осъществяването на една божествена идея на земята.

Защото такъв е законът на земята – за да се свърши Божието дело, трябва един човек на земята да се съедини с едно същество на небето. В случая това същество беше колективният Божи Дух.

От това гледище, Христос е колективен дух. Той съществува като единица, но същевременно е колективен дух. Той е сбор от всички синове Божии, чиито души и сърца бликат от живот и любов.

Всички синове Божии съединени в едно, всички разумни души, които живеят в божествено единение, това е Христос. [172; 151 – 152]

Христос и Неговото учение са едно и също нещо. В мъртвия свят не съществува Христово учение. В живия, в разумния свят под Христа ние разбираме Божественото, идейното, идеалното, което означава единство и множество, което и в своето единство е едно и в своето множество е едно – няма различие в него. Ако едно от тия възвишени същества би слязло на земята, то ще слезе като един слуга, ще свърши работата си, ще се прояви и ще си замина. Голямо смирение има у тези същества! Ако го пратят за изпит във вашия дом за една седмица само, то ще слезе, ще ви стане слуга, ще прояви смирение, ще ви остави своята веселост и след седмица ще изчезне като казва: аз имам работа, трябва да замина. В неговия ум има благородство! Като влезе във вашия дом, ще ви остави мир и радост. Всички ще кажат: много добър е този слуга, дано остане да по-дълго време да ни пошета. [13; 29 – 30]

За живия Христос ви говоря аз, за онзи Христос, който носи в себе си живот, който носи живото знание и светлина, който носи истината и свободата. За онзи Христос, който носи всички методи за изграждане на разумния живот.

Той е великият Христос, който се нарича Глава на Великото Всемирно Братство.
[172; 163]

Дух

Когато материята преобладава, ражда се смъртта. Когато духът преобладава, ражда се вечен живот. [52; 61]

Въздухът, водата, светлината, топлината и студът в Природата са пособия на Великото Училище, в което си поставен. Те са временни пособия. Над тях стои Божественият Дух, който ръководи човека в неговото развитие. [73; 69]

Духът е основата на живота и от него са произлезли всички малки духове, всички малки душици в света. Този Дух индусите наричат Брама, окултистите го наричат Адам Кадмон, евреите го наричат Йехова, но всички тия имена съдържат все една и съща идея. Това се отнася само до степента на разбирането. Духът е великото, възвишеното в живота. Съвременната наука под “Дух” разбира това нещо, което прониква цялото пространство или онази първична материя, която носи в себе си чистия, девствения, неопетнения живот. Ако имате от тази първична материя, от този първичен еликсир на живота само една сто милионна част от милиграма, вие ще направите чудеса с нея. Но за да направите чудеса, вие трябва да разбирате законите на тази първична материя ... [79; 6]

Духът е най-високата проява на Бога. Той разкрива световите, Той носи светлина, Той е създал всичко. Доброто в света се дължи пак на Духа. Под думите “светъл дух” разбираме същество, което

е завършило развитието си още преди хиляди и милиони години. Светлите духове разбират пътя, по който съвременните хора вървят и могат да ги упътват. Благата на физическия свят се дължат пак на светлите духове. Светлината, от която се ползваме не е нищо друго, освен резултат от тяхната интензивна мисъл. Тя се отправя към Слънцето и когато се изпраща на земята, превръща се в светлина и топлина. Какво количество светлина и топлина ще възприеме човек, това зависи от неговия мозък. Ако той държи в главата си отрицателни мисли, вместо да всмуква слънчевата енергия, както земята всмуква водни капки, става отблъскване. Такъв човек е лишен от светлина в мозъка си, поради което няма живот в себе си и интензивност в мислите си. [341; 48, 49]

Писанието казва: “Духът ще ви научи на всичко”. Това е един колективен Дух. Всички трябва да познавате този Дух и да го имате в душата си. Не мислете, че този Дух е съществувал само по времето на Христа. Не, той съществува и сега, ще съществува и за в бъдеще. Духът е изявление на живия Господ. А ние търсим живот, търсим щастие, търсим блаженство, но трябва да знаем, че всички тия неща можем да добием само от Духа. Само Духът е носител на всички тия блага. Той е носител на всички дарби, на всякакви таланти, на всички блага, на всякаква интелигентност и гениалност. И когато Духът дойде, тогава се раждат всички велики музиканти; всички велики писатели, поети, както и всички добри майки и бащи. [79; 29 – 30]

Който възприема светлината и топлината на Духа, той се свързва с Него. С други думи казано: Когато Духът е посетил, той коренно се изменя. Това не значи, че е заминал за другия свят, но той се намира в положението на мома, която среща възлюбения си. Години наред тя е чакала възлюбения си и като го срещне, напуща баща си, майка си, братята и сестрите си и тръгва с него. Преди да срещне възлюбения си, момата се чувства като в окови. Щом срещне възлюбения си, т.е. Духа, тя хвърля оковите и се радва на свободата си. Духът я учи и освобождава от ограниченията. ... Духът знае истината, а душата търси знанието и свободата. Щом го намери, тя от нищо не се стеснява тя се е домогнала до реалността на живота. [41; 54]

Вдълбочете се в себе си, за да приемете Духа, да Го носите навсякъде по света, в семействата, между народите, в цялото човечество. Носите ли Духа в себе си, дето влезете, ще ви приемат с радост. [41; 60]

Когато Духът Господен дойде върху човека, той ще се очисти вътрешно. Красиво е обаче да не чакаме Божествения огън да дойде и тогава да се чистим, но да се очистим преди да е дошъл Той върху нас. Сега от човека се иска приложение. Приложението се състои в това, да знае човек как да запазва благата на Любовта, благата на Мъдростта и благата на Истината. В това отношение той трябва да изучава състоянието на своя ум. [67; 23 – 24]

И Христос, когато дойде на земята, след Него дойде и другия ученик отгоре. Кой беше този ученик? Духът. Той дойде и влезе в Христа. Като дойде този ученик отгоре и двамата започнаха да проповядват. Такъв е законът на земята. Казва се в Писанието: “Ще положи Духа Си върху Него”. [131; 239]

Майка ви иде! Стихът, в който се казва: “Ще изпратя Духа си да ви научи” подразбира именно Божествената Майка, т.е. любовта. Тя е нежна, деликатна, отзивчива. Който не я слуша, остава сам. Тя се отдалечава от него. [171; 242]

За да има благоволение на тази Божествена Майка, Христос беше готов да понесе всички страдания. В окултизма знаят Отца като Майка. Той е Любовта, но не както вие разбирате тази Майка – Любов. Дори и не помисляйте да сравнявате тази Божествена Майка с любовта, която вие познавате. Няма образ, с който да сравним това понятие. Аз я наричам Божествена Майка не в смисъл, че родила Бога. Окултната Школа разбира Божествената Майка като същина на всичко живо в света. [125; 153]

Христос казваше на учениците си: “Ще отида при Отца си и ще ви изпратя Духа си върху вас”. Ако Христос не беше напуснал земята, Духът нямаше да слезе върху хората. Христос даде разположението си на невидимия свят, да слезе Духа на земята и да научи хората какво да правят. След възкресението си Христос казва: “Даде ми се всяка власт на небето и на земята”. Властта на Христос има значение главно за Него, а за нас тя е от значение дотолкова, доколкото сме свързани с Любовта Христова и изпълняваме Волята Божия. [125; 116 – 117]

Без Христовия Дух не можеш да имаш стремеж към възвишеното. Без Христовия Дух не можеш да имаш никакви блага. [86; 89]

Казано е в Писанието: “Когато дойде Духът на Истината, той ще ви научи какво да правите”. Като знаете това, трябва да работите тъй, че да предизвикате да дойде във вас Духът.

Отворете сърцата и умовете си за Него.

Духът постоянно слиза и възлиза, но се спира само при онези, които са отворили сърцата и умовете си за Него. [171; 217]

И тъй, за да получите светлина, свържете се с Бог. За да получите топлина, свържете се с Христа. Той дойде да спаси човечеството. Значи спасението на хората иде от топлината. Казано е в Писанието: “Духът на Истината, т.е. на светлината ще ви освободи. Той ще ви научи какво да правите”. Две неща са нужни на човека: светлина, която ще го свърже с Бога и топлина, която ще го свърже с Христа. Свободен човек е оня, който е свързан с Бога и с Христа, т.е. има светлина и топлина в себе си. [153; 165]

Син

Христос е казал: “Онези, които чуят гласа на Сина човеческого, ще оживеят”. А що значи Сина човеческого? – Синът на Мъдростта и Любовта. Онзи, който е съединил Мъдростта и Любовта, той е оживял. И вие, когато чуете този глас, ще оживеете, ще възкръснете. Туй именно е учил Христос. [110; 123 – 124]

Синът, това е висшият разум, това е Божествената Мъдрост, в която човек трябва да вярва – разумният живот е, в който човек трябва да вярва, да го възприема и да го приложи.

[144; 55]

Думата “Син Човечески” ще заместим с думата “най-възвишеното, най-разумното, Божественото”, което трябва да бъде въздигнато у човека, а не разпнато. То трябва да управлява човека. ...

Значи Бог толкова възлюби света, че им даде разумност, внесе разум в тях, за да ги спаси от всичките им страдания. [43; 144]

Синът е обектът, към който всяка душа се стреми, а Отец е силата, която привлича душите към този обект.

Човек трябва да изучава любовта. Как ще я научи? – Чрез Сина. Значи Синът, т.е. вътрешната интелигентност на човека, трябва да го научи да познава Отца си, за да разбира отношенията си както към себе си, така и към своите ближни.

... трябва да направите един избор. Той е – да повярвате в Сина Божи, да разберете великата сила Божия. Туй е великото! Това е Божествената Мъдрост, изявена в своята целокупност, а тази целокупност, това е, което индусите наричат: “tattvas”. Това е тази енергия, която излиза от Любовта. [144; 61]

Слово – Дело

Мнозина от сегашните християни приличат на евреите. И те чуват, гледат, но не приемат Словото на Христос. – Защо? – Защото се държат за старите човешки разбираня.

[168; 179]

Когато Христос казва да се отречем, Той подразбира да се отречем от обикновения живот, от всички негови преходни форми, от всички негови илюзии и да влезем в новия живот.

За пример, повечето сегашни хора минават за християни, защото вярват в Христос. Така е, те са християни, но Христос не беше християнин. ... Какво знаем за Христа? Знаем, че Христос е проповядвал за Любовта и изпълнявал волята на отца си. Христос никога не е проповядвал християнство. Езичниците създадоха християнството. [50; 87]

Не е било време в историята и живота на космоса, Христос да е забравил някого. Това Го отличава от всички живи същества. Това е Живият, Великият Христос, Който се изявява днес на цялата бяла раса. Той има предвид всички страдащи, угнетени, онеправдани. Проповедниците,

свещениците трябва да приложат Неговото учение и да го приложат. Не направят ли това, те носят отговорност пред цялото човечество. ... От това, което им казвам те ще бъдате по-добре, отколкото са сега. Христос идва на земята и ще царува хиляди години. [39; 277 – 278]

Когато Христос дойде на земята, Той донесе ново и в науката, и в религията, и в изкуствата, което и досега продължава да се разработва, докато дойде един ден всичко да се приложи в целокупния живот. [27; 145]

И тъй, основната религия е учението на Христос за физическото поле и то е религия на красивите форми, на музиката, на съзвучието, на поезията. [159; 26]

Подтикът на Христа постепенно ще прониква в човека и ще поеме ръководството при по-нататъшното развитие на човечеството. Сега ние се намираме още в началото на това.

В бъдеще християнството – но не външното официално християнство, но мистичното, езотерично християнство – ще бъде мирова религия за цялото човечество. Христос ще се постави в центъра на новата култура. [171; 424 – 425]

Блудният син представлява старото човечество, а възкръсналият Христос – представлява новото човечество, което се създава сега. [18; 165]

Това, което Христос е говорил се пази. Един ден Неговите слова ще се възпроизвеждат. В природата нищо не се губи. Не само ще се чуят проповедите Му, но и ще се вижда всичко, което е станало. Христос е говорил много, но много малко е записано в Евангелието.

[154; 22]

Не мислете, че Евангелието е всичко, което Христос е говорил. Сам Йоан казва, че Христос е говорил по три-четири часа. Ако всичко, което е говорил беше напечатано, щеше да се събере в хиляда книги големи като Библията. Защо това знание не е дошло при нас, това е друг въпрос. Обаче то се пази. Всичко онова, което Христос е говорил, то се пази! Тези книги един ден ще се намерят и вие ще ги четете тогава. [94; 31 – 32]

Христос донесе виделината в света, т.е. красивите отношения между хората. Той донесе любовта, но и до днес още хората не я разбират и прилагат. [97; 217]

Христос дойде на земята да заличи миналото на хората и да отвори път към новото, към любовта. [165; 311]

Виното, което Христос направи е новото учение, което прави хората трезви. До това време хората бяха само яли, пили и спали, но щом дойде Христос и донесе новото учение – новото вино – те се събудиха, замислиха и отрезняха. ...

Казвате: Кога ще се оправят светът? – Всичките съвременни християни са в състояние да оправят света. Христос им е дал сила и власт и те могат да направят това. Защо обаче те досега не са оправили света? [70; 139 – 140]

... този живият Христос, който никога не е бил разпъван, казва: “Понеже разпънаха онзи човек, който бях пратил на земята, за да им каже моята заповед, идете вие сега да проповядвате и аз ще бъда с вас до скончанието на века. Всичкия този ред и порядък аз ще го изменя. Ще скончая този век”. Вие днес сте свидетели, ние сега сме пред скончанието на този век. Иде сега новата епоха! Всички хора искат да задържат старата култура. И ако някой се осмели да каже, че иде нещо ново, те са в състояние да го обесят. Новото ще донесе спасението на човечеството. Новото ще донесе онова истинско братство..., което ще даде условия на всеки да се прояви тъй, както трябва. [51; 13]

Христос в нас

Да живеете в Христа и Христос да живее във вас, да носите постоянно Истината. Тогава ще имаме едно общество, свързано с този свят и с онзи свят. [138; 258]

Помнете: Христос е във вас. Не Го търсете отвън. [181; 78]

Христос дойде на земята да създаде здрава, постоянна връзка, от една страна между хората и ангелите, от друга – между хората и Бога.

Христос казва: “Аз съм виделината на света”. Значи като е дошъл на земята, Христос е станал отражение на Божествената светлина. На същото основание казвам, че всеки човек на земята, който ви обича, е проводник или отражение на любовта на някое близко на вас същество от невидимия свят. В тази любов няма никаква сянка, никаква тъмнина. Яви ли се най-малката сянка в любовта, това показва, че някое тъмно същество проявява своето неразположение към вас. ... В истинската любов няма никаква тъмнина, никакво обезсърчаване, никакво обезверяване. Там животът тече непрекъснато. Искате ли да придобиете този живот в себе си, вие трябва да се калите, да издържате на мъчнотии, несгоди, страдания, злини и т.н. Кажете ли ви някой, че обича само един човек, ще знаете, че той е слаб. Той може да носи само един килограм тежест. Силният човек може да носи земята на гърба си. Това значи, че той може да обича всички хора. Да обичаш всички хора, това значи да ги събереш на едно място и от тях да образуваш един човек. В този човек трябва да виждаш красивото лице на Единния. Както слънцето огрява едновременно всички същества, така и човек трябва да обича всички. --Слаб съм, не мога да обичам така. – Слаб си, защото не проявяваш доброто в себе си. Доброто прави човека силен.

Този Христос, Който трябва да възприемем в себе си, ще стане като едно звено между всички ни. Той ще се всели в сърцата ни. И тогава някой казва: да видим Христа! Можете да Го видите. Ще кажете: ние сме много грешни. Нима онези хора, които гледат слънцето са праведни? [51; 27]

За човека не е важно да повтаря Христовите думи, но да има Неговата чистота и святост. [94; 83]

... Онзи, Който е написал всичко в нашите мозъци, Онзи, Който е написал всичко в нашата душа, Той всякога е вътре в нас, Той никога не е идвал на земята, Той никога не се е въплъщавал. Мнозина са идвали на земята, мнозина се въплъщавали и са носили Неговото име, но Онзи Абсолютния, на когото хората не знаят името, никога не е идвал в човешка форма на земята. Той само се е проявявал. И нас сега искат да ни убедят, че Онзи Непостижимият, Който е създал всичко в света, ще се облече в една човешка форма и ще дойде на земята да го хванат хората и да го разпнат. Не, това е несъвместимо с Божествените закони. Писанието казва: “Ще се всели Бог, но няма да се въплъти”.

[51; 22]

В прав смисъл на думата “обличане в ново”, човек не може да се облече в ново, докато не влезе Христос в него. Всъщност Христос, новото, Божественото начало в човека се облича в ново, а не самият човек, облечен в плът. Плътта е старата дреха, Духът – новата. Плътта приготвя новата дреха, но не може да я облече, докато не дойде в нея Духът, Божественото Начало – Христос.

[41; 98]

... когато една душа навлезе под влиянието на отрицателни качества, тя започва да слабее и да губи първоначалната си хубост. Ако искаме да бъдем красиви, ние трябва да търсим нашия идеал, който е Христос. Така трябва да се върнем към нашата изходна точка, да потърсим Христа, който е една колективна личност и съдържа в себе си светлината, озаряваща еднакво всички плодове от Дървото на Живота. [157]

Преди две хиляди години, когато онази тъпа искаше разпъването на Христос, всички вие, които сте сега тук, викахте заедно с нея: Разпни го! Разпни го! Но тъй като от толкова години насам Христос вече ви е докоснал, защото всичко това сте сторили от незнание и понеже съзнанието се е родило във вас, сега ви събуждат, за да изправите грешката на миналото си.

Исус Христос дойде за езичниците, туй е вярно, а семитите не Го приеха. Виделината е във вас, Господ е във вас, вземете мерки, защото не е изключена възможността да Го разпънете. [155]

В най-широк смисъл Христос е онзи принцип в света, който отхранва нещата, който развива техния живот, развива тяхната интелигентност, пази равновесието. И когато ние правим престъпления, с това нарушаваме божественото равновесие, защото се връщаме отново там, откъдето идем.

Как да намерим Христос? Ами че какво представлява онзи тих шепот, който често долавяте? Това е Христос. Той често ви шепне, но вие не го слушате. Когато Христос ви заговори, вие ще

забележите това във вашия нервен възел отдясно на сърцето. Шепотът Му идва отвътре, от вашата душа.

Ние под думата “Христос” разбираме онзи велик Божествен Дух, който е слязъл отгоре, за да покаже разумния живот на човечеството. Този Дух сега не е скрит. С тази материя и сила, които съдържат в себе си, Той е проникнал и обгърнал всички клетки на човешкия организъм. Той действа вътре в нас и приготвя пътя ни. Когато ние сме в тихо, спокойно разположение на духа, тази звезда проговаря вътре в нас. Ние още не разбираме езика на Духа. [25; 33 -34]

Който е видял Христа, той трябва да мълчи. Тогава Христос ще бъде една сила вътре във вас. Ако аз съм една горяща свещ, ще има ли нужда да доказвам, че съм такава? Има ли нужда розата да доказва, че е роза? Няма нужда, миризмата ѝ ще докаже това. Ако ти не вярваш в миризмата ѝ, то по формата ли ще познаеш, че е роза? [17; 174]

Правилното проявяване на ума, сърцето и волята дават израз на душата, а ръководството на душата е Духът, а Духът е проявеният Христос, Самият Христос. Човек е фокус на най-великите работи – в него всичко се пресича. Животът трябва да върви с бързината на Любовта. Любовта е плода на Духа, а разумът е плод на плътта – обяснява последствията. [130; 250]

Колкото по-добре познавате Христа, толкова по-добре ще се осмисли вашият живот. Не е въпрос да се запознаете само с Христа, но с всички същества, свързани с Него. Още 144000 души са свързани с Христа. Те са завършили своето развитие на земята. В този смисъл, Христос е колективно същество. И вие трябва да вземете участие в този хор на възвишени същества. Знаете ли какво значи да се свържете с 144 хиляди същества, които имат един ум, едно сърце и една воля? ... Всичките души се обичат еднакво и трептят в хармония. Един свещен трепет ги обединява. [153; 166]

Хората се страхуват да срещнат Бога. Понеже Бог е светлина, те се боят Той да не ги види такива, каквито са в действителност. Ако сърцата на хората бяха чисти и възвишени, те нямаше да се страхуват да срещнат Бога. Аз бих желал да срещнете Христа и да изпитате не страх в сърцата си, а свещен трепет. [95]

Къде е Христос? – Във всеки добър, справедлив, истинолюбив човек, който е готов да се жертва за благо на своите ближни. Търсете Бога и Христа не вън от себе си и вън от хората, но в сърцата и умовете. Вглеждате се един в други, да видите, че Бог живее във вас. Ще кажете, че злото е взело надмощие в света. Това показва, че е наближило времето за идването на Царството Божие на земята. Щом злото вземе надмощие, всички хора ще започнат да плачат и Бог ще слезе на земята да изсуши сълзите им. Когато злото умъртви хората, Бог ще ги възкреси. [39; 164]

Човек трябва да съзнае, че не е той фактор на своя живот. Той е само изразител на Онзи, Който работи в него. Божият Дух работи в човека и съгражда неговия живот. Затова е казано: “Не огорчавайте Духа, с когото сте свързани”. [12; 100]

Ако искате да проявите Божията Любов, Духът трябва да бъде във вас, да Му дадете място да се прояви. [171; 155]

Да намерите Божественото в себе си, това значи да намерите Христа. Като Го намерите, животът ви ще се осмисли. В който дом влезете, Христос ще донесе мир... Дето има мир и хармония, там е любовта. Бог привлича всички хора при Сина, Който е изявление на Неговата Любов. [109; 278]

Христос ще дойде отвътре. Той е вече вътре във вас. Душата и духът ви трябва да Го познаят. Вашата душа и вашият дух трябва да ви открият кой е Христос. [109; 276]

Едно се изисква от човека: Христос да пребъдва в него. Това значи: Христос да живее в човека и да се проявява като светлина, топлина и сила. [18; 45]

Днес хората очакват Христа втори път да дойде на земята, да оправи света. – Не, по външен път светът не може да се оправи. Христос трябва да дойде вътре във всеки човек. Само по този начин светът ще се оправи. Ако поставите милиони железни стърготини една до друга, те няма да се сплотят, да образуват едно цяло. Поставите ли ги обаче под известна температура, те ще се сплотят ... ще образуват течна маса. В случая огънят представлява известна вътрешна сила, която сплотява железните стърготини ... Следователно, Христос трябва да дойде в сърцата и умовете на

хората като вътрешна сила, която ще ги обедини като едно цяло. Тази вътрешна сила е Любовта, която носи живот за човешките души. Само чрез Любовта хората могат да постигнат единство.

[44; 401]

Обикновено Христос посещава трудещите, страдащите, бедните, болните, изоставените. Изобщо Христовият крак стъпва там, дето човешки крак не може да стъпи. Както слънцето изгрива и залязва, огрява цялата земя и не иска да знае признават ли го хората или не, така и Христос не иска да знае признават ли Го или не. ... Какво е Христос? – Най-великата проява на Бога. – Как ще познаем Христа? – Като познаете Бога. Който познава Бога, познава и Христа. Христос е вътрешна, свещена идея, която се крие в дълбочината на човешката душа. Само Бог може да вложи тази идея в човека. Домогне ли се до нея, човек мълчи, нищо не говори вече нито за Бога, нито за Христа. Той ги носи в себе си. [136, 45]

И тъй, спасението на света ще стане само тогава, когато ние от душа извикаме към Бога: “Аман!” Когато и цялото човечество извика същото, тогава Господ ще чуе и ще спаси света. Няма да кажем: Аман, бактисахме от света. Не, трябва да кажем: “Господи, Ти Който създаде света, спаси ни и ние ще живеем отсега нататък само за Тебе!” И сега, аз няма да кажа, че живият Христос иде отвън, но Неговата светлина прониква навсякъде. ... Всички живи същества, които имат любов в себе си, ще почувстват тази Любов. Тогава ще се създаде един нов организъм, едно ново тяло. Старото ще изчезне, ще мине, а новото ще се трансформира като буба.

Следователно, всички хора ще се трансформират вътрешно, духовно и по мисъл, и по чувство, и по воля. [51; 27 – 28]

Христос – това е силата, която прониква цялата земя и космоса и когато тази струя проникне във всички същества от най-малките до най-големите, тогава ще настъпи спасението. Няма такава сила, която да може да противодейства на силата на Христа.

[82; 127]

Христос ще дойде, Христос е дошъл вече в света. Вие ще питате: ще намерим ли ние Христа? – Ще Го намерите. Когато слънцето изгрива, то изгрива и в Америка и в Англия, навсякъде. Като дойде Христос, навсякъде ще Го виждате и Той ще носи в себе си живот, светлина, знание, Любов, Мъдрост и Истина. При това Христос ще донесе сближение между народите, Той ще ги обедини, ще ги слее в един общ организъм. [58; 21]

Любовта като един велик принцип трябва да се изяви в човешката душа и само тогава можем да се съединим с Христа. Едно се иска от всички хора: да се свържат с Христа. Свържете ли се с Него, Той ще бъде с вас до скончанието на века. Той е врата, която води човека от преходното към непреходното, от видимото към невидимото, от омразата към любовта. Когато почувствате Неговата Любов, земният ви живот ще се осмисли. Тогава умът ви ще просветне, вие ще придобиете светлината на новия живот и ще почнете да разбирате. Само при това положение ще разберете връзката, която съществува между любовта и живота, между мъдростта и светлината и между истината и свободата. Докато хората не станат едно с Христа, т.е. докато не станат по мисли, чувства и дела едно с Него, светът няма да се оправи. [171; 436]

Блажен е онзи, на чието дърво има поне един узрял плод. Като дойде Христос при вас, ще Му представите своя плод. Така Той ще познае, че сте работили градината си с любов, т.е. сте разкопавали и поливали плодните си дръвчета. Казано е: “Блажен е този раб, когото като дойде господарят му го намери да върши, каквото му е заповядал”.

Заповядал му е да бъде носител на Божията Любов и Мъдрост. [171; 251]

Един ден ти ще излезеш от тая форма, ще се издигнеш. ... Друго нещо ли ще бъда? – Друго нещо, по-красиво и по-съзнателно. [153; 5]

Възкресение, безсмъртие

Като се примири с противоречията и предаде Духа Си на Бога, Христос разреши главния въпрос – въпросът за смъртта и възкръсна. Всеки, който следва Христа, ще разреши въпроса за смъртта и ще стане едно с Него. Не следва ли Христа, няма да бъде едно с Него. [125; 222]

Христос е пазил своята вътрешна връзка с Бога, вследствие на което е имал вечен живот. [38; 39]

Под вечен живот Христос разбира истинското познание на Първичната Причина. Любовта – това е вечният живот. Тя е единственият разумен живот. [171; 246]

Христос преди да пострада имаше едно разбиране за Бога. След възкресението имаше друго разбиране. Той отиде да види Онзи, Който Го възкреси. [114; 179]

Идването на Христа на земята е най-важното събитие в живота на човечеството. ... С него е свързана основната идея на човешкия живот – идеята за безсмъртието, идеята за вечния живот. И усилията на цялото човешко съществуване се свеждат към това – да се постигне безсмъртието, да се влезе във вечния живот.

“А вечен живот е, казва Христос, да познаят Тебе, Единаго Истинаго Бога и пратения от Тебе Исуса Христа”. ...

Да познаят Бога – зародишите на Духа, условията, силите и законите, на които се крепи и по които се гради този величествен ред на нещата.

И Христа – разумното начало, което излиза от Единия Бог, носи живот на всички същества, направлява ги и ги съхранява, като ги свързва с първичния център на всичко, което е.

Христос е пътят на онова разумно движение на душите, което ги води към вечния живот в Истината. [172; 149 – 150, 152]

Какво ще стане, когато дойде Христос на земята? – Хората ще възкръснат. Под възкресение разбирам онази епоха в човечеството, когато хората от малък до голям се обикнат. Тогава няма да има глад и сиромашия. Тогава къщите на хората ще бъдат отворени едни за други, а също и кесии им. Тогава всички ще познаят Бога и Бог ще им се изяви. Тогава любовта ще бъде общ закон за всички. И ако днес хората се спъват в живота си, причината за това се крие в отлагането да приложат любовта. [52; 89 – 90]

Който няма любов в себе си е мъртъв. Ако един престъпник се доближи до едно дърво, то изсъхва. Да вярва човек в Бога и да Го люби, това не е обикновена любов. Това е една от задачите на вечния живот. Вечният живот е резултат от Любовта на Бога. Любовта носи вечния живот и победа над смъртта – възкресение.

Човекът на Любовта постепенно влиза в живота на безсмъртието.

Който умира в Любовта, той само се видоизменя, но не умира. Всеки може да възкръсне. Кога? Когато е дал място на любовта в себе си. [171; 209]

Днес Христос възвестява една култура без разпятия, култура на възкресението!

Защото ние видяхме какви са резултатите на съвременната култура, създадена от хора, които разпнаха Христа.

Дошло е време да се положат основите на една нова култура, която ще бъде изградена не от хора, които се кланят на разпнатия Христос, а от човеци-братя, у които живее възкръсналия Христос – Живият Христос на Любовта.

Основата на тази култура ще бъде Любовта. ...

Това е новото, което Христос днес носи на човечеството. Това е Словото на Великото Всемирно Братство, това е, което Учителя говори. [172; 162]

Христос бе сърцето на Бога и затова Той възкръсна. Божието сърце не може да умре. И то се възвърна там, откъдето беше дошло. Ала с цялата тази трагедия, която се разигра на Голгота, то вля нова кръв в изтощените жили на човечеството и даде нов импулс на божественото кръвообръщение на живота. [172; 158]

Христос дойде на земята да покаже на хората начин, по който могат да се освободят от своята карма и да влязат в пътя на дихармата.

Какво представя дихармата? Тя е закон за благоденствие, при който човек живее при благоприятни условия, в пълна хармония. Дихармата подразбира живот на безсмъртие. Тя е живот на любовта, на мъдростта, на истината, на правдата и на свободата. Българите наричат дихармата дарба.

[39; 187]

Когато Христос се роди в твоята душа, ти ще бъдеш полезен както за себе си, така и за околните. Това е възкресение! Това значи пробуждане на човешката душа. Щом Христос оживее в душите на хората – всички ще оживеят, ще станат и ще си подадат ръка като братя. [154; 21]

Бог, за да възлюби света, имало е нещо в този свят. Какво ще възлюби в света? В света са всички ония духове, които са излезли от Него. И изпрати Любовта си, за да може да повярват, т.е. да приложат този принцип, за да имат вечен живот. Туй е Божественото желание – да направи всички безсмъртни, както е Той. Но туй безсмъртие не се дава отвън. Като станеш безсмъртен, Йоан казва: “Трябва да повярваш в Неговия Син”, а Неговия Син е израз на всичката Негова Мъдрост, която е скрита в Него. ... Когато една душа познае тази Мъдрост, тя ще придобие вечния живот като възнаграждение. [144; 56]

Та казвам: туй богатство е скрито в нашите тела. Аз не говоря за човешкото тяло, тъй както вие го разбирате. Аз казвам: вие сте храм на Божия Дух. Има едно тяло у човека, което не умира. То е духовното, гениалното тяло. Ние трябва да подхранваме това тяло именно. Когато ние придобием това тяло, всичкото изкуство, което сега имаме и всичката наука, която сега имаме, ще бъде достояние на човешката душа. Всичкото знание, което сега имаме в света може да се събере в 90 книги, големи като Библията. Като се напечати всичкото това знание върху клетките на човешкия мозък, ще остане място за още 900 такива книги. Тъй щото, всичкото знание откак човек е дошъл на земята и досега се равнява на 90 книги. Оттук се вижда каква възможност има за развитието на всяка душа. [64; 24]

“Денят Господен иде!” Мнозина говорят за свършването на света. Някои даже са ме питали: Как ще се свърши света? Какво ще стане с нас? – Нищо особено няма да стане. Вие ще се преобразите само, ще олекнете, ще тежите един грам и този грам ще съдържа такава мощна сила, че според волята си ще си създадете тяло, каквото искате, тежко или леко, според времето. То ще бъде като зародиш. Тогава Бог ще ви даде всички условия за развитие. Праведните ще бъдат благословени, ще се увеличават и ще се смаяват според желанието си. Това е законът на смирението, през който трябва да минем, да се смирим. Като се говори за смирение, това подразбира човек да се откаже от грандоманията, от лакомството, защото смисълът на живота не е нито в многото, нито в малкото. Човек трябва да има само това, което му е нужно в даден случай. [95; 36]

...ние ще отворим умовете си, ще отворим сърцата си, ще отворим душите си, ще отворим духовете си за великото, за възвишеното. Тогава ще дойде Божественият Дух, който ще донесе свобода на човечеството. Кога ще стане това? – В онзи тържествен ден, когато и най-малките тайни на живота ще се разрешат. Тогава вие ще се наречете хора на великата нова култура, която се готви. В тази култура смърт няма да има, тя ще изчезне. Тогава ние ще бъдем свободни, както са свободни ония наши напреднали братя, наречени ангели, архангели, херувими, серафими. Тия велики братя са произлезли все от човешката раса, но са живели при по-благоприятни условия, които използвали разумно. Вие не използвахте разумно условията, но днес тия велики братя правят усилия да ви покажат пътя, за да добиете тази свобода, която те имат. Щом добиете тази свобода, вие ще я дадете и на ония по-малки ваши братя, които я очакват. [81; 26 – 27]

Всички ще бъдете спасени, а параходът само ще стане жертва. Кой е този параход? Човешкото тяло. ... Тялото трябва да се пожертва за повдигане на човешката душа.

[150; 8]

С кои тела ще възкръснете? Физическите ще останат на земята. Значи с други тела ще възкръснете. Казано е: “Ние няма да умрем, но ще се изменим”. Като се освободите от временната обвивка на тялото, тогава ще проникнете в красотата на духа и на душата, на ума и на сърцето и ще разберете какво представлява човекът. Знаете ли каква светлина и топлина излиза от сърцето на оня, който има любов в себе си? ... Най-приятният и красивият пламък, който човешкото око може да види е пламъкът на любовта. Животът се осмисля само при тоя пламък. [109; 279]

Земята сама по себе си ще се измени и ще влезе в нова фаза. Тя ще се повдигне в по-висока област, а с нея заедно ще се повдигнат и съществата, които я населяват. Ония, които първи се повдигнат, ще възкръснат и ще влязат в новата култура. Ония, които няма да се повдигнат, остават в гробовете си, т.е. в старата култура. [109; 258]

... когато дойде Христос в света, какво ще донесе? Когато слънцето изгрява какво донася? – Светлина и топлина. Какво донася топлината? – Разширение на организма. Когато организмът се разширява, кръвта почва да се движи по-усилено. От друга страна пък светлината осветява човешката мисъл. Когато дойде Христос, този новият Христос в света. Той трябва да носи три неща: живот безграничен – без смърт; светлина без тъмнина; свобода без робство и ограничение. Значи Христос трябва да носи живот, светлина и свобода. Светлината подразбира знание, понеже знанието произтича от светлината. [58; 10 – 11]

С идването на земята, човек се облича в проста, скромна дреха – неговата плът. Един ден, когато завърши земния си живот, т.е. когато възкръсне, той ще се облече в най-красивата си дреха. [87; 20]

... дрехата не прави човека красив, но работата му, която той е свършил добре. Докато не свърши работата си добре, човек никога не може да има красиви дрехи. Щом свърши работата си както трябва, той непременно ще облече най-красивата дреха – дрехата на възкресението. Дрехата на човека е неговото тяло. От работата, която човек върши и от начина по който я върши, зависи неговото здраве. Условието за извършване на тази работа, това са правата мисъл, правите чувства и правите постъпки. Това са възможности, с които човек разполага на земята. [87; 20 – 21]

Ако искате да знаете дали човек е нов или стар, вижте с какви мисли и чувства се храни. Старият човек се храни с отрицателни мисли и чувства, а новият – с положителни.

Като говоря за новите хора, разбирам хората на слънцето, които живеят с радост. Те са жизнерадостни, щедри, лесно се справят с мъчнотиите си. Те са герои, хора с широки души. Всичко използват разумно, на всичко се радват. И като страда и като се радва, новият човек се прониква от вътрешна радост. Той знае, че и лошите и добрите условия са дадени, за да расте.

[73; 226 – 227]

Готовите души ще възкръснат, а ония които не са готови, ще заспят и ще чакат още хиляди години, докато дойдат други нови условия в бъдеще.

БОГ - КОНТАКТ

Христос – Дух, душа, тяло

Интелигентно е човешкото тяло, защото и клетките, от които е съставено са интелигентни. То се управлява от специални закони. Човешкото тяло се разглежда и като единица и като колективитет. Понеже то представлява ослищата, която Христос възседнал, затова трябва да бъде свободно, а не вързано. Радвайте се, ако Христос изпрати учениците си да развържат вашата ослища, за да я възседне Той. Щастлив е онзи, чиято ослища възседне Христос и влезе с нея в Ерусалим. Оселът символизира човешкото тяло, учениците на Христа – човешката душа, а Христос – човешкият дух. Духът казва на душата: Слез от мястото, на което седиш и иди между хората да намериш един осел, с който да отидеш в Ерусалим, да свършиш известна мисия. Най-добър проповедник на Христовото учение е оселът, т.е. човешкото тяло. То е инструментът, чрез който се проявяват душата и духът. [41; 25 – 26]

Син

Синът, това означава вътрешното отношение, което съществува между човешкия и Божествения Дух. [3; 3]

Да бъдеш Син Божи, това значи да служиш и да знаеш, как да служиш. Който не може разумно да служи на Бога, не може да се нарече Син Божи. Служенето не е само към едного. Първо ще служиш на своята душа, после на своя дом, на обществото, на народа си, на своето племе и най-

после на цялото човечество. Това са задължения, които човек трябва да научи и изпълни. Това е велика наука. [39; 48]

Връзка с Христос

Когато Христос минаваше през изгладнелия свят, даваше му от хубавите плодове, които носеше. Сега и ние, като минаваме по Христовия път, има какво да ядем. Христовият път е обрасъл вече с плодове. Когато Той минаваше по тоя път, нямаше нито едно дръвче. Мнозина тръгваха по тоя път, но идваха до едно място и се връщаха назад. Пръв Христос мина по тоя път. Днес Неговият път е обсипан с блага.

Да се радваме, че минаваме по пътя, който Христос е приготвил. Сега пътят ни е още подобър. До времето на Христос нямаше кой да държи ключа на ада. И праведните и грешните влизаха заедно. Христос заключи ада, да не влизат праведните в този затвор. [108; 178]

Казвате: и ние сме синове и дъщери на Бога. Щом е така, опишете образа на вашия Баща! Кажете името на вашия брат! Ще кажете, че името на вашия брат е Христос. Добре, още утре ще ви изпратя при някой болен, да видим доколко ще можете да му помогнете в името на Христос. Сложете ръката си върху главата на болния и кажете: “В името на Господа Исуса Христа, ти ще оздравееш”. Направете този опит и вижте доколко Христос ще ви послуша. Това не е упрек, но казвам: ние не трябва да се самоизмамваме, но трябва да образуваме истинска, здрава връзка с Бога, с Христос. [80; 150 – 151]

Едно се иска от хората – да се свържат с Христос. Свържете ли се веднъж с Него, той ще бъде с вас до скончанието на века, във вашите радости и скърби, в живота и в смъртта. [32; 34]

Трябва да имате вътрешна връзка с Бога, с Христос. Говорите за Бога, за Христос, а нямате вътрешно връзка с тях. Когато говорите за Бога, вие трябва да се считате като част от великото Божествено съзнание. [95; 135]

Ние не се интересуваме от историческия Христос. Въпросът е можем ли да се свържем с Неговия ум, с Неговото сърце, с Неговата душа и с Неговия Дух и тази връзка да произведе в нас преврат, да уредим живота си, да се хармонизираме с всички разумни същества. [53; 368]

Ако сте християни, няма да мислите, че сте нещо отделно от Христос. Вие ще мислите тъй, както Христос мисли. И Христос ще мисли тъй, както вие мислите. [148, 330]

Казвате: Дано дойде Христос, да Го видим, да оправи света. Представи си, че Христос е дошъл, но ти си сляп, не Го виждаш; ти си глух, не Го чуваш; обонянието ти е пригъпено, нищо не възприемаш от външния свят; езикът ти е болен, не мажеш да ядеш; краката ти са слаби, не можеш да ходиш; ръцете ти са болни, не можеш да работиш. При това положение каква полза имаш, че Христос е дошъл? Христос е дошъл, но не можеш да учиш. [60; 149 – 150]

Например сега, ей сега, Христос е между вас и за мене това е факт – по-скоро бих се усъмнил в моето физическо съществуване, отколкото, че Той ей сега присъства. При все това, ето, вие не можете да Го видите, та да бъдете всички Негови ученици. Той ще бъде с вас и ще ви помага през годината. [158; 22]

Турете в умовете си мисълта да се съедините с Христа. Животът е в съединението и в хармонията. Всяка горчива дума, всяко недоволство да изчезне и всяко желание да ухапете вашия ближен да изгасне. Това значи да служим на Бога. [146; 53]

... тези, които разбират, при каквото и положение да се намират, ако направят връзка с Христа, с Любовта, животът им ще се осмисли. Като направят връзката, ако са хилави, ще се поправят, ако са в лоши материални условия, положението им ще се подобри; във всяко отношение ще стане промяна. Щом направите връзка с Христа, вашето обществено и индивидуално положение ще се измени. А ако от невидимия свят ни обичат, какво има да ни смущава? [8; 87]

Произнасят често името на Господа Исуса Христа, защото то е, което съдържа равновесие в природата, в законите ѝ, с него се предизвикват онези принципи, които творят, а също и деветте ангелски чина да работят заедно. /139; с. 147/

Христос – връзка с Бога

Христос посади семената на Любовта. Да се радваме на Божията Любов, която Христос донесе на човечеството. Христос казва: “Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е привлякъл. И никой не може да отиде при Отца, ако аз не му покажа пътя”. Христос показа пътя към Бога – пътя към вечния живот. Без Христос никой не може да намери Бога. – Как познавате кой е влязъл в този път? – Който влезе в пътя, той се отрича от себе си.

[108; 310]

Когато Христос дойде на земята, Той направи една голяма дупка, отвори един голям прозорец.

[70; 217]

Христос дойде на земята да създаде здрава, постоянна връзка, от една страна между хората и ангелите, от друга – между хората и Бога. [32; 43]

Сегашните християни искат да видят Христа. Те не знаят, че Христос е връзката между Бога и нас. Това е любовна, вътрешна, невидима връзка. Като придобил тази връзка, Павел казал: “Сега познавам Христа повече, отколкото по-рано”. И аз искам от вас да прибавите нещо ново към това, което имате сега, а именно, да възстановите връзката си с Бога. Направите ли веднъж тази връзка, вие ще пристъпите към новото. И тогава всички недоразумения, които сте имали досега, сами по себе си ще изчезнат.

Защо дойде Христос на земята? Да направи връзка между човешката душа и Бога. Христос показва на хората как трябва да живеят. [164; 124]

Мнозина говорят за Христос и се питат къде е учил Той, дали в Индия, в Египет или другаде. Това не е важно за вас. За вас е важно да придобиете Божественото в себе си, да направите връзка с всички велики разумни същества, които живеят както на земята, така и на небето. [101; 136]

Едно трябва да помните: Христос дойде в света да научи хората да познават Бога и да Му служат, а не да придобиват богатства и щастие. [167; 211]

Христос не дойде на земята, за да покаже на хората, че те трябва да страдат. Той дойде на земята да накара хората да вървят в любовта, в живота и да възстановят връзката си с Бога. [115; 296]

“Сам си Отец ви любя, понеже повярвахте, че аз от Бога излязох”. Двете важни думи в този стих са: Отец и Бог. Значи две важни положения има в този стих: Отец ви любя ; и от Бога излязох. Христос е съединителната нишка между тези две положения. Това показва, че всеки човек трябва да има отношение към Отца, към Христа и към Бога. Като прекарате тези три думи в ума си, вие ще намерите техния дълбок смисъл. ... Докато не съедините трите положения – Отец, Христос и Бог – в едно, вашата вяра не е пълна, не е истинска. Отец е началото, откъдето започва проявата на човешкото съзнание. Христос е живата природа в човека, която работи за неговото развитие. Бог е мястото, откъдето се вземат всички материали за съграждане на бъдещето. [82; 37]

Мисъл за Бог

Вън от мисълта за Бога, като най-разумно същество, което има предвид всички живи същества и им помага, не търсете друг метод за регулиране силите на своя мозък.

Следователно, сутрин като станете от сън, помолете се на Бога и започнете да мислите за Него като вечна любов, вечна мъдрост и вечна истина. Мислете за Него, че е благ, не се гневи, не отмъщава, не прави погрешки. Каквито погрешки виждате в света, те са човешки. Всичко, което Бог е създал е добро. Като държите тази мисъл в главата си, вие регулирате силите на своя мозък. Това значи правилна връзка на човека с Бога. Свържеш ли се с Бога, ти можеш вече да владееш силите на ума и на сърцето си. Това подразбира поговорката: “С какъвто дружиш, такъв ставаш”. Да се свържеш с Бога, това не значи, че изведнъж ще потекат енергиите от Него към тебе. Ти само ще предизвикаш да започнат да текат енергиите от Бога, но те ще минат през същества от високо развитие и постепенно ще слизат надолу, докато стигнат до твоя ум. Като възприемеш теченията, които слизат от възвишения свят, ти се свързваш с тях и започваш да живееш според

Божиите закони. Това значи регулиране и владеене силите на човешкия мозък. Приложете този метод като един от най-добрите, най-безопасните и най-леките. Той е наречен "Метод за свързване с Бога" или "Метод за възстановяване на хармонията между човешките души".

[164; 93, 94]

В момента, когато насочите своята мисъл към Бога и почнете да мислите за Него, само Нему да упоавате, идва вашето спасение, идва и подобрението на вашия живот. Вие се покваряте по причина на това, че мислите за злото. И тъй, сега ще се обърнете към Бога и ще почнете да мислите за Него. Аз и друг път съм ви казвал, не разрешавайте какво нещо е Бог в Неговото обширно проявление. Старайте се да разберете Бога за даден момент, само в една допирна точка, в която Той ви докосва. Ако във всеки момент на вашия живот можете да намерите и разрешите тази точка, с която се допирате до Бога, както и до всички други същества, защото едновременно при развитието си всяка душа ще дойде в съприкосновение с цялото битие, вие сте намерили вашето благо. Намерите ли вашето благо, вие ще разбогатеете, а колкото сте по-богати, толкова повече се изисква от вас.

Щом станеш от сън, ще знаеш, че първата мисъл, която мине през ума ти е Божествена. [21; 194]

Когато мислите за Бога, вие се свързвате с Него. [137; 133]

Слънцето дава еднакво и на овцата и на вълка. Тъй щото, не е важно дали Бог мисли за вас, но дали вие мислите за Него. [103; 186]

... като мислиш за единицата, ще мислиш за Бога като свещена идея. Щом помислиш за Бога, всичките ти работи ще се оправят. Ако си недоволен от живота си да станеш доволен. – Защо съм дошъл на земята? – Да изгълниш програмата на своя живот и да познаеш Бога. [1, 69]

Мислиш ли за Бога се изчистваш от цялото замърсяване на този свят. ... Истинското знание е знанието за Бога. Човек страда, защото е забравил Бога. [93; 35]

Стремете се към великото в живота, което разпръсква сенките в съзнанието, което осветява ума и стопля сърцето. Достатъчно е само да помислите за Бога, за да се освободите от заблужденията, болестите и мъчнотиите в живота си. [161; 173]

Докато мисля за Господа, Той е пред мене, престана ли да мисля за Него, той е зад мене. [88; 118]

Станеш ли сутрин, отправи една светла мисъл, едно красиво чувство и една сладка дума към Господа. Постъпиш ли така, всичките ти работи ще се наредят добре.

Молитвата подразбира да забравиш света, да забравиш хората, да забравиш всичко и да мислиш само за Бога. [139; 294]

Всеки ден мисли за Бога. Само като помислиш за Него, ще дойде нещо хубаво за теб. Бог е вложил всички условия за добър живот и чистота в сърцето ти. [139; 268]

Отправете ума си към Бога, за да се свържете с Неговата мисъл, да придобиете повече светлина. Чиста е мисълта на Бога. Обърнете сърцето си към Бога, да приемете Неговата чиста топлина. Отправете волята си към Бога, да се свържете с Неговата силна, чиста воля. [107; 104]

Ако ти, като дете на живота, още със ставането си от сън помислиш първо за Бога, за Неговата Любов, която изпълва душата ти и буди благодарност за всички блага, които ти се дават, природата пише: "От това дете велик човек ще стане!" Стане ли сутрин от сън, човек трябва да чува гласа на Бога в цялата природа, във всички живи и разумни същества, да възприема тяхната радост и да им отговаря с радост. [46; 212]

Решаваш някакъв въпрос. Застани прав, обърни мисълта си към Бога, към любовта, която озарява всичко. Любовта, която има еднакви отношения към всички хора, която никога не забравя, ще ти помогне. Някой мисли, че е изоставен. Тази мисъл образува тъмнина в съзнанието му, тя пречи де го видят и да вижда помощта, която му се предлага. Махни лошите мисли и желания, за да прогледаш. Имай вяра в любовта. [107; 129]

Как може човек да се освобождава от мрачните състояния на своя дух, от тъмните състояния на своето съзнание? За да се освободи от тия състояния, човек трябва да отправи мисълта си към

Божественото съзнание, което прониква целия космос и да се свърже с него без никаква критика, без никакво колебание и съмнение. Ако успее да направи това, той ще изпита едно приятно настроение, което ще се превърне в хубаво, светло чувство; чувството пък ще се превърне в светла, възвишена мисъл. И тогава човек няма да усети как мрачното му състояние ще изчезне, ще се вдигне от съзнанието му, както се разкъсват облаците от мрачно, потъмняло небе. [48; 220]

Бог постоянно мисли за нас и ние постоянно трябва да мислим за Него. [139; с. 308]

Искаш ли да бъдеш щастлив, ще мислиш за Бога.

Мисълта за Бога събужда скритите сили в човека. [140; 131]

Мисли за Бога, за да се лекуваш. Да мислиш за Бога – това е обновление. Ще виждате Бог в един извор, в едно цвете. Ще се поклоните пред дървото, цветето, извора, ще си пийнете малко водица и ще кажете: Благословен Господ, че създаде този извор, това цвете, тази череша. Постоянно благодари и благославяй. [93; 34]

... преодолявайте сега по един съзнателен начин мъчнотиите, които имате. Вие имате вътрешни мъчнотии, в които никой не може да ви помогне; неща, които вие сами трябва да преодолеете. И вашата сила зависи от това преодоляване. Например, недоволен си. Само като помислиш за Бога, веднага ще ти олекне на душата. Като си помислиш за Бога, болестта ще изчезне! Сиромаш си, но като помислиш за Бога и сиромашията ще изчезне. Не разбираш някой предмет, като помислиш за Бога, предметът става ясен. Писанието казва: “Бог е, който действа в нас”. Той е, който учи. Един ден всички ще бъдем научени от Него. Той и сега много добре ни учи. Нека бъдем радостни и благодарни на онова учение, с което Той ни учи отвътре. И да оставим всички противоречия на живота. Да оставим нещата, които не можем да разрешим – да оставим на Него, Той да ги разреши. Смъртта не е въпрос, който можем да разрешим. Свободата не е нещо, което можем да извоюваме. Да запазим свободата можем, но да я добием не е по нашите сили. Има неща, които идат от Този, живия извор на живота!

Та казвам, всички вие трябва да държите тази вътрешна връзка с Бога – дръжте онова, което Той ви казва: “Обичайте ближния като себе си!” Разберете това! “Любете врага си”. Разберете това! Кой е най-големия враг на човека? Самият човек, низшето в човека. Ще го обичаш! Врагът е вътре в тебе – ще го обичаш! Това е плътта. Писанието казва: “Човек трябва да обича плътта си”. Този враг, който ти създаде всички страдания, трябва да го обичаш. Не, че той ти мисли злото, но той казва: “Ще живееш и заради мене! Няма да се захласваш само нагоре, но ще мислиш и върху по-близкото в живота. Най-първо ще помислиш за мен нещо”. Следователно, в това отношение ти трябва да служиш цялостно на себе си, за да бъде твоят дух свободен. [85; 45]

Като изпаднеш в голямо отчаяние, помисли за Бога, за Неговата Любов и вложи в Него всичкото си доверие. В един момент и в тебе ще настане дълбок вътрешен мир. Това значи да живееш в радост и веселие, да бъдеш гражданин на новия живот.

Докато мисли за Бога, всяко същество е добро. Престане ли да мисли, проявява се неговото низше естество.

Каквато мисъл държите за Бога, такива ще бъдете. Щом се усъмните в Бога, ще загубите всички дарби, вложени във вас. При най-големите ви мъчнотии знайте, че Бог е неизменен. Ако зърнете Бога само за момент, нещастията ви ще се стопят като лед. Ако вярвате в Бога и адът, в който живеете ще се превърне в рай. Това е велика истина. [73; 112]

Колкото и да мислите за миналите си грехове, за миналите си прегрешения, това няма да ви спаси. В момента, когато насочите своята мисъл към Бога и почнете да мислите за Него, само Нему да уповавате, идва вашето спасение, идва и подобрението на вашия живот. И тъй, сега ще се обърнете към Бога и ще почнете да мислите за Него.

Да мислиш за Бога, това е закон за тониране. [93; 85]

Всички блага в света идват чрез Бога. Любовта, Мъдростта, Истината идват само чрез Бога. Никога не би могъл да усвоиш каквато и да е добродетел, ако нямаш в ума си Бога. [140; 47]

Където и да се намирате, отделяйте време да мислите за Бога. Искате ли да придобиете светлина в съзнанието си, мислете за Бога.

Няма по-велико нещо за човека от това, да мисли за Бога, че е вселюбещ, всемъдър и всеблаг. Като мислиш, че Бог е Любов, сърцето ти ще се стопли. Като мислиш, че е всемъдър, ще дойде светлина в ума ти. Така ще придобиете светлина в умовете си, чистота в сърцата си и истина в душите си. Светлината ще ви даде знания, чистотата – сила и стремеж, а истината ще ви направи свободни. [164; 96]

Нямате ли връзка с духовни същества, вие не можете да живеете духовно. – Защо? – Едно дърво само не може да поддържа огъня. Много дървета съединени в едно, дават сила на огъня. Много поточета, събрани на едно място, образуват река. Следователно, за да бъдеш добър, да мислиш право, разумни същества трябва да бъдат свързани с тебе, да крепят твоята мисъл, доброта и разумност. Като не разбираш този закон, ти искаш да бъдеш добър, разумен, без да мислиш за Бога. Не, ще си кажеш: Понеже Бог е благ, мъдър и свет, и аз искам да бъда като Него, да проявя своята доброта и светост. Доброто е вложено в човека, той трябва само да го прояви. Разумността е вложена в цялата вселена, във всичко живо. Щом е така и ти можеш да бъдеш разумен. [90; 215]

Само мисълта към Бога може да избави човека от ограничителните условия, в които се намира. [100; 154]

Отношения

Отношенията ни към Бога са отношения към Любовта. И отношенията към Любовта са отношения към Бога. [76]

За да бъдем полезни, ние трябва първо да определим своите отношения не към хората, но към Първата Причина. [74; 54]

Правилно е човек първо да определи отношенията си към Бога, а после към хората. [102; 69]

Когато твоето отношение към Бога е правилно, всички хора постъпват с теб добре. [140; 107]

Първото нещо, което се изисква от хората е да определят отношенията си към Бога. Под думата “отношения” разбирам възстановяване на надеждата, вярата и любовта в човека. Надеждата има отношение към физическия свят, вярата – към духовния, а любовта – към Божествения. [76]

Добрият живот ... е съзнателно отношение на частта към Цялото. Докато мисли как трябва да постъпва с хората, човек не може да подобри живота си. Започне ли да мисли какви трябва да бъдат отношенията му към Цялото, човек е на път да подобри живота си. Личният живот не е отношение на частта към цялото. [93; 5 – 6]

... трябва да се научите да си създавате правилни отношения най-напред с Първата Причина на живота, с Бога, а след това и с всички същества, защото щастието ни е резултат на хармоничните ни отношения с Бога и с хората. [7; 44]

Светът ще се оправи, когато съзнанието на хората се пробуди, когато отношенията към Първата Причина на нещата станат правилни. [11; 79]

... колкото и да сте повдигнати или долно стоещи, ако Бог не обърне внимание на вас, нищо не сте, нито щяхте да съществувате. Една от погрешките ви е тая, че нямате отношение към Бога. [99; 68]

Отношенията на Бога към човешката душа не могат да се заместят с никакви други отношения. Ако мислиш, че хората могат да те направят щастлив, ти се лъжеш. Целия свят да ти дават, цялата вселена да ти обещават, хората не могат да те направят щастлив. И ангелите да се съберат около тебе, пак няма да бъдеш щастлив. Това, което Бог може да ти даде, с нищо не се сравнява. ... Така мисли мистикът [1; 199, 200]

Колкото по-правилни са отношенията на хората към Първата Причина, толкова и обществата са по-добре организирани. [76]

“Изново”, казва Христос. За да се доберете до този велик закон, всички трябва да създадете нови отношения към Първата Причина, към Великото, което носи вашето щастие. Само по този начин правилно ще разбирате Божията Любов. [74; 131]

За да живеете добре, пазете следното правило: Никога не разваляйте отношенията си с Първата Причина, т.е. със Слънцето на вашата душа. Ако отношенията ви към Слънцето са правилни, ще бъдат правилни и към всички живи същества на земята. Сутрин, като ставане от сън, първата ви работа е да изправите отношенията си към Първата Причина. Ако тези отношения са правилни, работите ви ще вървят добре. Ако не са правилни – изправете ги и тогава започнете да работите. Казвате, че обичате Бога, а връзката и отношенията ви към Него не са правилни. Това не е обич. Когато обичате една песен, вие я пеете правилно. Когато казвате, че обичате някого, това подразбира пеенето на някаква класическа песен, от която се възхищавате не само вие, но и всички, които ви слушат. [76]

Когато отношенията на човека към Бога са правилни, на първо място поставени, само тогава той ще бъде в състояние да помага на хората и на всички живи същества. Отношенията на човека към Бога имат еднаква стойност за всички времена и епохи, а останалите отношения са относителни и променчиви. [140; 123]

Какво представят киселината, основата и солта в човешкия живот? Това са трите неизвестни – Бог, човек и външните условия или обществото. Външните условия или обществото представя солта. Някои казват, че външните условия определят положението на човека. Не е така. Взаимното отношение на Бога към човека и на човека към Бога определя какви ще бъдат външните условия. Добрите условия на човека зависят от неговото отношение към Бога. Той е силата, която твори и направлява всички неща. За да измени съдбата си, човек трябва да измени отношението си към Бога. Правилните отношения създават добра съдба. [10; 192 – 193]

Когато човек има правилни отношения към Бога, ще има правилни отношения и към обществото и към отделния човек и към себе си. Като резултат на правилните отношения на човека към Бога, към обществото и към себе си, ще се яви красотата. [5, 37 – 38]

... красотата е външен израз на хармоничното действие на силите в човека. Това хармонично съотношение и действие на силите в човека, в когото се явява като външен израз красотата, ние го наричаме добро. И затова казваме, че зад красотата стои доброто. Ако доброто не седи зад красотата, то такава красота няма смисъл.

... красотата има една основна черта, която сред всичката променчивост не се губи. Това е доброто. Изгуби ли се в живота на човека тази основна черта, и красотата му изчезва.

[7; 38]

Връзка

Първото нещо, към което човек трябва да се стреми, е да възстанови своята вътрешна връзка с Бога. [167; 116]

Като ученици работете върху закона: познаване на Бога във всички прояви на живота. Така ще познаете Бога във великото и в малкото. Това значи да Го познаете в Неговата същина. Дойдете ли до това положение, ще влезете в новия живот, дето отношенията на хората почиват върху Любовта.

Всяко същество, което не е във връзка с Бога, изпада в противоречия.

Растения, които са извън почвата, умират...

У човека като се отдалечи от Бога, ще настъпи тъмнина.

Божествената връзка е ключ на всички постижения.

Аз искам да ви посоча пътя, начина, как да направите връзката с Първичната Причина на нещата в Божествения свят – с Цялото!

Връзката ви с Бога – там е силата. [140; 220]

Най-първо ще съзнаеш, че дарбите ти са вложени в тебе, но до известна степен ти си се спънал някъде в миналото. Сега трябва да направиш връзка с Бога. После ти трябва да направиш

връзка с всички добри, умни и гениални хора по лицето на земята. И тогава ще влезеш във връзка с цялото човечество, с всички същества и то не само с тия, които живеят сега, но и с тия, които са живели в миналото, както и с тези, които ще живеят за в бъдеще. Защото тези, които са живели в миналото живеят и сега, а ще живеят и в бъдеще. Трябва да влезете във връзка с всички! Тъй е за човека, който иска да изправи живота си. Той трябва да влезе във връзка с всички напреднали братя. Без това вашият успех е невъзможен. За вашите мисли, за вашите чувства се изисква простор. За да се облагородят вашите чувства, трябва да ги проектирате навсякъде. Така те ще добият и сила. Затуй, когато човек се подпушва, няма условия за растене, за развиване, за облагородяване.

[141; 254]

Ако не е точен пред себе си, пред своето висше съзнание, човек ще изгуби вътрешната си сила и равновесие. Човек губи своя вътрешен мир, своята вътрешна сила, благодарение на прекъсване връзката с висшето Божествено съзнание. Щом изгуби тази връзка, той губи и своя кредит. Не можете да бъдете нови хора, т.е. хора на новата култура, ако не изпълните обещанията си, които сте дали пред своето висше съзнание. [76]

Единственото нещо, което препоръчвам на всички е, да пазите вътрешната връзка с Бога. Само тя ще внесе сила в живота ви и ще го осмисли. Нужна ви е връзка с Бога – нищо да не ви смущава, от нищо да не се колебае. Единственият, когото можем да чувстваме, който ни разширява, е Бог. Всеки момент можем да чувстваме присъствието на Бога. Той всякога помага. – Кога? – Когато Го търсим с всичкото си сърце. Бог е абсолютна чистота, затова Той обича чистите сърца. Допуснеш ли лъжата в себе си, ти не можеш да се приближиш при Бога. Щом говориш Истината, Той ще ти проговори. Ако си чист, пак ще ти проговори. Щом приемеш Любовта, Бог те обиква и всичко изправя в тебе. Ако приемеш мъдростта, светлината изправя в тебе. Ако приемеш мъдростта, светлината ще влезе в твоя ум. Като знаеш това, приеми тези качества в себе си. [79; 221]

В света съществува само една връзка – тя е връзката с Божественото съзнание, което е в сила да помогне на всички хора, на всички същества, от най-малкото до най-голямото. [140; 120]

Искаш ли да знаеш дали съществува Бог, обърни се към птичките, които пеят. Щом пеят, те са направили връзка с Божественото съзнание. Щом дърветата цъфтят и връзват, те са направили връзка с Божественото съзнание. [113; 65]

Новият подтик, който трябва да имате, това е вътрешният Божествен живот, вътрешната връзка. [75; 48]

Вън от връзката ви с Бога, никаква философия не съществува. Всички други неща ще придобиете, само ако запазите връзката си с Бога. [143; 312]

Като кажем вътрешна връзка, подразбираме, че Бог ни говори, а когато кажем външна връзка, подразбираме, че ние говорим на Бога. Когато страдам, аз говоря на Бога; когато се радвам, Бог ми говори. [36; 20]

Щом се свържете с Бога, вие ще имате Неговите мисли, Неговите чувства, които ви повдигат. [137; 133]

Дойдете ли до връзка с Бога, в съзнанието ви се явява непреривна светлина, а в душата ви – дълбок мир. [34; 157]

... за да получите светлина, свържете се с Бога. За да получите топлина, свържете се с Христа. [109; 165]

Ако в твоето съзнание не си свързан с Бога, няма да имаш достатъчно енергия да зреят мислите ти. Когато мислите ти зреят, когато чувствата ти зреят и когато постъпките ти са смислени и влизат в работа, можеш да се ползваш от тях. Тогава ти си свързан с Бога. [139; 82]

... стойността, цената на човека зависи от това, доколко той се интересува от Първата Причина на нещата и е във връзка с нея. [74; 110]

За да постигнеш каквото и да е твое желание, ти трябва да бъдеш във връзка с Бога. [166; 46]

... задачата на човека не се заключава в неговото осигуряване, но в свързването му с Бога. Като обикне Бога, човек се свързва с Него и си осигурява такова светло бъдеще, каквото никога не е предполагал. [134; 102]

Целият ни живот трябва да бъде едно постоянно усилие да правим връзка с Бога, да бъдем в постоянно съприкосновение с Божествената Любов, с Божествената Мъдрост, с Божествената Истина, с Божествения Дух, с Божественото съзнание. Това са живи сили. В това съприкосновение ще почувстваме онова блаженство, щастие, сила, подмладяване, което искаме. [36; 15]

Ученикът, когато възстанови връзката между своето и Божественото съзнание, тогава скръбта му ще се превърне на радост. [140; 212]

Свържете се с Бога и ще постигнете всичко. Новият живот няма да ви покалугери, той няма да ви лиши от благата, но ще осмисли живота ви, дето и да се намирате. И най-долната служба да имате, ако сте свързани с Бога, животът ви ще бъде рай. [76]

Дръжете се към Бога с всичката си сила и с всичкия си ум и воля, и тогава само ще бъдете в правата посока. Истината сама по себе си е ясна. Вие трябва да се държите с Господа също както що гледате мене. Старайте се да виждате Господа във всякой един човек – тогава сте в правия път. [29; 146]

Човек трябва да работи съзнателно върху себе си, да се освободи от ненужните и неправилни връзки и да остане само една – връзката с Бога. Само така той може да решава задачите си правилно. Чрез тази връзка той ще научи закона за превръщане на положителните енергии в отрицателни и отрицателните в положителни. [164; 152]

Няма по-голямо благо за човешката душа от това, да покаже правия път на човека и да го научи как да живее. Който влезе в правия път, той е подобен на извор, който постоянно изтича навън. Ето защо, човек трябва да се свърже с Бога, да се стреми към великия идеал на живота. [9; 317]

Когато вие сте абсолютно честни по отношение на дадено лице, когато сте искрен спрямо него, никога не подронвате неговото достойнство и не изменяте мнението си за него, вие имате вече връзка с това лице. Измените ли отношенията си към него, вътрешната връзка между вас ще се скъса. Следователно, правилните отношения между хората не трябва да се изменят, ако искаме да не се къса вътрешната връзка между тях. Държим ли в ума си чисти мисли и в сърцето си възвишени и благородни чувства, ние ще запазим връзката си с Бога, понеже Той е абсолютна хармония. Скъсаме ли тази връзка, ние влизаме в разрез с Божествения принцип, т.е. с разумното начало, което живее у нас. [80; 124]

... човек не трябва да къса връзката си с Бога, с Любовта. Запази ли тази връзка, той ще има правилна обхода към хората. Как да се отнася човек към хората, това не може да се учи. Правилната обхода произтича от човека. Който има любов в себе си, той знае как да се отнася с хората, с всички живи същества. Ако три дена е жадувал и намери една чаша вода, той ще бъде готов да раздели водата си с всеки, който би му поискал. [174; 101]

Когато изучава проявите на своето сърце, както и на своя ум, човек може да разбере какви същества са взели участие в създаването на неговото сърце, на неговия мозък и оттам да работи усилено върху себе си, да измени условията си, средата, в която е поставен и да се свърже с разумни, с възвишени същества. Това може да се постигне, само когато човек се свърже с Бога. Когато човек се свърже с Първата Причина на нещата, работите му се нареждат добре, не изведнъж, но постепенно. Той изменя условията и средата на своя живот, свързва се с добри, с възвишени възпитатели, които му помагат при всички мъчнотии и страдания. Те му посочват правия път на живота, по който да излезе на свобода. Ако иска да разреши правилно задачите на своя живот, човек трябва да се проникне от желанието да изпълнява волята Божия. [78; 248 – 249]

Мъчнотиите, страданията на човечеството стават причина да се губи връзката между Бога и всяка жива душа. И тъй, надеждата служи за връзка между хората, вярата за връзка между ангелите, а Любовта за връзка между Бога и човека. Дръжете тия три връзки в постоянна изправност. Това са живи процеси, тъй както яденето, пиенето, дишането, чувстването и мисленето. Когато скъсаме връзката с надеждата, ражда се отчаянието, разочарованието. Когато скъсаме връзката с вярата, ражда се безверието, съмнението, а когато скъсаме връзката с любовта, ражда се злобата, омразата и недоволството. [29; 270]

... свързвайте се с разумния свят, за да се обновявате. Не се съмнявайте в съществуването на този свят. Не се съмнявайте в съществуването на Бога, на ангелите, на добрите и свети хора.

[134; 94]

Кога човек живее само за ядене и пиене? – Когато даде предимство на плътта, т.е. на низшите чувства в себе си. Следователно, не се молете за придобиване на материални блага, преди да сте се свързали с Бога. Колкото и да храните вълка, все вълк ще си остане; каквито грижи и да полагате за грешника, няма да го изправите. Единствените неща, които могат да изправят грешника, това са гладът и страданието. Когато дойде до крайния предел на страданието, той съзнава положението си, започва да се разкайва и да се моли, и постепенно се изправя. Видите ли, че някой много роптае против страданията си, ще знаете, че той е още в началото на мъчнотиите си. Той трябва много да страда, да се смекчи характера му, да се разкае и след това да започне смиряването му. [76]

Когато човек греши, изворите на неговата душа се прекъсват и изчезват. Изчезнат ли тия извори, заедно с тях изчезва и растителността наоколо. Като се намери в такива условия, човек трябва усилено да работи върху себе си, да възстанови връзката си с Божественото. Щом тази връзка се възстанови, изворите на живота отново потичат. [174; 179 – 180]

Човек трябва да се пази, да не губи връзката с Божественото съзнание. Прекъсне ли се тази връзка, той вече се поддава на лоши мисли и чувства. Щом изпадне в това положение, страданията идат след него. [47; 29]

Една мисъл, ако не я приложите, формата се разрушава, но мисълта като същина остава да живее и се прибира при Бога. Тя за вас е загубена, както загубват децата си. Ако човек загуби връзката си със свещените мисли, чувства и желания, той скъсва връзката си с Разумните Същества. Свещените мисли са онази среда, чрез която човек влиза в общение с Великия Разумен Свят.

Унищожи ли човек свещените си мисли и чувства за Бога, с това унищожава най-ценното у себе си, защото само чрез тях влиза в общение с Него. Докато човек пази свещената мисъл и свещеното чувство за Бога, той е гражданин на Царството Божие. Всички мисли и чувства в него са родени от тази мисъл, от това свещено чувство. [73; 112]

Има едно вътрешно течение в природата, от което зависи здравословното състояние на човека, както и неговото щастие. Като влезе в това течение, той се подмладява, расте и правилно се развива във всяко отношение, защото природата му съдейства. Когато човек влезе в това хармонично течение в природата, всички го обичат, каквото похване, всичко му върви. Пътят на такъв човек е навсякъде отворен. А когато скъса връзката си с това хармонично течение в природата, всички го изоставят и има пречки и несполуки. Ако човек постоянно е във връзка с това хармонично течение в природата, той ще постигне последователно всичките си идеали – всеки на своето време. Такъв човек слуша гласа на Бога в себе си и за него една дума, казана от Божиите уста струва повече, отколкото всичките богатства на света. Тази дума носи такава сила и мощ, че прави възможни всички постижения. ... Когато влезем във връзка с това Божествено течение в природата, тогава се явява любовта в нас; а като прекъснем тази връзка, губим любовта си. Ако любовта беше създавана от човека, тогава няма да се губи. Но тя не е човешко създание и затова днес я имаме, а утре е изчезнала. Това показва, че се прекъсва връзката на човека с туй Божествено течение. [7; 42 – 43]

Щастието на човека се крие във вътрешната му връзка с Бога. Тази връзка е Любовта. [76]

Нито една жена или мъж не е в състояние да ви направи щастливи. Не че не желаят, но не могат. Никое управление не може да ви направи щастливи. Кой държавник не иска да тури ред и порядък в своята държава? Никой свещеник, никой философ не може да направи хората щастливи. – Защо няма щастие на земята? – Защото хората са прекъснали връзката си с Бога. Техните идеи са механически, прикрепени с обръчи. Значи връзката между идеите им е неустойчива. Това ги прави недоволни и нещастни. [76]

Хората очакват щастието и спасението по механически начин. И да го придобият по такъв начин, то няма да бъде за дълго време. За да придобие своето щастие, човек трябва да направи вътрешна връзка с Любовта, с живата природа в нейната целокупност. Само по този начин човек ще дойде до вътрешно разбиране на противоречията, които съществуват в живота и природата.

[76]

Днес всички хора се стремят към придобиване на щастие. Чудно е как могат да се стремят към щастие, когато делят живота, а също така и Любовта. Това, което хората наричат щастие се заключава в свързването им с Бога. Свържат ли се веднъж с Бога, щастиято започва да тече в живота им като река. [76]

Щастиято се дължи на вътрешната връзка на човека с Бога, т.е. на онази вътрешна светлина, която озарява човешкия ум. Идеята за Бога трябва да изпълни ума. А умът се събужда само от Духа Божий. Без Божия Дух не може да се образува никаква мисъл. [140; 113 – 114]

Не търсете щастиято си на друго място, освен във връзката си с Първата Причина. Може да четете много книги, да наблюдавате природата, но всичко това са външни обекти, които могат да ви въздействат; обаче едно трябва да знаете: има само един път! Има известни състояния у човека, които зависят напълно от другия свят. Когато обичате Бога, от другия свят ще дойде едно същество от висша йерархия да направи връзка с вас. /58, с. 26/

Докато мислиш, че някой може да ти отнеме щастиято, ти не си свободен. Щастиято на човека зависи от самия него. Щастиято се дължи на вътрешната връзка на човека с Бога, който живее в него. В този смисъл, никой не може да ти отнеме щастиято. [76]

Казвам: при каквито условия да се намира човек, при радостно или мрачно състояние, той трябва да държи връзка с Бога. Всички връзки в неговия живот могат да се скъсат, но връзката му с Бога никога не трябва да се къса. Каквито тъмни тела да минават през съзнанието ви, колкото време да продължават, дръжте връзката си с Бога, работете усилено върху себе си и ще излезете от тази тъмна зона. [126; 225]

Колкото по-здрава е връзката на човека с Бога, толкова по-далеч са нещастията от него. [143; 158]

Когато хората направят вътрешна връзка с Бога; науката, литературата, музиката, изкуството, общественият, семейният, личният живот ще се изпълнят с новото, с нови идеи и разбирания – с нов стремеж към възвишеното и красивото. Тогава всеки човек ще се проникне от силата на новата мисъл, с която ще може да отбива не само цял полк войници от пътя им, но ще застави хилядни армии да сложат оръжие пред неприятеля си, да се откажат да убиват. Който може да направи това, той е поставил за основа на живота си положителната философия. Той е поставил за основа на живота си Любовта. [89; 205]

За да се развива човек бързо и правилно, нужно е единство на съзнанието и вътрешна връзка с Бога. Ставате или лягате, спите или сте будни, тази връзка трябва да бъде непреривна. Тя носи всичко най-хубаво за човека. Талантливостта, гениалността, чистотата, светостта, силата на човека се дължи именно на тази връзка. Всички постижения на човека се обуславят от тази връзка. Всички адепти, всички Учители на човечеството са имали тази връзка. Силата на адепта, на Великия Учитель седи именно във връзката им с Първата Причина. [89; 193]

Имате ли същинска връзка с Бога, вие вече имате отношение, можете да влезете във връзка с онзи велик организатор на космоса. Тогава животът ви ще се осмисли и вие ще станете гражданин на Царството Божие. [36; 26]

... успехът на човечеството зависи от неговите индивиди. Ако индивидът е свързан с Цялото, той ще окаже влияние и върху човечеството като цяло. Когато слезе на земята, Христос беше свързан с онова велико, мощно Цяло, което писа върху човешката ръка.

[95; 52]

Като ставате сутрин, туряйте в ума си мисълта да бъдете в непреривна връзка с Бога.

[131; 376]

На млади и на стари казвам: които нямат връзка с Господа, да направят тази връзка. Тогава и наука, и поезия, и сили, и мощ, и безсмъртие, всичко зависи от тази връзка.

[36; 24]

Преди поезията, преди науката, преди философията има нещо по-важно за човека, а именно, да се свърже с Бога и тогава да пристъпи към ежедневната си работа. Остане ли първо да

философствате, а после да работите, ще изпаднете в смешно положение. Като работите, вие ще дойдете до причините и последствията на нещата по естествен път. [164; 191]

... като знаете кое е същественото в живота, гледайте да запазите връзката си с Бога. Ако сте я прекъснали, възстановете я. Този е пътят, по който иде новото в света. Старото вече си отива и се замества с ново. [12; 23]

За да не изпаднат в песимизъм, хората трябва да имат връзка с Бога. Тази връзка никога не трябва да се прекъсва, а затова е нужно будно съзнание, което никога не трябва да се помрачава. Какво представя връзката на човека с Бога? Тя е извор, който напоява и най-сухите и неплодни места и ги прави плодородни. [89; 184]

Който може да държи Бога в съзнанието си и Бог го държи в своето съзнание. Той е придобил вечния живот. Казано е в Писанието: “Това е живот вечен, да позная Тебе Единаго Истинаго Бога”. Човек живее, докато е свързан с Бога. Щом прекъсне тази връзка, той умира.

И тъй, смъртта не е нищо друго, освен прекъсване връзката на душата с Бога. Щом престане да чувства присъствието на Бога в своето съзнание, човек прекъсва връзката си с Него и умира. В това отношение, смъртта е процес на разлагане. Когато този процес настане в човека, той започва да се чувства стар, немошен, без никакъв подем, без никакъв идеал в живота си. Той казва: Всичко е свършено с мене. Дойде ли до това състояние, човек мъчно може да се повдигне. Той не се поддава на никакво възпитание. Той се намира в положението на муха, на която мъчно може да се въздейства. [65, 53]

За да бъде Бог понятен за вас, трябва да започнете с тази основна идея, а именно, да намерите истинския живот, в който няма смърт. Следователно, вие трябва да започнете с новото. Когато станете разумни, ще влезете в едно ново училище, ще влезете във връзка с Бога. И само тогава ще можете да говорите за култура, за еманципация на мъже и жени. [152; 16]

Ние трябва да бъдем свързани с Бога така, че да не ни засяга смъртта. Като дойде смъртта, ще ѝ кажем: Вземи си само това, което е твое. Повече нищо не можеш да вземеш. Ако смъртта не те послуша, ще се бориш с нея, докато я победиш. Като надвиеш, ще кажеш като Павла: “Де ти е смърт жилото, де ти е аде победата?” Казвате: смъртта е страшна. – Страшна е за грешните, но не и за праведните. Като дойде при праведния, тя ще му каже: Ти си върви, няма да те закачам.

[81; 220]

... човек трябва да търси Бога във всички случаи на живота си. Човек трябва да е свързан с Бога, ако иска да придобие вечния живот, който внася в него любов, мъдрост, истина, свобода, знание, светлина. [78; 187]

Човек, който е постоянно свързан с Бога, по милостта на Бога може да продължи живота си.

[93; 187]

Връзката на човека с Бога представя сила, която се отразява върху микробите като електрически светкавици. [104; 155]

Когато направиш връзка с разумното, с Бога, ще оздравееш. [91]

... всичките ви противоречия произтичат от нестабилната ви връзка с Първата Причина и с духовния свят. [91]

Истинското подмладяване седи в това да влезеш във връзка с целокупния живот. [20; 159]

Нека остане в ума ви мисълта, че Бог живее във вас. Той ви дава благата, с които се ползвате. Така ще се създаде връзка между Него и вас. Горко на оня, който не е свързан с Бога! Щом ти не мислиш за Него и Той не мисли за тебе. ... Без любов животът е мъчение. Любовта осмисля живота. [153; 256]

Ние разрешаваме отношенията си към Бога, връзката си с Бога. Каква е тази връзка? Тя е връзка, която ще освободи човека от неговото материално робство, от онзи вътрешен гнет, под който се намира. [117; 12]

Образувайте сега връзката си с Бога.

Когато се свържем с Бога, няма да има дело в света, което да не можем да извършим. [76]

Всичката философия на живота седи в следното: дръжте връзката си с Господа! Някой казва: да имам пари, ще видите как ще подобря живота си! С пари подобрене, спасение не става. Ако светът можеше да се спаси с пари, това е най-лесната работа. Ако с ядене се разрешаваха въпросите, всеки ден не ядем ли? Силата на човешката душа се крие в живата, в положителната вяра. Има ли човек тази вяра, той ще бъде в постоянна непреривна връзка с Бога, през всички състояния на своя живот. [80; 182]

Най-много след двеста години всякакво братство, всякакво роднинство между хората, които са били свързани помежду си по плът, ще изчезне. ... Връзките между хора родени от Бога, ще продължават най-малко 25 000 години. Това постоянство, тази трайност на връзките ще даде възможност на разумните сили, които действат върху човешката душа, да завършат своята работа. [176; 76]

И тъй, който иска да се повдигне в живота, той непременно трябва да има завет с Бога. Този завет е връзка на човека с Бога. Той е тил в живота му. [103; 187]

Любовта разрешава и най-мъчните въпроси. Тя лекува и най-неизлечимите болести. ...като призовеш любовта, всяка болест, всяка мъчнотия, всяко страдание изчезват. Те са дадени като условия за съсредоточаване, за връзка между човешката душа и Бога.

[161; 146]

Щом направите тази връзка, всяка тъмнина от ума ви ще изчезне и всяко притеснение от сърцето ви ще се махне. В ума ви ще се яви светлина, в сърцето ви разширение, мир, радост и ще разберете, че Божията Любов ви е посетила. [88; 240]

Да намериш Бога и да се свържеш с Него, това значи да постигнеш желанията си. Само идеята за Бога е в състояние да осмисли твоя живот. [140; 134]

Човек може да слезе на земята по три начина: или да се мъчи да изкупва греховете си; или да се труди, да се учи; или да помага на другите хора. Пророкът казва: "Тези, които работят за другите хора, те са придобили вечната радост". Или казано на окултен език, имат постоянна връзка с Божественото съзнание. Който има тази връзка, той разполага с магическа пръчица: щом удари с нея и палати се образуват, дрехи и ядене се приготвят - всичко имат на разположение. Който е във връзка с Божественото съзнание, всичко може да направи. [67; 25]

Казвам: ние можем още сега да ви докажем какво представлява Любовта, но при няколко условия. Какви са тези условия? Ако сте гладували три дена, ние можем да ви докажем какво нещо е Любовта, пък и вие ще можете да я разберете; ако сте сити, няма да разберете Любовта. Ако сте болни, вие ще разберете Любовта; ако сте здрави, няма да я разберете. Ако сте невежи, ще разберете Любовта; ако сте учени, няма да я разберете. Казвате: с няколко думи само ни определите какво нещо е Любовта. Любовта е връзка между Бога и човека. [80; 124]

Всяка промяна, която създава низходящи състояния у човека, се дължи на прекъсване връзката между Божествения и човешкия свят или на прекъсване връзката между умствения и сърдечния свят. Такива прекъсвания стават и в моралния свят. За да запази своето добро състояние, за да не стават резки промени в човека, той трябва да възстанови връзката си с Божествения свят. Това значи да възстанови връзката между ума, сърцето и волята си. Когато наруши тази връзка, човек изпада в голям мрак, в тъмнина на съзнанието, ходи натук-натам, лута се, никъде не може да намери подслон. [48; 219]

Не е въпрос да ставате православни, нито теософи, нито окултисти, но да направите връзка с Бога, с Първата Причина на нещата. [65; 25]

Блаженствата са методи, начини за създаване на вътрешна връзка с Бога, с Любовта.

Щом направите тази връзка, ангел Господен ще потропа на сърцата ви, ще ви заведе в духовния, в Божествения свят, където ви очакват с венци, с музика и песни. [14; 28 - 29]

Избраният е свързан с Бога. В него умствените и сърдечните сили са в хармония.

[15; 133]

Направите ли връзка с такова възвишено същество, тя вече не се къса, понеже е казано в Писанието: "Привлякох ги с нишката на Любовта". Свърже ли ви Бог с тази нишка, тя никога вече не се къса. Ако някой се опита да скъса тази нишка, главата му ще пати. Не се къса тази връзка.

Държите ли връзка с Първичната Причина, тя ще бъде на ваша страна. Този е най-важният въпрос за вас. Всички други въпроси оставете настрана! Те сами по себе си ще се разрешат.

Връзка с Първата Причина – това е радостта, която вечно ще пребъдва във вас. [67; 27]

Няма по-свещен момент за човека от този, да повдигне ума се към Бога и да почувства връзката, която съществува между всички умове. Няма по-свещен момент за човека от този да повдигне сърцето си към Бога и почувства връзката, която съществува между всички души. Значи човек е свързан едновременно с две връзки, в едната връзка действа любовта, а в другата – мъдростта. [123; 54]

Всяка сутрин дигайте ръцете си нагоре и правете връзка с Първата Причина, с всички благородни и възвишени същества. По този начин ще имате възможност да придобиете онези условия, които са необходими за развиване на вашите дарби и способности, на вашите чувства. Без тази вътрешна връзка вие не можете нищо да постигнете. ... Всяка дарба, всяка способност, всяко чувство у човека изисква специфична храна. Няма ли специфична, съответна за тях храна, те умират от глад. ... Като знае това нещо, разумният човек трябва всеки момент да бъде във връзка с Разумното Начало на живота, оттам да черпи сокове за поддържане живота на своите дарби, способности и чувства. Този е първият метод за самовъзпитание на човека. [89; 362]

В какво се крие силата на човека? – Във вътрешната му връзка с Бога. Докато е свързан с Бога, човек може да учи, да работи, да обича. Прекъсне ли се тази връзка, той всичко изгубва. ... Който не разбира Божиите пътища, той иска да стане голям човек, министър на една държава. Този човек не знае, че ако свърши училището, в което Бог го е изпратил, не само министър ще стане, но ще му дадат да управлява цяла планета. Пък и днес човек управлява повече хора, отколкото би управлявал като министър. Само в главата си човек има около два милиарда и 600 милиона жители – мозъчни клетки, а в цялото тяло – около триста милиарда жители. Много от тия поданици са учени, големи капацитети. Вие не се познавате с тях, не можете да ги подчините на себе си, а искате да управлявате хората отвън. [44; 282 – 283]

Любов

Да обичаш някого, това значи да намериш у него онова добро, което е скрито от всички околни. И като го намериш да се зарадваш и да благодариш на Бога, че с любовта си го намерил. [76]

Любовта се ражда в човека само при съприкосновение с Бога. При първото съприкосновение с Бога, Любовта ще блесне в душата ти като свършен факт и цялата местност ще се благослови от това съприкосновение на Бога с тебе.

Когато имате това първо съприкосновение с Бога – усмивката на Любовта ... вие ще имате един ключ. И всеки ще иска да ви вземе у дома си.

Който възприеме Божията Любов, той ще оправи всичките си работи – лични, семейни, материални; той ще има помощта на добрите хора ... Божията Любов изключва всички недоразумения, всички обиди, всички огорчения. [95; 218]

Само по пътя на любовта можем да дойдем до съприкосновение с Бога. Няма по-красиво същество от Бога. [76]

Няма учен, философ или писател, който може да определи точно, какво представя любовта. Ще кажете, че Бог е Любов. Казвате, че Бог е Любов, без да разбирате смисъла на любовта. Тоя въпрос предстои на бъдещето. След хиляди години човек ще има ясна представа за любовта. До това време дръжте се за любовта според разбирането си.

[39; 19]

Чрез любовта влизаме във връзка с една велика реалност. Дето е любовта, там е Великото Разумно Начало в света.

Главната задача на учениците е да реализират любовта към Единия, т.е. любовта към всички. [48; 131]

Който не възлюби Бога по тоя начин, за него е затворен светът на светлината, светът на топлината и светът на силата. Когато обичаш Бога, за тебе е отворен и физическия и духовния и

Божествения свят. Ако не обичаш Бога, целият свят е затворен за тебе. Ти се чувстваш изолиран от всички, нещо ти е мъчно, животът няма смисъл за тебе. [107; 11]

Любовта е проява на Бога. Ако любите, Той е във вас. Любовта в човека е Бог. Задачата на всеки човек е да изучава и прилага Любовта като проява на Бога. Когато любиш, Той се е докоснал до твоето сърце.

Доброто в човека е Бог

Разумността в човека е Бог.

Силата в човека е Бог.

Любовта, от който и човек да идва, трябва да я оценяваме, защото Бог е, Който се проявява.

Човек трябва да каже: "Любовта, която е в мен, е Бог. И аз съм благодарен, че Бог се е ограничил в мен, за да се прояви чрез мене. [171; 154]

Човек трябва да усили вярата си, да се свърже с Първичното съзнание, а не да се занимава теоретически с въпроса какво нещо е Бог. Държите ли връзката си с Бога, вие дохождате до съзнанието, че всичко красиво, всичко хубаво в света е проява на Божественото начало. Видите ли чист извор, който непрестанно блика, знайте, че той е проява на Божественото в света. Узрелият плод, ароматният цвят, добрият човек представят прояви на Божественото. Бог прониква навсякъде и във всичко. Красивият ден е също така една от проявите на Божественото. Като живее, човек трябва да вижда навсякъде проявите на Божественото начало и да се убеди в съществуването му. Убеди ли се в съществуването на Бога, човек не може да се колебае. Някоя сила в света не е в състояние да разколебае неговото убеждение. Той е твърд, положителен в своята идея.

[113; 38]

Ако приемете Бога, ако приложите Любовта в живота си, ще бъдете щастливи. Единственият път за постигане на щастието е Любовта. Човекът на Любовта не гони щастието, но щастието го гони. [171; 206]

... ако любиш жена си, Бога не можеш да любиш. Но любиш ли Бога, ти не може да не любиш жена си и децата си, и всички същества. Ще любиш, както Бог люби. Тогава любовта ще бъде нещо възможно за тебе и ти няма да казваш, че този не мога да търпя, онзи не мога да обичам и т.н. Като човек, вярно е, че много неща са невъзможни, но невъзможното за човека е възможно за Бога. Човешката любов е частична, Божията Любов е целокупна. Под целокупност разбираме единение, единство в съзнанията. Ако ти любиш всички хора, техните съзнания, като възприемат твоята любов, ще се срещнат с твоето и ще има единство в съзнанията.

Какво ще стане с цветето, което е видяло светлината? Ще израсне, ще цъфне и ще принесе плод. Така е и с човека, който е видял Бога. Човек, който не е видял Бога, остава заровен в земята като зърното.

Идеята за Бога е свещена. За тази идея трябва да се жертвате. Който е дошъл до тази идея, ще се издигне над обикновения живот. [76]

Човек трябва да търси Бога чрез всяко свое желание. Например, човек има желание да яде; нека си каже: чрез храната ще намеря Бога. [76]

Да любиш Бога това значи да цъфтиш и да издаваш благоухание надалеч. Това значи да си извор. Тогава всички твои желания са постижими. В какво седи познанието на Бога? Да почувстваш Любовта на Бога. Тогава ще дойде животът. [76]

... в света има Велик Промисъл, велика Божия Любов, която обединява хората. Бог ги обединява, злото ги разединява. [65; 21]

В един момент човек може да преобрази лицето си. Обърни се към Господа и кажи: Господи, тури ме в огъня на Твоята Любов. Като те тури Той в този огън от 35 милиона градуса, ти ще станеш чист като кристал – няма да остане помен от твоите грехове.

[122; 222]

Посещението на Любовта е един от великите моменти в човешкия живот. Момент, за който той се е приготвявал от хилядолетия. Всички скърби и радости, всички опитности, които е събирал, са го поставили да разбере и приеме Любовта. Когато тя го посети, това е момент, когато

човек излиза от тъмните подземия на личния живот и влиза в един необятен, красив свят, дето има всички условия за подем и творчество. [76]

Няма по-красиво нещо от оня ден, когато човек почувства, че е във връзка с великия живот. Всеки човек, който има тази опитност, през където мине, носи благословение и всичко, което пожелае, може да направи. [76]

Павел казва: “Ако говоря с човечески и ангелски езици, а любов нямам, ще съм мед, що звънги или кимвал, що дрънка”. То значи: ако езикът ми не е пълен с любов, ще бъде неорганическо вещество, каквото е медта, без разумност в себе си. [4; 6]

Любовта носи нещо много по-велико от щастие и блаженство. Тя носи целокупния живот. [76]

Да ви покажа сега: ако един такъв момент на Любовта дойде като един лъч от Слънцето и падне случайно върху едно цвете или кристал, този цвят в 20 минути отгоре, вие ще видите, ще вземе всичките красиви форми и ще се превърне в един много красив и разумен човек. Всички неща стават с една магическа сила и се превръщат в един разумен живот. [144; 60 - 61]

Единственият, Който люби е Бог, затова и ние трябва да любим. Единственият, Който работи е Бог, затова и ние трябва да работим. И като мразите, пак мразите от любов към Бога. Като влезете в любовта, ще видите нещата в истинската им светлина. Тогава ще разберете защо един предмет е твърд, а друг – мек. В светлината ще видите това, което в тъмнината не сте различили. [39; 14]

Вие казвате: “Кажете ни един спасителен път!” Казвам: Обичайте Бога с всичката си душа, с всичкото си сърце, с всичкия си ум и с всичката си сила! После обичайте ближния си като себе си. И най-после обичайте дърветата, слънцето, звездите, луната, водите, вятъра, изворите, въздуха – обичайте всичко в света! [74; 46]

Трябва да обикнем Бога и възвишените същества, за да протече Божествената Мъдрост от тях към нас.

Всички хора, които са въвн от Бога, те са мъртви! Животът ще дойде само с Любовта! Следователно, вие не живеете, вие сте мъртви без Бога. Вие живеете в гробища, не се лъжете. И всички седите със своите надписи. И искате да се осигурявате. [144; 66]

Любовта и обичта са принципът, който въвежда човека в новия живот на вечна хармония, красотата и чистота.

Първият признак, по който човек познава, че е влязъл в областта на любовта е, че в него настава дълбок вътрешен мир, какъвто никога не е изпитвал. Същевременно той изпитва в себе си подем към Великото, Безкрайното в света! [171; 204]

Всяка сила има свой специален огън, своя специална запалка, която може да я докара в действие. И друг огън може да доведе силите в действие, но няма да произведе същия ефект, изисква се определена запалка. Единствената запалка за разумната човешка душа е да помислиш, че Бог е Любов. Вие можете да мислите за баща си, за майка си, за приятелите си, но те са обикновени запалки. Като помислиш, че Бог е Любов, тази запалка е сила. От тази запалка трябва да започнете. Няма динамическа сила в света, която да се противопостави на тази запалка.

И тъй, ще схващате Бога като Любов. За Него няма да имате никакви философски схващания, няма да слушате как Го описват философите. ... Ти не можеш да видиш Бога, нито да Го определиш какво представлява, но като дойдеш в съприкосновение с Него, ти ще Го почувстваш, защото няма друго същество, което да има Неговите вибрации. Ако имаш хубаво разположение на душата си и се приближиш при Бога, ще усетиш най-нежни вибрации, но ако се приближиш при Бога непригответен, ще изживееш най-големи сътресения, най-големи взривове. Ето защо, когато грешните хора се приближават при Бога, изчезват като дим, а праведниците се радват. Затова най-напред трябва да се нагодим към Неговата запалка. Човек трябва да отиде при Бога с всичкото си смирение, със съкрушено сърце. Като отиде така при Бога, той ще оживее. Пък, ако отиде с всичкото си величие, като някой цар, нищо няма да остане от него. Господ не иска при себе си царе. Царят е емблема на грехове. Той не е сигурен за живота си, за престола си, затова има армия, която да го брани. Какъв цар е това? Да, разбирам цар, но такъв, който е готов да заеме всяко

положение в света. А пък смиреният човек, като отиде при Бога, той носи добродетелите си със себе си.

Значи първата запалка – най-силната, най-мощната в съзнателния, самосъзнателния и свръхсъзнателния живот, това е да се свържеш с Бога. Като отидеш при Бога, трябва да станеш сериозен. Всички противоречия трябва да изчезнат от душата ти. Душата ти трябва да бъде така отворена, че да приемеш всичко, което е необходимо за тебе. Само така ще можеш да почувстваш Бога! Ти отиваш при Бога и се съмняваш дали ще те приеме или не – сам си поставяш преграда. Досега в анализите на окултната наука няма случай смирен човек да е изпъден от Бога, но горделивците много често са изпъждани. Бог държи горделивците далеч от себе си, не че не иска да се разговаря с тях, но като непригответни да издържат Неговите вибрации, в тях стават големи експлозии, които причиняват големи пакости. [133; 70 – 71]

... ако човек говори на Бога, а любов няма, Бог не му отговаря. – Защо? – Любовта е езикът на Бога. Значи този човек е забравил езика, който Бог някога му е преподавал. За да ви разбере баща ви, ще говорите на бащиния си език. [152, 9]

Любовта отваря на хората царските врата на небето и земята. Това значи, че човек ще бъде приет между хората и всички други същества. Ще бъде приет добре и у животните. Няма случай в живота, когато човек да е действал с любовта и да е пропаднал.

Ако хората изхождат от тази велика любов, бъдещето е за тях.

При любовта човек всичко придобива. Без нея всичко изгубва.

При любовта и който люби и когото любят, печелят. Любовта всякога дава на човека повече, отколкото е изгубил.

Тя изменява и подобрява условията му.

Влезе ли любовта в живота, хората ще вървят от светлина в светлина, от сила в сила, от слава в слава и дейността им ще се увеличава. [171; 205]

Когато някой се оплаква, че никой не го обича, казвам: “Щом никой не те обича, ти обичай”. [171; 206]

Любовта е магическа пръчка в живота. Който я намери, всичко може да постигне. Колкото повече място е дал човек на любовта в себе си, толкова по-големи са неговите постижения. В закона на любовта няма нещо невъзможно. Който изгуби любовта си, за него всичко става невъзможно. В това няма изключение. Започнеш ли някаква работа с любов, непременно ще имаш постижения. Светът може да се обърне с главата надолу, но тази работа ще се свърши благополучно.

Всичко в света се дължи на тази велика сила на любовта. Затова, ако иска човек да успява в живота си, да проектира Божията Любов във всяка своя мисъл и чувство. [171; 205]

Единствената сила, която може да регулира всичко, е любовта. ... Който може да разбере любовта, ще се освободи от всичко отрицателно в себе си. В един момент той може да стане светия. Ако пишнеш бутона на любовта, веднага ще се намериш извън противоречията. [1; 55]

Помислите ли, че вие обичате, ще изгубите любовта си. Господ не е в нашите страдания, в нашата сила, в нашите знания. Къде е? В любовта! Ако любите, Той е във вас. Не любите ли, няма Го. ...

Ти обичаш, за да се прослави Бог!

Ти обичаш, за да се прояви Бог чрез тебе.

Смисълът на земния живот е да познаем Бога. Как? Като търсим Неговата Любов.

Ти ще идеш при Любовта, за да станеш Любов. [171; 155]

Бог присъства между хората само тогава, когато техните мисли, чувства и постъпки са проникнати от любов. [87; 340]

... да кажеш на Господа: Господи, обичам Те за всички добрини, които си направил заради мен от хиляди и милиони години. Благодаря Ти за всички милости, за всички блага, с които си ме обсипал и ограждал.

Единственото същество в света, което ни обича, това е Бог. [162; 29]

БИБЛИОГРАФИЯ

1. Абсолютна истина
2. Абсолютна справедливост
3. Аз те познах
4. Ако говоря – серии
5. Беседи, обяснения и упътвания от Учителя – 1922 г.
6. Беседи от Учителя под ред. на В. Пашов – т. 1
7. Беседи от Учителя под ред. на В. Пашов – т. 2
8. Беседи от Учителя под ред. на В. Пашов – т. 3
9. Божествената мисъл
10. Божествените условия
11. Божествен и човешки свят
12. Божият глас - ООК
13. Бъдете свършени – VIII серия
14. Бъдещото верую на човечеството
15. Български писмена – бр. 1
16. Българи, славянство, възраждане
17. Великата майка
18. Великите условия
19. Веригата – 1909 г.
20. Вехтото премина
21. Вечното благо
22. Вечно веселие
23. Вечно подмладяване
24. Вземи детето
25. Видяхме звездата – серии
26. Влад Пашов - бележки
27. Влизане – IX серия
28. В своите си
29. Всемировият – т. 1
30. Всемировият – т. 1 /Протоколи 1910 г./
31. Всемировият – т. 1 /Писма до К. Иларионов/
32. Все що е писано
33. В царството на живата природа
34. Възможни постижения
35. Възможности за щастие
36. Вътрешни и външни връзки – IV събор
37. Дава плод
38. Да ви даде
39. Да възлюбиш Господа
40. Да им дам живот
41. Дали може
42. Двата пътя
43. Две свещени положения
44. Двигатели в живота – съборни беседи
45. Движение нагоре
46. Делата Божии
47. Добри и лоши условия
48. Добри навици
49. Доброто оръжие
50. Допирни точки в живота – МОК*

51. До скончанието на века - серии
52. Дреха на живота
53. Духът и плътта
54. Езикът на Любовта
55. Естествен ред на нещата - ООК*
56. Жал ми е за народа
57. Живият Господ
58. Заведоха Исуса - VIII серия
59. Заветът на Любовта - т. 1
60. Заветът на Любовта - т. 2
61. Заветът на Любовта - т. 3
62. Закон за единство и общност
63. Закони на доброто
64. Заровеното имане
65. За съдба - XI серия
66. За съдба, б. Бог е Дух
67. За съдба, б. Вечно веселие
68. За съдба, б. Кога ражда
69. За съдба, б. Кога ражда
70. Затова се родих
71. Значение на изслушването
72. Избавената душа - VIII серия
73. Изворът на доброто
74. Изново
75. И обхождаше Исус - III събор
76. Из Словото
77. Как ти се отвориха очите - IX серия, кн. 7
78. Ключът на живота
79. Коего дава живот
80. Козативни сили
81. Който дойде
82. Който има невестата
83. Който иска славата - серии
84. Крадецът и пастирът
85. Към обетованата земя
86. Ликвидация на века
87. Лъчи на живота
88. Любов към Бога
89. Малки и големи придобивки
90. Методи за самовъзпитание
91. Мисли за всеки ден - 1979-80 г.
92. Мисли за всеки ден - 1986-87 г.
93. Мисли за всеки ден - 1992-93 г.
94. Мисли за всеки ден - 1993-94 г.
95. Мнозина казваха - X серия
96. Моето царство
97. Морални правила - бес, 1930 г.
98. Мърчаево III 1944 г.
99. Начало на мъдростта
100. Нашето място
101. Непроявеното - ООК

102. Неразрешеното – ООК
103. Ни мъж ни жена
104. Нова книга за здравето
105. Новата ера, издигнете жената
106. Новата мисъл
107. Новият светилник
108. Новото начало
109. Новият човек
110. Новото човечество
111. Общ окултен клас – II год.
112. Опорни точки на живота
113. Определени движения
114. Отворени форми
115. Отец ме люби
116. Отиване и връщане
117. Откъде ида – VIII серия
118. Петимата братя
119. Показа им ръцете си – VIII серия
120. Последното място – серии
121. Посока на растене
122. Поучаваше ги
123. Праведният
124. Правила на окултната школа
125. Просветено съзнание
126. Простите истини
127. Протоколи – 1910 г.
128. Протоколи – 1911 г.
129. Проява, връзка и причина
130. Път към светлината
131. Пътят на ученика
132. Работа на природата
133. Разумният живот
134. Реалности и сенки
135. Рилски беседи, Мусалла – 1928 г.
136. Рилски беседи, Мусалла – 1929 г.
137. Светлина на мисълта
138. Свещени думи – т. 1
139. Свещени думи – т. 2
140. Свещени думи – т. 3
141. Свещени мисли
142. Свещеният огън – бес. 1926 г.
143. Сеятелят
144. Сила и живот – беседи
145. Сила и живот – I серия
146. Сила и живот – III серия
147. Сила и живот – IV серия
148. Сила и живот – VI серия
149. Сила и живот – VII серия
150. Синове на възкресението
151. Слънцето не ще зайде
152. Стана път

153. Старото отмина
154. Страници из живота на българите – т. 1
155. Съборта среща на Веригата – 1909 г.
156. Съборна среща на Веригата – 1910 г.
157. Съборна среща на Веригата – 1912 г.
158. Съборни беседи – 1912 г.
159. Съборни беседи – 1915 г.
160. Съборни беседи – 1926 г.
161. Събуждане
162. Той знаеше – VIII серия
163. Той създава
164. Трите живота – ООК
165. Трите родословия
166. Условия за растене
167. Условия за разумния човек
168. Устойчиви величини
169. Утринни слова – 1943 г.
170. Учение и работа
171. Учителя
172. Учителя говори
173. Фактори в природата
174. Форми в природата
175. Хигиена на здравето
176. Царският път на душата
177. Ценната дума
178. Ценното из книгата на великия живот
179. Ще ми изявиш – серии
180. Ще се наситят
181. Ще управлява всички народи